

โครงการออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
BENJARONG JEWELRY DESIGN FOR PINSUWAN BENJARONG

โดย

นายอริการ เป็ยชื่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
BJENARONG JEWELRY DESIGN FOR PINSUWAN BENJARONG

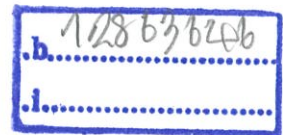

T147927

โดย

นาย อธิการ เป็ยชื่อ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **147927**
วันเดือนปี **16 ต.ค. 2559**

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ BENJARONG JEWELRY DESIGN FOR PINSUWAN BENJARONG
นักศึกษา	อธิการ เป็ยชื่อ
รหัสประจำตัว	54020252
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การออกแบบ
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบและพัฒนาสินค้าเบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ในรูปแบบเครื่องประดับตามความต้องการของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ซึ่งต้องการสินค้ารูปแบบใหม่เพื่อเป็นการขยายตลาดสู่กลุ่มลูกค้าใหม่ให้ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นและยังเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาเบญจรงค์ของไทยไม่ให้สูญหายตามกาลเวลา โดยกำหนดตลาดใหม่ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ ขึ้นมาตามรูปแบบการสวมใส่เสื้อผ้าในปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย 1. ชุดไทยพระราชานิยม ซึ่งสวมใส่แพร่หลายในปัจจุบันและมักใส่ร่วมกับเครื่องประดับไทย สวมใส่ในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานเลี้ยงของข้าราชการ รัฐพิธี 2. ชุดผ้าไทยประยุกต์ เป็นชุดที่พบเห็นได้บ่อยในปัจจุบันเนื่องจากนำผ้าไทยมาตัดเย็บให้สวมใส่สบาย มีความสบายและคล่องตัว สามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน 3. ชุดสุททำลอง เป็นชุดสุภาพที่แพร่หลายในสากลนิยมสวมใส่ไปทำงาน สวมใส่แล้วดูน่าเชื่อถือ มีหลากหลายรูปแบบ โดยทุกกลุ่มเป้าหมายใช้แนวทางการออกแบบรูปทรงสื่อถึงความเป็นไทย เนื่องจากเป็นเอกลักษณ์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

โดยชุดเครื่องประดับทั้ง 3 ชุดจะถูกครอบด้วยตัวเรือนโลหะเพื่อความเรียบร้อยสวยงามเพื่อความแข็งแรงและความปลอดภัยของผู้สวมใส่ในการใช้งานจริง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณฝนฟ้าอากาศที่ทำให้วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ผ่านไปได้ด้วยดี แม้จะใช้เวลานานมากๆ

ขอขอบคุณ แม่และพี่กวี ที่ช่วยออกค่าใช้จ่ายแทบทั้งหมด

ขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่คอยแนะนำและช่วยเหลือ

ขอบคุณอาจารย์ อาจารย์ประอรนุช สิริเดช อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอย แนะนำวิธีการหาข้อมูล

ขอบคุณพี่ไม้ ปิ่นสุวรรณ ที่ช่วยเหลือทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเขียนลายเบญจรงค์

ขอบคุณเตาเผาทุกเตาไปเผา ขอขอบคุณ ชี **Ugoseabrand** เฟิร์น **Teelabai** พี่จูน **Joonstudio**
และ พี่เค็น ที่ช่วยเผางานทุกชิ้นให้สำเร็จครบถ้วนตามเวลา

ขอบคุณ พี่เม้ง **Artcraft** พระราม4 เพื่อนต้อง ที่มาช่วยถ่ายภาพ เพื่อนแต่ ที่มาเป็นนางแบบ

ขอบคุณ เพื่อนฟิล์มและจ้อย **Cocoon records** ที่ช่วยสร้างสรรค์เพลงประกอบวีดีโอฟรีเช่น

ขอบคุณพี่ยที่คอยช่วยดูสิ่งที่ขาดตกบกพร่องหลายอย่าง

ขอบคุณคอนที่ช่วยทำแบบสามมิติ และกราฟฟิก

สารบัญ

	หน้า
ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์	I
บทคัดย่อ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	V
สารบัญรูปภาพ	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 ความเป็นไปได้ของโครงการ	8
1.3 ปัญหาการแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะในการออกแบบ	8
1.4 ขอบเขตโครงการ	10
1.5 แนวทางการออกแบบ	16
1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย	28
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	29
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1 ข้อมูลปีนสุวรรณเบญจรงค์	30

2.2	ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์	34
2.3	ข้อมูลบริเวณ โรงงานปิ่นสุวรรณเบญจรงค์	40
2.4	ข้อมูลความเป็นมาของเบญจรงค์	47
2.5	ข้อมูลเครื่องประดับ	50
2.6	การนำเซรามิกมาทำเป็นเครื่องประดับ	61
2.7	ข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย	63
2.8	ข้อมูลแนวทางการออกแบบ	96
2.9	ข้อมูลแนวทางการตกแต่ง	124
บทที่ 3 การออกแบบร่างและการพัฒนาแบบ		
3.1	การทดลองแลการพัฒนาแบบ	131
3.2	แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	145
3.3	แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	156
3.4	แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	162
3.5	สรุปแบบร่างและการพัฒนาแบบ	169
บทที่ 4 ผลงานขั้นสุดท้าย		
4.1	ขั้นตอนการผลิตและดำเนินงานชิ้นงานสุดท้าย	170
4.2	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	188
4.3	เครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	196
4.4	เครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	200

บทที่ 5 บทสรุป

5.1 สรุปผลการออกแบบ

206

บรรณานุกรม

ประวัติผู้เขียน

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดไทยพระราชนิยม	12
ตารางที่ 1.2 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดผ้าไทยประยุกต์	14
ตารางที่ 1.3 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดสูทลำลอง	15
ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของแหวน	58
ตารางที่ 2.2 แสดงการเข้าเรือนเครื่องประดับ	61
ตารางที่ 2.3 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยเรือนต้น	65
ตารางที่ 2.4 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจิตรลดา	67
ตารางที่ 2.5 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยอัมรินทร์	69
ตารางที่ 2.6 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยบรมพิมาน	71
ตารางที่ 2.7 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจักรี	74
ตารางที่ 2.8 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยดุสิต	77
ตารางที่ 2.9 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยศิวาลัย	80
ตารางที่ 2.10 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจักรพรรดิ	83
ตารางที่ 2.11 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยพระราชนิยม	86
ตารางที่ 2.12 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดผ้าไทยประยุกต์	90
ตารางที่ 2.13 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดลำลอง	93
ตารางที่ 2.14 การวิเคราะห์แม่ลายไทยกับความเหมาะสมในการทำเครื่องประดับเบญจรงค์	111
ตารางที่ 2.15 แสดงความเหมาะสมรูปแบบการขึ้นรูปกับโครงการ	129

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1.1 ปิ่นสุพรรณ เบญจรงค์	1
รูปที่ 1.2 เบญจรงค์ของปิ่นสุพรรณเบญจรงค์	2
รูปที่ 1.3 คุณตา วิรัตน์ ปิ่นสุพรรณ	3
รูปที่ 1.4 ชุดไทยพระราชานิยม	4
รูปที่ 1.5 ชุดไทยพระราชานิยม	4
รูปที่ 1.6 ชุดไทยพระราชานิยมแบบลำลอง	5
รูปที่ 1.7 ชุดไทยพระราชานิยมแบบทางการ	5
รูปที่ 1.8 ชุดผ้าไทยประยุกต์	6
รูปที่ 1.9 ชุดสูทลำลอง	7
รูปที่ 1.10 ลายกะจัง	16
รูปที่ 1.11 ลายแข่งสิงห์	17
รูปที่ 1.12 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์	17
รูปที่ 1.13 ลายประจายาม	18
รูปที่ 1.14 ลายกระหนก	18
รูปที่ 1.15 การประยุกต์ใช้แม่ลายไทย	19
รูปที่ 1.16 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 1	20
รูปที่ 1.17 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 2	21

รูปที่ 1.18 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 3	22
รูปที่ 1.19 ลายกะจั่งพื้นทอง	23
รูปที่ 1.20 ลายประจำยามพื้นทอง	24
รูปที่ 1.21 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์พื้นทอง	24
รูปที่ 1.20 ลายจักรีเส้นทองคำขาว	25
รูปที่ 1.21 ลายก้านขด	26
รูปที่ 1.22 ลายก้านต่อคอก	26
รูปที่ 1.23 ลายข้าวหลามตัดลดทอนของปีนสุวรรณเบญจรงค์	27
รูปที่ 1.24 โทนสีของปีนสุวรรณเบญจรงค์	27
รูปที่ 2.1 ภาพตัวอย่างเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	31
รูปที่ 2.2 การเขียนลาย ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	32
รูปที่ 2.3 ตัวอย่างเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	34

รูปที่ 2.4 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	34
รูปที่ 2.5 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	35
รูปที่ 2.6 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	35
รูปที่ 2.7 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	36
รูปที่ 2.8 ลายเบญจรงค์ ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	36
รูปที่ 2.9 ลายเบญจรงค์ที่ถูกพัฒนา ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	37
รูปที่ 2.10 ลายเบญจรงค์ ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	37
รูปที่ 2.11 ลายเบญจรงค์ที่ถูกพัฒนา ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์	38
รูปที่ 2.12 ตัวอย่างสีสันทันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายจักรี	38
รูปที่ 2.13 ตัวอย่างสีสันทันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายก้านแยก	39
รูปที่ 2.14 ตัวอย่างสีสันทันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายก้านต่อคอก	39
รูปที่ 2.15 โฉว์รูม ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	40
รูปที่ 2.16 ห้องเขียนลาย ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	40
รูปที่ 2.17 แผงคุมไฟห้องเตาเผา ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	41
รูปที่ 2.18 เตาเผาหมายเลข1 ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	41
รูปที่ 2.19 ภาพเตาเผาหมายเลข2 ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	42
รูปที่ 2.20 เตาหมายเลข3 ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	43
รูปที่ 2.21 บริเวณตรวจเช็คของมีตำหนิ ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	43
รูปที่ 2.22 ห้องเก็บของมีติหนิ ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	44
รูปที่ 2.23 ห้องเก็บของที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว ของป็นสุวรรณเบญจรงค์	44

รูปที่ 2.24	บริเวณพ่นเกลือของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์	45
รูปที่ 2.25	บริเวณขึ้นต้นแบบของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์	45
รูปที่ 2.26	บริเวณหล่อน้ำดินของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์	46
รูปที่ 2.27	เบญจรงค์สมัยกรุงศรีอยุธยา	47
รูปที่ 2.28	เบญจรงค์สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น	48
รูปที่ 2.29	เบญจรงค์ลายดอกไม้	48
รูปที่ 2.30	เบญจรงค์ลายวิชัยยนต์ได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตก	49
รูปที่ 2.31	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ สร้อยคอ	51
รูปที่ 2.32	ภาพตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับหู	52
รูปที่ 2.33	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับหู	52
รูปที่ 2.34	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู	53
รูปที่ 2.35	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู	53
รูปที่ 2.36	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู	54
รูปที่ 2.37	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ	54
รูปที่ 2.38	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ	55
รูปที่ 2.39	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ	55
รูปที่ 2.40	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ	56
รูปที่ 2.41	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ แหวน	56
รูปที่ 2.42	ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ แหวน	57
รูปที่ 2.43	ชุดไทยพระราชนิยม	63

รูปที่ 2.44 ชุดไทยเรือนต้น	64
รูปที่ 2.45 ชุดไทยจิตรลดา	66
รูปที่ 2.46 ชุดไทยอัมรินทร์	68
รูปที่ 2.47 ชุดไทยบรมพิมาน	70
รูปที่ 2.48 ชุดไทยจักรี	73
รูปที่ 2.49 ชุดไทยดุสิต	76
รูปที่ 2.50 ชุดไทยศิวาลัย	79
รูปที่ 2.51 ชุดไทยจักรพรรดิ	82
รูปที่ 2.52 การแต่งกายชุดผ้าไทยประยุกต์	89
รูปที่ 2.53 การแต่งกายชุดสุทถ์จำลอง	92
รูปที่ 2.54 แม่ลายไทย	96
รูปที่ 2.55 ที่มาแม่ลายไทย	94
รูปที่ 2.56 โครงสร้างลายดอกบัว	98
รูปที่ 2.57 กะจ๋งตาอ้อย	98
รูปที่ 2.58 ที่มากะจ๋งตาอ้อย	99
รูปที่ 2.59 ที่มาแม่ลายไทย	99
รูปที่ 2.60 ลายแข่งสิงห์	100
รูปที่ 2.61 การเขียนลายแข่งสิงห์	100
รูปที่ 2.62 ลายกะจ๋งใบเทศ	101
รูปที่ 2.63 ที่มาลายกะจ๋งใบเทศ	101

รูปที่ 2.64 การเขียนลายกะจิงใบเทศ	102
รูปที่ 2.65 กะจิงปฏิญาณ	102
รูปที่ 2.66 ที่มากะจิงปฏิญาณ	103
รูปที่ 2.67 การเขียนลายกะจิงปฏิญาณ	103
รูปที่ 2.68 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์	104
รูปที่ 2.69 การเขียนลายพุ่มข้าวบิณฑ์	104
รูปที่ 2.70 ลายประจำยาม	105
รูปที่ 2.71 การเขียนลายประจำยาม	105
รูปที่ 2.72 ลายกระหนกสามตัว	106
รูปที่ 2.73 การเขียนลายกระหนกสามตัว	107
รูปที่ 2.74 ลายกระหนกเปลวรูปทรงของลายกระหนกเปลว	107
รูปที่ 2.75 การเขียนลายกระหนกเปลว	108
รูปที่ 2.76 ลายกระหนกใบเทศ	109
รูปที่ 2.77 การเขียนลายกระหนกใบเทศ	109
รูปที่ 2.78 การต่อลาย	110
รูปที่ 2.79 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ	115
รูปที่ 2.80 รูปแบบของเครื่องประดับชุดไทยพระราชานิยม	116
รูปที่ 2.81 การศึกษาแนวทางการออกแบบแม่ลายประจำยาม	116
รูปที่ 2.82 การศึกษาแนวทางการออกแบบแม่ลายประจำยาม	117
รูปที่ 2.83 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ	118

รูปที่ 2.84 รูปแบบเครื่องประดับชุดผ้าไทยประยุกต์	119
รูปที่ 2.85 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกระหนกและแม่ลายแข่งสิงห์	119
รูปที่ 2.86 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกระหนก	120
รูปที่ 2.87 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ	121
รูปที่ 2.88 รูปแบบเครื่องประดับชุดสูทลำลอง	122
รูปที่ 2.89 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกะจิง และ พุ่มข้าวบิณฑ์	122
รูปที่ 2.90 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกะจิง และ พุ่มข้าวบิณฑ์	123
รูปที่ 2.91 ลายเบญจรงค์ยุคอยุธยาและรัตนโกสินทร์ตามลำดับ	124
รูปที่ 2.92 แนวทางการตกแต่ง ชุดไทยพระราชานิยม	125
รูปที่ 2.93 แนวทางการตกแต่ง ชุดผ้าไทยประยุกต์	126
รูปที่ 2.94 แนวทางการตกแต่ง ชุดสูทลำลอง	126
รูปที่ 3.1 ทดลองการใช้ต้นแบบจากเครื่องพิมพ์สามมิติออกแบบเป็นดินดิบ	131
รูปที่ 3.2 ทดลองการนำลวดสลักในดินก่อนเผา	131
รูปที่ 3.3 ทดลองการแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ	132
รูปที่ 3.4 ทดลองการแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ	132
รูปที่ 3.5 ผลงานทดลองครั้งที่ 1	133
รูปที่ 3.6 ทดลองขึ้นต้นแบบด้วยดินญี่ปุ่น	134
รูปที่ 3.7 ทดลองการเข้าเรือนเครื่องประดับ	135
รูปที่ 3.8 ทดลองรูปแบบการประกอบเครื่องประดับ	135
รูปที่ 3.9 เผาดิบทดลองรูปทรงตามแนวทางการออกแบบ	136

รูปที่ 3.10 เผาเคลือบชิ้นงานทดลองแนวทางการออกแบบที่1	136
รูปที่ 3.11 สีบนเคลือบที่ใช้เขียน	137
รูปที่ 4.12 การถมสีและทองคำ	138
รูปที่ 4.13 การเผาสีบนเคลือบ	138
รูปที่ 4.14 ผลการทดลองแนวทางการออกแบบที่1	139
รูปที่ 4.15 ทดลองขึ้นต้นแบบด้วยดินญี่ปุ่น	140
รูปที่ 4.16 ชิ้นงานเซรามิกเผาเคลือบ	141
รูปที่ 4.17 ผลการทดลองแนวทางการออกแบบที่2	141
รูปที่ 4.18 ทดลองรูปทรงตัดทอนจากพุ่มข้าวบิณฑ์	142
รูปที่ 4.19 พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ	142
รูปที่ 4.20 เผาเคลือบชิ้นงานทดลองแนวทางการออกแบบที่3	143
รูปที่ 4.21 การเขียนเส้นทองคำขาว	143
รูปที่ 4.22 ผลการทดลองแนวทางการออกแบบที่3	144
รูปที่ 4.23 การร่างแบบเบื้องต้น	145
รูปที่ 4.24 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง	146
รูปที่ 4.25 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง	146
รูปที่ 4.26 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง	147
รูปที่ 4.27 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง	147
รูปที่ 4.28 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง	148
รูปที่ 4.29 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	149

รูปที่ 4.30 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	149
รูปที่ 3.31 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	150
รูปที่ 3.32 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบทางการ	151
รูปที่ 3.33 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบทางการ	152
รูปที่ 3.34 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบทางการ	152
รูปที่ 3.35 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	153
รูปที่ 3.36 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	153
รูปที่ 3.37 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	154
รูปที่ 3.38 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	154
รูปที่ 3.39 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม	155
รูปที่ 3.40 การร่างแบบเบื้องต้น	156
รูปที่ 3.41 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	157
รูปที่ 3.42 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	157
รูปที่ 3.43 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	158
รูปที่ 3.44 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	158
รูปที่ 3.45 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	159
รูปที่ 3.46 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	159
รูปที่ 3.47 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	160
รูปที่ 3.48 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	160
รูปที่ 3.49 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	161

รูปที่ 3.50 การร่างแบบเบื้องต้น	162
รูปที่ 3.51 การร่างแบบเบื้องต้น	163
รูปที่ 3.52 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง	163
รูปที่ 3.53 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง	164
รูปที่ 3.54 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง	164
รูปที่ 3.55 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง	165
รูปที่ 3.56 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	166
รูปที่ 3.57 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	166
รูปที่ 3.58 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	167
รูปที่ 3.59 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	167
รูปที่ 3.60 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	168
รูปที่ 3.61 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง	168
รูปที่ 4.1 พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ	170
รูปที่ 4.2 ต้นแบบลายประจายาม ขนาดเล็ก	171
รูปที่ 4.3 ต้นแบบลายประจายาม ขนาดกลาง	171
รูปที่ 4.4 ต้นแบบลายประจายาม ขนาดใหญ่	172
รูปที่ 4.5 จำลองขนาดของต้นแบบ	172
รูปที่ 4.6 หล่อแม่พิมพ์ปูน	173
รูปที่ 4.7 ค้างต้นแบบออกจากพิมพ์โดยการใช้ความร้อน	173
รูปที่ 4.8 พิมพ์ปูนที่ได้จากต้นแบบที่ผลิตด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ	174

รูปที่ 4.9	อัคดินทำต้นแบบ	174
รูปที่ 4.10	ชิ้นงานเผาดิบ เตรียมเคลือบ	175
รูปที่ 4.11	ชิ้นงานเคลือบสำเร็จ	175
รูปที่ 4.12	สีบนเคลือบที่ใช้เขียน	176
รูปที่ 4.13	การถมสีและทองคำ	176
รูปที่ 4.14	การถมสีและทองคำ	177
รูปที่ 4.15	การขึ้นต้นแบบด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ	178
รูปที่ 4.16	โป้วสีและขัดเพื่อให้ผิวของชิ้นงานเรียบ	178
รูปที่ 4.17	หล่อต้นสร้อยคอ	179
รูปที่ 4.18	ชิ้นงานดินดินก้ำไล่มือ	179
รูปที่ 4.19	ชิ้นงานเผาดิบ เตรียมเคลือบ	180
รูปที่ 4.20	ตารางเวลาการเผาและการเร่งอุณหภูมิ	180
รูปที่ 4.21	การแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ	181
รูปที่ 4.22	ชิ้นงานเคลือบสำเร็จ	181
รูปที่ 4.23	ทองและทองคำขาว	182
รูปที่ 4.24	ชิ้นงานเขียนลายเรียบร้อยรอเผาสีบนเคลือบ	182
รูปที่ 4.25	โหลคชิ้นงานแขวนลงเตาเผาสีบนเคลือบ	183
รูปที่ 4.26	ชิ้นงานสำเร็จเข้าเรือนเครื่องประดับ	183
รูปที่ 4.27	พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ	184
รูปที่ 4.28	เผาเคลือบชิ้นงานแนวทางการออกแบบที่3	184

รูปที่ 4.29 การเขียนเส้นทองคำขาว	185
รูปที่ 4.30 ชิ้นงานเซรามิกสำเร็จ	185
รูปที่ 4.31 ต้นแบบกระเปาะฝังหุ้มโลหะเพื่อนำไปหล่อ	186
รูปที่ 4.32 นำชิ้นส่วนโลหะมาประกอบเป็นเครื่องประดับเตรียมชุบ	186
รูปที่ 4.33 ภาพเข้าเรือนชิ้นงาน	187
รูปที่ 4.34 ปิ่นปักผมเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	188
รูปที่ 4.35 สร้อยคอเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	188
รูปที่ 4.36 สร้อยคอเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	189
รูปที่ 4.37 ต่างหูเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	189
รูปที่ 4.38 ต่างหูเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	190
รูปที่ 4.39 สร้อยข้อมือเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	190
รูปที่ 4.40 เข็มขัดเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	191
รูปที่ 4.41 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	192
รูปที่ 4.42 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	192
รูปที่ 4.43 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	193
รูปที่ 4.44 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	193
รูปที่ 4.45 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	194
รูปที่ 4.46 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	194
รูปที่ 4.47 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม	195
รูปที่ 4.48 สร้อยคอเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	196

รูปที่ 4.49	ต่างหูเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	196
รูปที่ 4.50	กำไลเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	197
รูปที่ 4.51	แหวนเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	197
รูปที่ 4.52	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	198
รูปที่ 4.53	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	198
รูปที่ 4.54	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์	199
รูปที่ 4.55	สร้อยคอเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	200
รูปที่ 4.56	ต่างหูห่วงเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	200
รูปที่ 4.57	ต่างหูเป็นเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	201
รูปที่ 4.58	สร้อยข้อมือเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	201
รูปที่ 4.59	กำไลข้อมือเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	202
รูปที่ 4.60	แหวนเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	202
รูปที่ 4.61	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	203
รูปที่ 4.62	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	203
รูปที่ 4.63	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	204
รูปที่ 4.64	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	204
รูปที่ 4.65	ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง	205
รูปที่ 5.1	โทนสีของปีนสุวรรณเบญจรงค์	208

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์เป็นสถานที่ผลิตและอนุรักษ์เครื่องถ้วยเบญจรงค์คุณภาพเยี่ยม จำหน่ายทั้งในและต่างประเทศอีกทั้งปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ยังคงใช้กรรมวิธีผลิตเครื่องถ้วยชามเบญจรงค์ที่เน้นความปราณีต ใช้พู่กันในการเขียนลายและลงสี ทำให้แต่ละผลงานใช้เวลาค่อนข้างมากแต่มีคุณภาพดีราคาสูง ซึ่งคุณวิรัตน์เป็นผู้ส่งสอนสืบทอดมา ทำให้ได้ผลงานที่ออกมาใกล้เคียงกับของโบราณและยังได้กลิ่นไอของงานศิลปะทำมืออย่างครบถ้วน จนเป็นที่ต้องการและยอมรับในหมู่นักสะสมและผู้ที่ชื่นชอบของโบราณในปัจจุบัน รวมทั้งเป็นแหล่งให้ความรู้แก่คณะนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปอีกด้วย

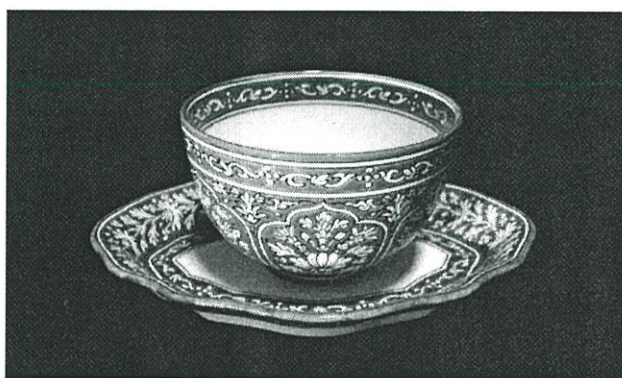

รูปที่ 1.1 ปิ่นสุวรรณ เบญจรงค์

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เป็ยชื่อ

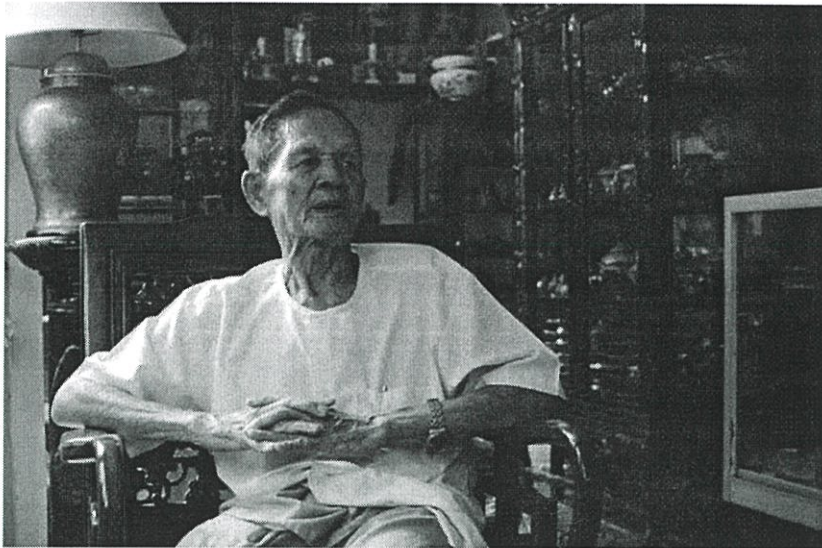
สินค้าของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ เริ่มต้นจากเครื่องถ้วยชามเบญจรงค์ลวดลายตั้งแต่ยุคสมัยอยุธยา จนถึงยุครัตนโกสินทร์ โดยจวบจนปัจจุบันได้มีการประยุกต์ นำตราองค์กร หรือ ลวดลายตามแบบ นำมาจัดวางร่วมกับลายเบญจรงค์โบราณ ตามความต้องการของลูกค้า

กลุ่มลูกค้าปัจจุบันของปิ่นสุวรรณ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ชื่นชอบงานศิลปะไทย ไปจนถึงงานทำมือที่สวยงามและมีคุณค่า ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์เป็นที่รู้จักจากปากต่อปาก และเป็นที่ชื่นชอบของลูกค้าในเรื่องของคุณภาพ การผลิต โดยสั่งซื้อเพื่อใช้งานจริง ตกแต่งบ้าน และเป็นของฝากของขวัญที่มีคุณค่า

รูปที่ 1.2 เบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เปียชื่อ

จุดแข็งของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์คือ มีความสามารถเป็นเลิศในการเขียนลายเบญจรงค์ และ ลายน้ำทองโดยที่ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ มีความสามารถในการเขียนลายเบญจรงค์ลงบน เครื่องเคลือบขาว ได้หลากหลายรูปทรง ทำให้มีช่องทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ได้อย่างหลากหลาย แต่ในการผลิตเบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณในปัจจุบัน ยังไม่ได้มีการสร้างรูปทรงขึ้นเอง เป็นการสั่งซื้อถ้วยชามเคลือบขาว แล้วจึงนำมาเขียนลายเบญจรงค์ลงไป ทำให้ไม่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์รูปทรงใหม่ได้ แต่ถ้าหากนำเบญจรงค์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการออกแบบจะทำให้เบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณมีรูปทรงและรูปแบบที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการขยายตลาดและกลุ่มลูกค้า อีกทั้งยังทำให้ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 1.3 คุณตา วิรัตน์ ปิ่นสุวรรณ

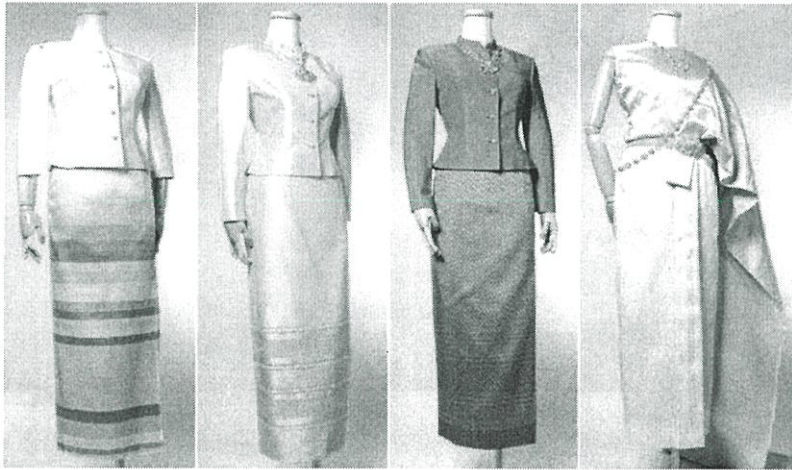
ที่มา : sailomsk.wordpress.com

เนื่องจาก คุณวิรัตน์ ปิ่นสุวรรณ ผู้ก่อตั้งปิ่นสุวรรณเบญจรงค์วางมือการบริหารส่งต่อสู่ทายาทรุ่นที่สอง คุณภัสสร ปิ่นสุวรรณ ซึ่งมีแนวคิดที่จะสร้างผลงานเบญจรงค์รูปแบบใหม่ที่ยังไม่มีในตลาดปัจจุบัน เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบันและยังเป็นที่ต้องการของลูกค้า เพราะในปัจจุบันการซื้อเบญจรงค์เพื่อไปใช้งานจริงมีน้อยมาก ส่วนมากจะนำไปประดับตกแต่งบ้านเนื่องจากมีความสวยงามเป็นของที่มียราคา และถ้าหากสามารถนำเบญจรงค์มาตกแต่งบนร่างกายหรือเครื่องแต่งกายได้ คงน่าสนใจไม่น้อย

เครื่องประดับเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบ และสร้างเป็นสินค้าใหม่ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ เพราะใช้กำลังในการผลิตต่ำ เนื่องจากชิ้นงานมีขนาดเล็ก เหมาะกับโรงงานของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ และยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่คงคุณค่าของเบญจรงค์ได้เป็นอย่างดี

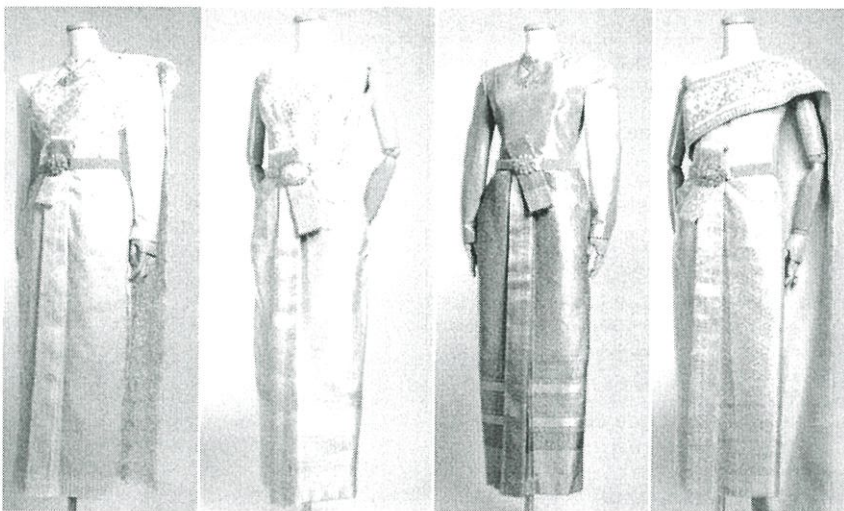
ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายของโครงการนี้จึงแบ่งเป็นสามกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน ทั้งการแต่งตัวและการเลือกใช้เครื่องประดับ เพื่อเป็นการขยายตลาดของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ ให้ครอบคลุมทั้ง ตามแนวคิดของ คุณภัสสร ปิ่นสุวรรณ ผู้บริหารคนปัจจุบัน ดังนี้ กลุ่มเป้าหมายที่1 กลุ่มผู้แต่งกายด้วยชุดไทยพระราชานิยม กลุ่มเป้าหมายที่2 กลุ่มผู้แต่งกายด้วยชุดผ้าไทยประยุกต์ กลุ่มเป้าหมายที่3 กลุ่มผู้แต่งกายด้วยสุทลาลอง

กลุ่มเป้าหมายที่ 1 คือ บุคคลที่แต่งกายชุดไทยประจำชาติในปัจจุบัน ซึ่งนิยมสวมใส่กับเครื่องประดับไทย ชุดไทยพระราชนิยามมีทั้งหมด 8 ชุด โดยแบ่งตามรูปทรงรูปแบบและการใช้งานของแต่ละชุด ได้แก่ ชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยจิตรลดา ชุดไทยอัมรินทร์ ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยจักรี ชุดไทยดุสิต ชุดไทยศิวาลัย ชุดไทยจักรพรรดิ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ เดิมทีนำเสนอความเป็นไทยและศิลปะไทย การทำเครื่องประดับสำหรับชุดไทยจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ

รูปที่ 1.4 ชุดไทยพระราชนิยาม

ที่มา : <http://rachanonwaradet.blogspot.com>

รูปที่ 1.5 ชุดไทยพระราชนิยาม

ที่มา : rachanonwaradet.blogspot.com

โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยออกเป็นสองกลุ่มตามโอกาสการสวมใส่และการใช้งานเครื่องประดับ ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 ชุดไทยลำลอง ได้แก่ ชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยจิตรลดา ชุดไทยอัมรินทร์ สวมใส่สำหรับโอกาสทั่วไปเช่น เข้าวัดทำบุญ เยี่ยมญาติ ไปงานประเพณีต่างๆ ใช้เครื่องประดับน้อยชิ้น เน้นความสบายเป็นหลัก

รูปที่ 1.6 ชุดไทยพระราชนิยมแบบลำลอง

ที่มา: www.silkthailand.com

กลุ่มย่อยที่ 2 ชุดไทยพิธีการ ได้แก่ ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยจักรี ชุดไทยดุสิต ชุดไทยสิวาลัย ชุดไทยจักรพรรดิ สวมใส่สำหรับโอกาสพิเศษเช่น งานเลี้ยง งานแต่งงาน พิธีหมั้น หรือรัฐพิธี เป็นต้น โดยมักใส่เครื่องประดับไทยครบชุด

รูปที่ 1.7 ชุดไทยพระราชนิยมแบบทางการ

ที่มา : www.silkthailand.com

กลุ่มเป้าหมายที่ 2 แม้ว่าป็นสุวรรณเบญจรงค์จะอนุรักษ์ศิลปะไทยแต่ก็ไม่ลืมที่จะปรับปรุงและพัฒนาเบญจรงค์ให้เป็นเลิศในทุกยุคสมัย โดยการออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับผู้สวมใส่ผ้าไทยในปัจจุบันเป็นอีกหนึ่งทางเลือกเนื่องจากการสวมใส่ผ้าไทยในปัจจุบันนิยมนำมาตัดเย็บประยุกต์เป็นรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สวมใส่ง่าย ทำให้สามารถสวมใส่ได้ในปัจจุบัน

กลุ่มผู้แต่งกายด้วยผ้าไทยประยุกต์ คือ การนำเอาผ้าไทยมาผสมผสานกับเสื้อผ้าในยุคปัจจุบันทำให้เกิดการใช้ผ้าไทยรูปแบบใหม่ๆ หรือบางครั้งก็นิยมนำผ้าไทยไปตัดเย็บเป็นรูปแบบง่ายๆ สวมใส่สบาย ซึ่งผู้ที่ชื่นชอบการแต่งกายด้วยผ้าไทยประยุกต์ โดยมักสวมใส่ร่วมกับ เครื่องประดับ จากวัฒนธรรมชาติ เช่น เงิน ไม้ หรือหินแบบต่างๆ เป็นต้น

รูปที่ 1.8 ชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : www.facebook.com

กลุ่มเป้าหมายที่ 3 นอกจากการพัฒนาแล้วเป็นสุวรรณเบญจรงค์ยังเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมไทย จนเป็นที่รู้จักในสากลทำให้นักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศให้ความสนใจในเบญจรงค์ซื้อมากขึ้นไปเป็นของฝาก ซึ่งชุดสูทจำลองเป็นชุดสุภาพที่เป็นที่ยอมรับของสากลและได้รับความนิยมทั้งในและต่างประเทศก็ทั้งยังเหมาะกับสภาพอากาศประเทศไทยมากกว่าชุดสูทคลาสสิก ดังนั้นจึงเลือกชุดสูทจำลองเป็นทางเลือกที่สามในการนำมาออกแบบ

กลุ่มผู้แต่งกายด้วยชุดจำลอง คือ การแต่งกายสุภาพ นิยมสวมใส่ในการทำงาน หรือ โอกาสสำคัญต่างๆ ซึ่งชุดจำลองมีความสบายเหมาะกับอากาศเมืองร้อนมากกว่าชุดคลาสสิกซึ่งผู้ที่สวมใส่ชุดจำลองมักจะใช้เครื่องประดับที่เรียบง่าย ภูมิฐาน ไม่เกะกะในการทำงาน

รูปที่ 1.9 ชุดสูทจำลอง

ที่มา : www.pinterest.com

1.2 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.2.1 ความเป็นไปได้ด้านนโยบาย โครงการออกแบบชุดนี้ ได้รับการอนุมัติจากปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ รวมถึงการสนับสนุนเรื่อง ข้อมูล การผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.2.2 ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ โครงการออกแบบชุดนี้ เป็นการขยายกลุ่มเป้าหมาย และตลาดให้กับปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ และเป็นการส่งเสริมสินค้าไทย ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

1.2.3 ความเป็นไปได้ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โครงการออกแบบชุดนี้เป็นการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะไทย ซึ่งใกล้จะเลือนหายไปจากสังคมไทยให้ศิลปะไทย ยังคงอยู่และปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน

1.2.4 ความเป็นไปได้ด้านการออกแบบ โครงการออกแบบชุดนี้เป็นการออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์ ซึ่งเป็นเครื่องถ้วยเซรามิกที่มีความสวยงามมาตั้งแต่อดีต นำมาประยุกต์เปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องประดับร่างกาย เพื่อเพิ่มมูลค่าและความน่าสนใจ ให้กับ ผลิตภัณฑ์เบญจรงค์เป็นอย่างยิ่ง

1.3 ปัญหาการแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะในการออกแบบ

1.3.1 เกี่ยวกับปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	การออกแบบ
ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ขาดความสามารถในการออกแบบ ทำให้ผลิตภัณฑ์เบญจรงค์ของ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ ซ้ำซากจำเจ	นำเบญจรงค์มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบเพื่อมูลค่าและความน่าสนใจให้กับเบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ ใช้การสังเครื่องเคลือบขาวจากโรงงานและจึงนำมาเขียนลายเบญจรงค์ จึงไม่สามารถสร้าง ผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ แม้ว่าจะมีความสามารถในการเขียนลายเป็นอย่างดี	เพิ่มสายการผลิตในเรื่องของการขึ้นรูปเซรามิก ด้วยแม่พิมพ์ขนาดเล็ก ซึ่งใช้ต้นทุนและพื้นที่ในการผลิตไม่สูงเหมาะกับโรงงานของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

1.3.2 เกี่ยวกับเครื่องประดับเบญจรงค์

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	การออกแบบ
เครื่องประดับที่ทำจากเซรามิกมักเกิดปัญหาเรื่องความแข็งแรง ซึ่งอาจสร้างอันตรายกับผู้สวมใส่หากเกิดการแตกหัก	นำการเข้าเรือนเครื่องประดับมาใช้ร่วมกับ การออกแบบ เครื่องประดับเบญจรงค์ เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และความปลอดภัย
เครื่องประดับเบญจรงค์เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ยังไม่แพร่หลายในตลาด เรียกได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้คนยังไม่รู้จักในวงกว้าง	หาแนวโน้มนการใช้งานเครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงรูปแบบของเครื่องประดับที่กลุ่มเป้าหมายนิยมในปัจจุบัน

1.3.3 เกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	การออกแบบ
<p>กลุ่มเป้าหมายที่ 1 ชุดไทยพระราชนิยม ทั้งหมด8แบบ ซึ่งโดยปกติใช้สวมใส่กับเครื่องประดับไทยรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ โดยมีพื้นฐานมาจากศิลปะไทย โดยทำจากโลหะ เป็นส่วนใหญ่</p> <p>กลุ่มเป้าหมายที่2 ชุดผ้าไทยประยุกต์ ผู้ที่สวมใส่ชุดผ้าไทยประยุกต์โดยส่วนมากนิยมผสมผสานเครื่องประดับและการแต่งกายเข้าด้วยกัน ซึ่งจะนิยมเครื่องประดับจากวัสดุธรรมชาติ ตามสถานที่ต่างๆ นำมาผสมผสานจนลงตัว</p>	<p>ออกแบบเครื่องประดับไทยด้วยวัสดุเซรามิก และใช้พื้นฐานการออกแบบจากศิลปะไทย ซึ่งสามารถพลิกแพลงได้มากมาย แต่ยังคงความรู้สึก แบบเครื่องประดับไทย และใช้สีเบญจรงค์ในการตกแต่ง</p> <p>ออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์โดยการแสดงถึงเอกลักษณ์ของวัสดุเซรามิกอย่างชัดเจน รวมถึงเทคนิคการเขียนลายเบญจรงค์</p> <p>โดยประยุกต์ใช้กับการออกแบบให้ผสมผสานกับชุดผ้าไทยประยุกต์ได้อย่างลงตัว</p>

<p>กลุ่มเป้าหมายที่3 ชุดสูทลำลอง เป็นชุดสุภาพที่เป็นที่ยอมรับในสากล ซึ่งมักใช้เครื่องประดับขนาดเล็ก แต่สวยงามและช่วยเสริมภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือ โดยเน้นรูปทรงทันสมัยและความคล่องตัวระหว่างการทำงาน</p>	<p>ออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับชุดสูทลำลอง ให้ดูทันสมัยและเป็นสากล แต่ยังคงกลิ่นอายความเป็นไทย ทั้งรูปทรงและ ลวดลาย</p>
---	--

1.4 ขอบเขตโครงการ

- 1.4.1 ออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ โดยแสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย
- 1.4.2 ออกแบบเครื่องประดับโดยใช้ลวดลายเบญจรงค์ที่ปิ่นสุวรรณชำนาญ
- 1.4.3 ออกแบบภายใต้กำกับการผลิตของ โรงงานปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
- 1.4.4 ออกแบบเครื่องประดับสำหรับเครื่องแต่งกาย 3 แบบ โดยใช้แนวทางการออกแบบเดียวกัน
- 1.4.5 ออกแบบชุดเครื่องประดับสำหรับ ชุดไทยพระราชนิยม โดยแสดงถึงเอกลักษณ์พื้นฐานความเป็นไทยเป็นหลัก
- 1.4.6 ออกแบบชุดเครื่องประดับสำหรับ ชุดผ้าไทยประยุกต์ โดยแสดงถึงการประยุกต์และผสมผสานความเป็นไทยผ่านเอกลักษณ์ของวัสดุเซรามิกเป็นหลัก
- 1.4.7 ออกแบบชุดเครื่องประดับสำหรับ ชุดสูทลำลอง โดยแสดงถึงความเป็นไทยที่มีรูปแบบที่เป็นสากลมากขึ้นสร้างเป็นเครื่องประดับเบญจรงค์ที่มีรูปแบบที่ทันสมัย
- 1.4.8 รูปแบบเครื่องประดับไทยที่นิยมสวมใส่ร่วมกับชุดไทยพระราชนิยม กำหนดขอบเขตจากการค้นคว้าข้อมูลการใช้งานเครื่องประดับไทยกับชุดไทยพระราชนิยม จาก พิพิธภัณฑ์ผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ตารางที่ 1.1 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดไทยพระราชนิยม

ประเภทเครื่องประดับ	รูปแบบเครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
เครื่องประดับศีรษะ	ปิ่นปักผม (Hairpin) เนื่องจากการแต่งชุดไทยบางชุดนิยมรวบผมและประดับด้วยปิ่นปักผม	1 ชิ้น 1 รูปแบบ
เครื่องประดับหู	ต่างหูแป้น (Stud) เนื่องจาก ในชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยจิตรลดา และชุดไทยอัมรินทร์นิยมสวมใส่ต่างหูแบบแป้น เพราะเป็นชุดที่เน้นความสบายและความคล่องตัว	2 ชิ้น 1 รูปแบบ
	ต่างหูตุ้ดั่ง (Dangle) เนื่องจากการแต่งชุดไทยในงานเลี้ยงหรืองานแต่งงานมักสวมต่างหูตุ้ดั่งเพื่อความหรูหรา	2 ชิ้น 1 รูปแบบ
		รวม 4 ชิ้น
เครื่องประดับคอ	สร้อยคอแบบอ่อน (Link) เนื่องจากเครื่องประดับไทยรัตนโกสินทร์ นิยมสร้างสร้อยคอแบบอ่อน	1 ชิ้น 1 รูปแบบ
	จี้ห้อยคอ (Pendant) เนื่องจากสร้อยคอที่สวมใส่กับชุดไทยนิยมห้อยจี้แบบไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องประดับไทย	1 ชิ้น 1 รูปแบบ
		รวม 2 ชิ้น
เครื่องประดับข้อมือ	กำไลข้อมือแบบแข็งไม่เต็มวง (Cuff) เนื่องจากเป็นรูปแบบของกำไลข้อมือของไทยในโบราณและเป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกัน	2 ชิ้น 1 รูปแบบ
	กำไลข้อมือแบบมีจี้ห้อย (Charm) เนื่องจากกำไลข้อมือแบบมีจี้ห้อยเป็นหนึ่งในรูปแบบเครื่องประดับของไทยและยังนิยมสวมใส่กับชุดไทยบางชุด	2 ชิ้น 1 รูปแบบ
		รวม 4 ชิ้น

เครื่องประดับเอว	<p>เข็มขัดแบบ ข้อต่อ ทิ้งตัว (Link) เนื่องจาก ชุดไทยบางชุด ต้องสวมใส่เข็มขัดแบบไทย</p> <p>หัวเข็มขัด (Pendant) เนื่องจากเข็มขัดแบบไทยจำเป็นต้อง มีหัวเข็มขัด</p>	<p>1 ชิ้น 1 รูปแบบ</p> <p>1</p> <p>1 ชิ้น 1 รูปแบบ</p> <p>รวม 2 ชิ้น</p>
		<p>รวมทั้งหมด</p> <p>13 ชิ้น</p> <p>9 รูปแบบ</p>

1.4.9 รูปแบบเครื่องประดับที่นิยมสวมใส่ร่วมกับชุดผ้าไทยประยุกต์ กำหนดขอบเขตจากผลสำรวจความนิยมการเลือกใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกจากรูปแบบเครื่องประดับที่กลุ่มเป้าหมายนิยม 2 อันดับแรก

ตารางที่ 1.2 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดผ้าไทยประยุกต์

ประเภทเครื่องประดับ	รูปแบบเครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
เครื่องประดับหู	ต่างหูแบบแป้น (Stud)	2 ชิ้น 1 แบบ
	ต่างหูตุ้ดิ่ง (Dangle)	2 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 4 ชิ้น 2 แบบ
เครื่องประดับคอ	สร้อยคอแบบทึงตัว (Link)	1 ชิ้น 1 แบบ
	สร้อยคอแบบแข็ง (Hard)	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 2 ชิ้น 2 แบบ
เครื่องประดับข้อมือ	กำไลข้อมือแข็งไม่เต็มวง (Cuff)	1 ชิ้น 1 แบบ
	สร้อยข้อมือแบบห้อยจี้ (Charm)	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 2 ชิ้น 2 แบบ
เครื่องประดับนิ้ว	แหวนแบบเรียบ (Plain ring)	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 9 ชิ้น 7 แบบ

1.4.9 รูปแบบเครื่องประดับที่นิยมสวมใส่ร่วมกับชุดสูทลำลอง กำหนดขอบเขตจากผลสำรวจความนิยมการเลือกใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมายโดยเลือกจากรูปแบบเครื่องประดับที่กลุ่มเป้าหมายนิยม 2 อันดับแรก

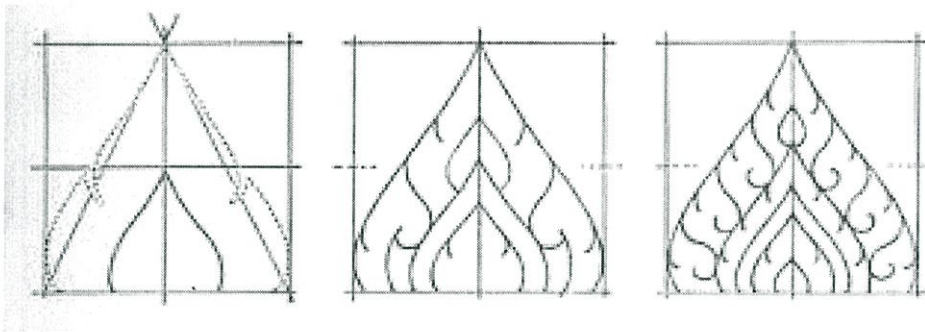
ตารางที่ 1.3 แสดงการใช้งานเครื่องประดับกับชุดสูทลำลอง

ประเภทเครื่องประดับ	รูปแบบเครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
เครื่องประดับหู	ต่างหูแบบแป้น (Stud)	2 ชิ้น 1 แบบ
	ต่างหูแบบห่วง (Hoop)	2 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 4 ชิ้น 2 แบบ
เครื่องประดับคอ	สร้อยคอแบบทึงตัว(Link) ความยาว 17-19 นิ้ว *จากแบบสำรวจ กลุ่มเป้าหมายชุดสูทลำลอง ทั้งหมดเลือกใช้เฉพาะ สร้อยคอแบบทึงตัว	1 ชิ้น 1 แบบ
เครื่องประดับข้อมือ	กำไลข้อมือแข็ง(Bangle)	1 ชิ้น 1 แบบ
	สร้อยข้อมือแบบอ่อน(Link)	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 2 ชิ้น 2 แบบ
เครื่องประดับนิ้ว	แหวนแบบเรียบ(Plain)	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวมทั้งหมด 8 ชิ้น 6 แบบ

1.5 แนวทางการออกแบบ

1.5.1 แนวทางการออกแบบรูปทรง แม่ลายไทย เนื่องจากเป็นสุวรรณเบญจรงค์ นำเสนอเอกลักษณ์ความเป็นไทย อีกทั้งแม่ลายไทยคือลายพื้นฐานของลายไทยทั้งหมด โดยมีรูปแบบโครงสร้างในการต่อลาย ทำให้สามารถสร้างสรรค์เป็นลายไทยได้หลากหลายรูปแบบ รวมไปถึงการประยุกต์ใช้สร้างสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เช่น เครื่องเงินของไทย เครื่องมุก ไม้แกะสลัก เป็นต้น โดยแม่ลายไทยเป็นโครงสร้างพื้นฐานสามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการออกแบบและดึงเอาเอกลักษณ์ของศิลปะไทยมาสร้างชิ้นงานในรูปแบบที่แตกต่างออกไป ตามความต้องการของแต่ละกลุ่มเป้าหมายซึ่งแม่ลายไทยมีดังนี้

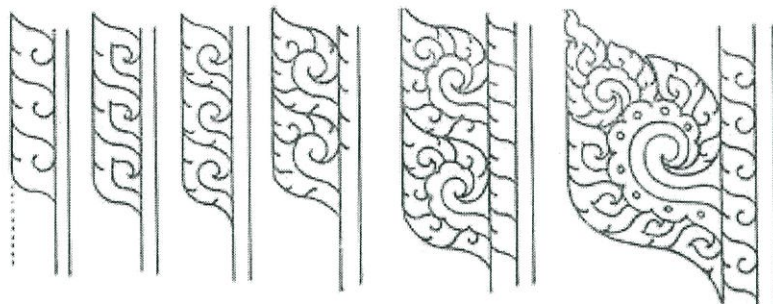
1.5.1.1 ลายกะจ้ง เป็นแม่ลายเริ่มต้นของลายไทย ซึ่งสามารถนำไปเป็นองค์ประกอบในลายไทยแบบต่างๆ และใช้เชื่อมต่อกับลายอื่นๆ

รูปที่ 1.10 ลายกะจ้ง

ที่มา : หนังสือศิลปะไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

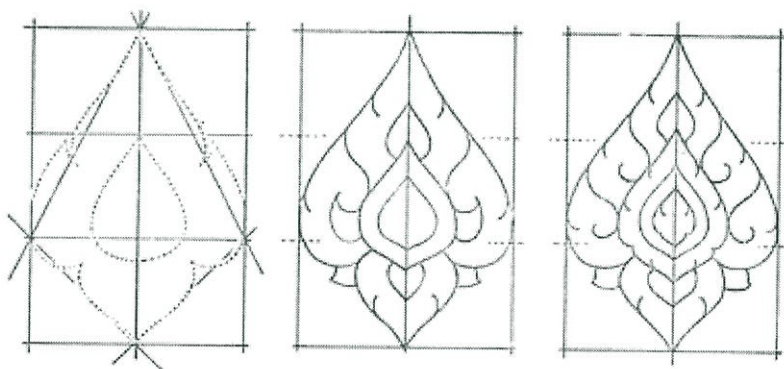
1.5.1.2 ลายแข่งสิงห์ เป็นลายที่ใช้ประกอบอยู่ในลายไทยแบบต่างๆ ซึ่งมักจะเป็นองค์ประกอบอยู่ในลายไทยลายอื่นๆ จึงไม่ค่อยเห็นลายแข่งสิงห์อยู่เดี่ยวๆ

รูปที่ 1.11 ลายแข่งสิงห์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

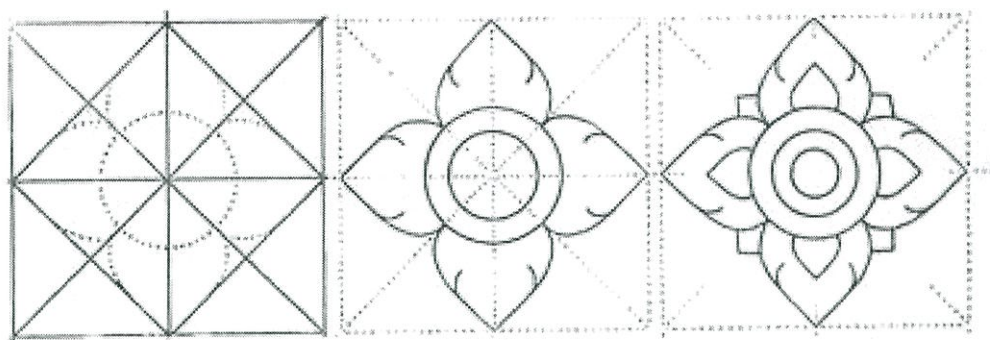
1.5.1.3 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ เป็นแม่ลายลอยตัว มักใช้เป็นตัวเริ่มต้นลาย ก่อนที่จะเสริมลายต่างๆ เพราะลายพุ่มข้าวบิณฑ์สามารถลอยอยู่ได้ด้วยตัวเอง โดยตัวลายประกอบด้วย กระจังและแข่งสิงห์ รวมกัน

รูปที่ 1.12 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

1.5.1.4 ลายประจำยาม เป็นแม่ลายลอยตัวเช่นเดียวกับพุ่มข้าวบิณฑ์ แต่จะแตกต่างกันตรงที่องค์ประกอบและโครงสร้างของลาย โดยมีโครงสร้างเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

รูปที่ 1.13 ลายประจำยาม

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

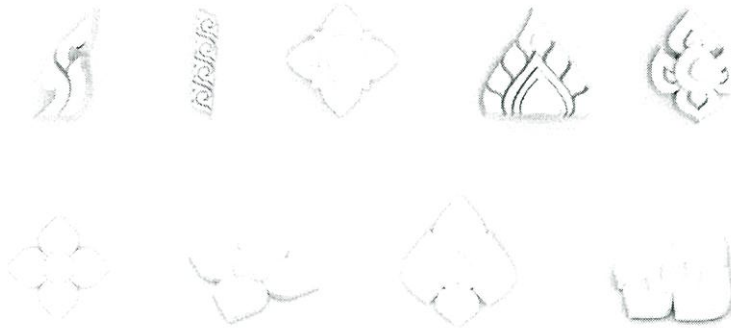
1.5.1.5 ลายกระหนก เป็นแม่ลายไทยที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีความงดงามอ่อนช้อย และลายละเอียดสูง มักถูกนำไปใช้ประดับตกแต่งในส่วนต่างๆของวัด

รูปที่ 1.14 ลายกระหนก

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

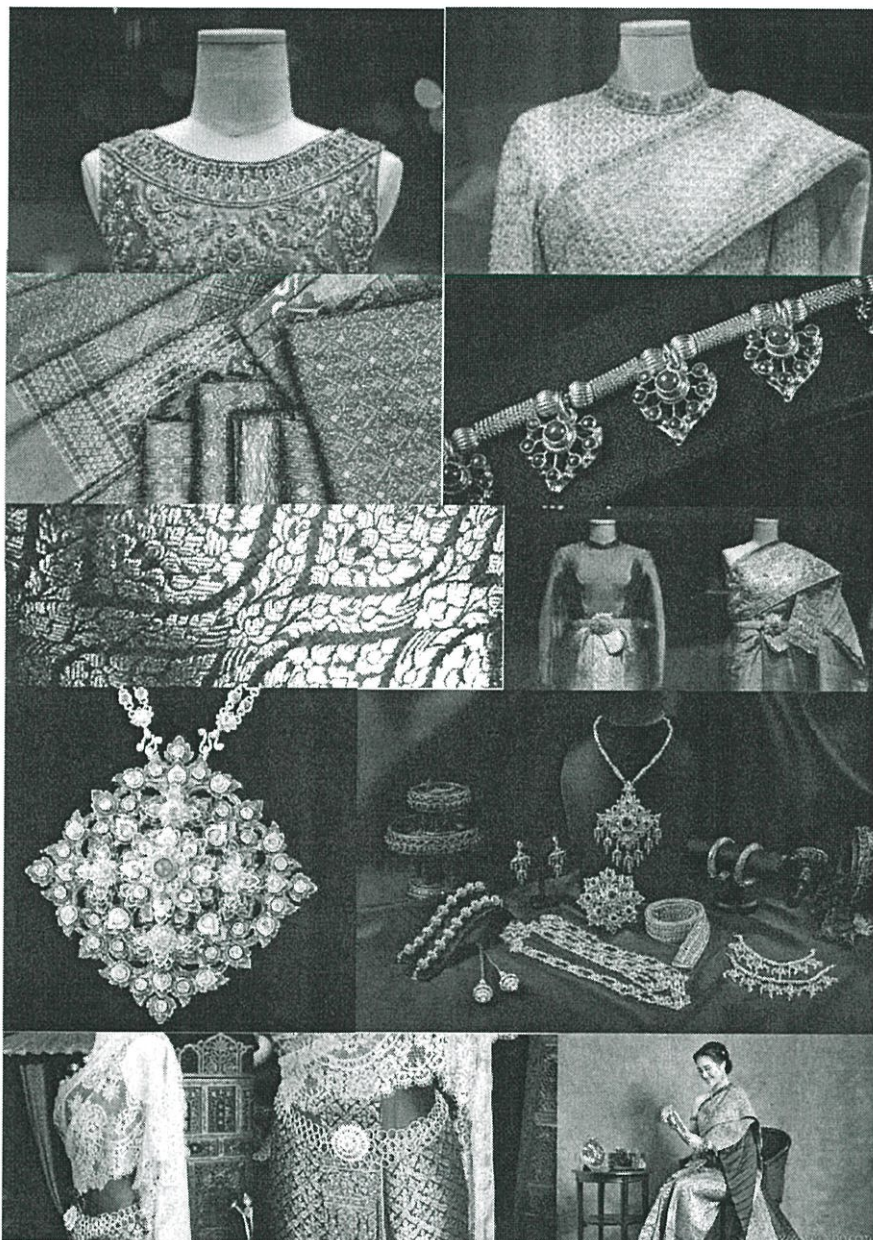
โดยแต่ละลวดลายสามารถนำไปต่อยอดหรือนำไปประยุกต์เป็นรูปทรงสามมิติแบบต่างๆมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

รูปที่ 1.15 การประยุกต์ใช้แม่ลายไทย

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เป็ยชื่อ

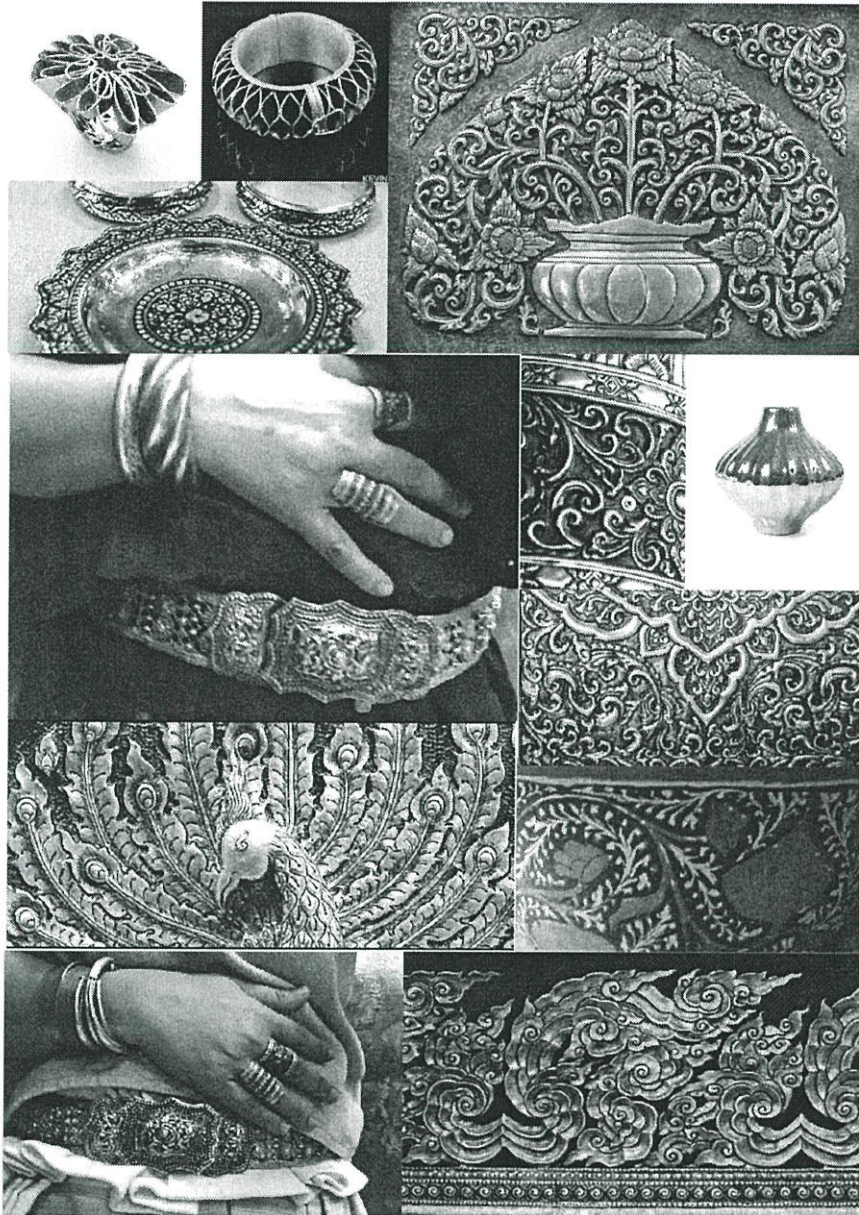
1.5.2 แนวทางการออกแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 1 ชุดไทยพระราชานิยมแนวทาง ไทยดั้งเดิม (Thai Traditional) แสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยโดยใช้สิ่งดั้งเดิมของเครื่องประดับไทย ใช้สีทองเป็นหลักโดยมีสีเขียวและแดงเป็นส่วนประกอบ โดยอิงการออกแบบจากรูปแบบเครื่องประดับไทย

รูปที่ 1.16 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 1

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เป็ยชื้อ

1.5.3 แนวทางการออกแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 2 ชุดผ้าไทยประยุกต์แนวทาง ไทยร่วมสมัย (Thai Contemporary) การนำศิลปะไทยมาประยุกต์ให้เกิดรูปแบบใหม่นอกเหนือจากขอบเขตเดิม โดยยังคงให้ความรู้สึกแบบไทย โดยใช้พลตดิ้น้ม เป็นหลัก และใช้สีดำเพื่อเป็นตัวเน้นลาย

รูปที่ 1.17 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เป็ยชื้อ

1.5.4 แนวทางการออกแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 3 ชุดสูทจำลอง แนวทาง ไทยโมเดิร์น (Thai Modern) เป็นการลดทอนรายละเอียดจากลายไทยที่มีความละเอียดให้เป็นรูปทรงเรขาคณิต เพื่อให้ดูทันสมัยเรียบง่ายสวยงามและคงความเป็นป็นสุวรรณเบญจรงค์ด้วยสีโทนสดใสของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

รูปที่ 1.18 แสดงอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 3

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เป็ยชื้อ

1.5.5 แนวทางการตกแต่ง ตกแต่งโดยใช้ลวดลายเบญจรงค์ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ โดยอิงจากแนวทางการออกแบบแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และเปรียบเทียบกับ ลวดลายของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ มีเข้ากันกับ แนวทางของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

1.5.5.1 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่ 1 แนวทาง ไทยดั้งเดิม โดยใช้สีทองเป็นหลัก เช่นการถมพื้นหลังทอง หรือเขียนลายด้วยทอง และถมสีช่องว่างด้วยสีแดงและเขียว ให้อารมณ์ความเป็นไทยดั้งเดิม และเลือกลายเบญจรงค์ที่เป็นลายแบบสมมาตร เนื่องจากรูปทรงของเครื่องประดับไทยส่วนใหญ่จะมีรูปทรงสมมาตร

รูปที่ 1.19 ลายกะจั่งพื้นทอง

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เป็ยชื่อ

รูปที่ 1.20 ลายประจำยามพื้นทอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 1.21 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์พื้นทอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เป็ยชื้อ

1.5.5.2 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่ 2 แนวทาง ไทยร่วมสมัย โดยใช้ ทองคำขาวเดินเส้นและถมด้วยสีโทนเข้มเพื่อให้เส้นทองคำขาวเด่นชัด และให้อารมณ์คล้ายกับ เครื่องเงินถม ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้นิยม โดยเลือกลวดลายที่เป็นลวด ลาย อสมมาตร ซึ่งเหมาะกับการนำมาประยุกต์เขียนลายลงบนรูปทรงได้หลากหลายแบบ

รูปที่ 1.22 ลายจักรีเส้นทองคำขาว

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เป็ยชื่อ

รูปที่ 1.23 ลายกำนขด

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เปียชื่อ

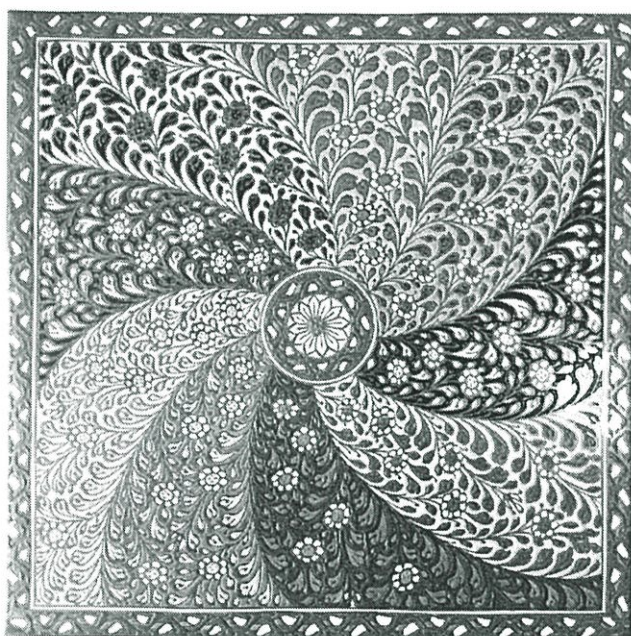
รูปที่ 1.24 ลายกำนต่อดอก

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิกร เปียชื่อ

1.5.5.3 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่ 3 แนวทาง ไทยโมเดิร์น โดยใช้ลวดลายเบญจรงค์ที่ตัดทอนเหลือเป็น โครงสร้างเรขาคณิตเนื่องจาก รูปแบบเครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมายที่3 ซึ่งชอบความเรียบง่าย จึงมีความจำเป็นต้องลดทอนลายละเอียดของลายเพื่อให้เข้ากับแนวทางการออกแบบ และยังคงความเป็นปิ่นสุวรรณโดยใช้สีโทนสีสดใสของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ ซึ่งเป็นสีเอกลักษณ์ เฉพาะของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

รูปที่ 1.25 ลายข้าวหลามตัดลดทอนของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เปียชื่อ

รูปที่ 1.26 โทนสีของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เปียชื่อ

1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.6.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ปีนสุพรรณเบญจรงค์

- ประวัติความเป็นมาของปีนสุพรรณเบญจรงค์
- ผลิตภัณฑ์ของปีนสุพรรณเบญจรงค์
- กลุ่มเป้าหมายปัจจุบันและกลุ่มเป้าหมายในอนาคต

1.6.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับ

- ประวัติความเป็นมาของเครื่องประดับ
- ประเภทของเครื่องประดับที่สวมใส่กับร่างกาย
- รูปแบบเครื่องประดับของแต่ละประเภท
- การเข้าเรือนเครื่องประดับและซื้อต่อ

1.6.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

- รูปแบบการแต่งกายของกลุ่มเป้าหมาย
- การใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมาย

1.6.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะไทย แม่ลายของไทย

- ประวัติความเป็นมาของลายไทย
- โครงสร้างและแรงบันดาลใจของลายไทยแต่ละแบบ

1.6.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลวดลายเบญจรงค์

- ประวัติความเป็นมาของเบญจรงค์
- ลวดลายเบญจรงค์

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 ต่อยอดความสามารถของป็นสุวรรณเบญจรงค์ ให้นำสนใจยิ่งขึ้น
- 1.7.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์เบญจรงค์และความเป็นไทยรวมทั้งอนุรักษ์ไม่ให้เบญจรงค์สูญหาย
- 1.7.3 ได้ผลงานออกแบบเครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับป็นสุวรรณเบญจรงค์ สำหรับทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย
- 1.7.4 ขยายตลาดของป็นสุวรรณเบญจรงค์ และทำให้ป็นสุวรรณเบญจรงค์รู้จักในวงกว้าง
- 1.7.5 เปิดทางสินค้าใหม่ของป็นสุวรรณเบญจรงค์ เบญจรงค์รูปแบบใหม่ในอนาคต
- 1.7.6 ทำให้เบญจรงค์ของไทยเข้าถึงผู้คนได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ข้อมูลป็นสุวรรณเบญจรงค์

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของ ป็นสุวรรณเบญจรงค์ คุณพ่อวิรัตน์ ป็นสุวรรณ เป็นผู้ก่อตั้งโรงงาน ป็นสุวรรณเบญจรงค์ เดิมเป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เคยเข้ารับราชการเป็นเสมียนอำเภอและครู ต่อมาสมรสกับนางเฮียง ปรีชาโชติ ซึ่งเป็นชาว จังหวัดสมุทรสงครามและมีอาชีพค้าขาย จึงได้ลาออกจากราชการ มาช่วยภรรยาประกอบกิจการ ค้าข้าว มะพร้าว และน้ำตาล มีบุตร 4 คนปัจจุบันเสียชีวิต 2 คน ในปี พ.ศ.2510 ประสบปัญหาในธุรกิจ การค้ามะพร้าว และน้ำตาลจึงได้เลิกกิจการและมาเป็นนายหน้าให้แก่พ่อค้า รับซื้อวัตถุดิบ โบราณ ประเภทเครื่องลายครามและเครื่องเบญจรงค์ ได้รับความรู้ทางด้านศิลปะ โบราณจากพ่อค้าของโบราณ ประกอบกับมีเครื่องถ้วยชามเบญจรงค์ที่ซื้อมาแล้วชำรุด จึงได้ทดลองซ่อมแซม โดยใช้ซีเมนต์และกาวสีวิทยาศาสตร์จนมีความชำนาญ ในด้านการซ่อมแซมของเก่า เป็นที่ยอมรับของพ่อค้าและคนทั่วไปที่นิยมของโบราณ นำมาให้ซ่อมแซมให้ ปี พ.ศ.2523 ได้มีโอกาสเข้าอบรมการผลิตเครื่องปั้นดินเผาและการเขียนลาย ที่ศูนย์วิจัยเครื่องปั้นดินเผา กล้วยน้ำไทย กรุงเทพมหานคร หลังจากจบการอบรม ได้ทดลองทำสีเขียนลายและเผาองผิวดองถูกอยู่ 4 ปี จึงประสบผลสำเร็จ และถ่ายทอดวิชาการเขียนลวดลายให้แก่เด็กในละแวกบ้าน พร้อมทั้งรับเข้าทำงานในโรงงาน เป็นการสร้างงานให้แก่ชุมชนอีกอาชีพหนึ่งปัจจุบันมีพนักงาน 70 คน ทำหน้าที่เขียนลายและลงสี

รูปที่ 2.1 ภาพตัวอย่างเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ของ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : ผลงานถ่ายภาพของ นาย จักรินทร์ คอนเหลื่อม

2.1.2 ขั้นตอนการผลิต

- ขั้นที่1 ส่งชิ้นงานเครื่องเคลือบสีขาวมาจากโรงงานขึ้นรูป ที่ผ่านการเผามาแล้ว
- ขั้นที่2 การตีเส้น วางโครงร่างของลาย
- ขั้นที่3 การขึ้นลาย โดยเติมส่วนประกอบของลายจนเต็ม
- ขั้นที่4 การลงสี หลังจากขึ้นลายเสร็จแล้วจะส่งชิ้นงาน ไปลงสีจอบครบทุกสี
- ขั้นที่5 การเผา หลังจากลงสีครบแล้วจะนำไปจัดวางเรียงในเตาไฟฟ้า ในการเผา จะใช้อุณหภูมิ ประมาณ 700-800 องศาเซลเซียสโดยใช้ระยะเวลาในการเผา ประมาณ 6-7 ชั่วโมง
- ขั้นที่6 การตรวจคุณภาพ นำชิ้นงานที่เผาเสร็จสมบูรณ์แล้วมาตรวจสอบ หากชิ้นงานไม่สมบูรณ์ต้องนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ใหม่อีกครั้ง ก่อนวางจำหน่ายหรือ ส่งให้ลูกค้า

รูปที่ 2.2 การเขียนลาย ของ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : oknation.nationtv.tv

2.1.3 การจัดจำหน่าย มีจำหน่ายทางเว็บไซต์ Le Noble ทางหน้าร้าน และรับสั่งทำโดย มีตัวอย่างลวดลาย อยู่ในห้องโชว์สินค้าของร้าน รับสั่งทำตั้งแต่ 1 ชิ้นขึ้นไป มีดจ่า 10% ลูกค้าที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีบริการส่งถึงบ้าน

2.1.4 ผลงานที่โดดเด่นปี พ.ศ.2546 ได้รับคัดเลือกจากคณะรัฐบาลให้เป็นผู้จัดทำชุดอาหาร “ลายวิชาเขนทร์” เพื่อมอบเป็นของที่ระลึกให้แก่ผู้นำ 21 เขตเศรษฐกิจ ที่มาประชุม APEC โดยมีตราสัญลักษณ์ตรงกลางงาน 12 นิ้ว เป็นอักษรย่อ ของชื่อผู้นำ และมีดอกไม้ในลายที่ลงสีตามสีประจำวันเกิดของผู้นำของแต่ละประเทศ

2.1.5 การบริการ รับสั่งทำและจำหน่าย เปิดบริการทุกวันตั้งแต่ 8.00 น.- 19.00 น.เช้าชมสาธิตการเขียนลาย เปิดวันจันทร์ถึงวันเสาร์ตั้งแต่ 8.00 น. - 17.00 น. วันอาทิตย์ 8.00 น. - 12.00 น.

2.1.6 ที่ตั้งโรงงาน ตั้งอยู่ที่ 32/1 ม.7 ต.บางช้าง อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม 75110 โทร. 034-751322 แฟกซ์. 034-725278

2.1.7 โครงการสร้างธุรกิจ เป็นโรงงานกิ่งอุตสาหกรรมครอบครัว

2.1.8 รูปแบบธุรกิจ มีสินค้าจำหน่ายหน้าร้านเปิดรับบริการสั่งทำตามความต้องการของลูกค้าเปิดให้นักท่องเที่ยวทั่วไปเข้าเยี่ยมชมการเขียนลายเบญจรงค์เปิดให้ชมบริเวณบ้านเรือนไทย ซึ่งจัดเป็นกิ่งพิพิธภัณฑ์ เกี่ยวกับเครื่องถ้วยเบญจรงค์ เป็นสถานที่ศึกษาดูงาน ของหน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และสถานศึกษาต่างๆ

2.1.9 แรงงาน แรงงานท้องถิ่น

2.1.10 กลุ่มเป้าหมายเดิม ผู้ที่ขอสะสมลดรายเบญจรงค์โบราณ บริษัท ร้านค้า หน่วยงานราชการ และหน่วยงานเอกชน เพื่อสั่งทำเป็นของที่ระลึกในโอกาสต่างๆ นักท่องเที่ยวทั่วไปในประเทศและต่างประเทศ

2.1.11 การรับสินค้า มีบริการขับรถไปส่งให้ถึงมือลูกค้าภายในกรุงเทพ และเขตปริมณฑล ส่งพัสดุเก็บเงินปลายทาง หรือมารับสินค้าได้ที่โรงงานด้วยตัวเอง

2.1.12 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.1.12.1 งานตามไม่ทัน ที่ลูกค้าสั่งเนื่องจากเป็นงานฝีมือ ทุกขั้นตอน แต่ละชิ้นจะใช้เวลามาก แก้ไขโดยโทรศัพท์ติดต่อกับลูกค้าโดยตรงเพื่อแจ้งถึงปัญหา และจัดสรรเวลาใหม่

2.1.12.2 การใช้แรงงานคนทั้งสิ้น บางครั้งอาจเกิดการเจ็บป่วย หรือพนักงานบางคนมีธุระส่วนตัว กะทันหัน ทำให้งานไม่เสร็จตามเวลา แก้ไขโดย จัดทีมงานให้พนักงานคนอื่นช่วยเหลือในส่วนที่ทำได้

2.1.12.3 มีความผิดพลาดของเตาไฟฟ้าที่ใช้งานในการเผา แก้ไขโดยจัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ตรวจสอบเช็คเตาเป็นระยะ

2.2 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

2.2.1 ตัวอย่างเบญจรงค์ลายน้ำทองของปิ่นสุวรรณ

รูปที่ 2.3 ตัวอย่างเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ของ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.2 ผลิตภัณฑ์เบญจรงค์ลายน้ำทองของปิ่นสุวรรณ ที่ได้รับความนิยม

2.2.2.1 ชุด แก้วมัค และ จานรอง นิยมซื้อไปใช้งาน เป็นของฝาก หรือ ตั้งโชว์

รูปที่ 2.4 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปิ่นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.2.2 ชุดแก้วชา และ จานรอง นิยมซื้อไปใช้งาน เป็นของฝาก หรือ ตั้งโชว์

รูปที่ 2.5 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.2.3 ชุดถ้วยเปลือกไข่ นิยมซื้อเป็นของฝาก เนื่องจากราคาไม่แพง ใช้เป็น
ของตั้งโชว์

รูปที่ 2.6 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.2.4 พาน นิยมซื้อไปใช้งาน วางพวงมาลัยถวายพระ

รูปที่ 2.7 เครื่องเบญจรงค์ที่ได้รับความนิยม ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.3 ตัวอย่างลายเบญจรงค์ลายน้ำทองของป็นสุวรรณ

2.2.3.1 ลายจักรีโบราณ

รูปที่ 2.8 ลายเบญจรงค์ ของ ปีนสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.3.2 ลายจักรี ที่ปั้นสุวรรณเป็นผู้พัฒนาลายขึ้น

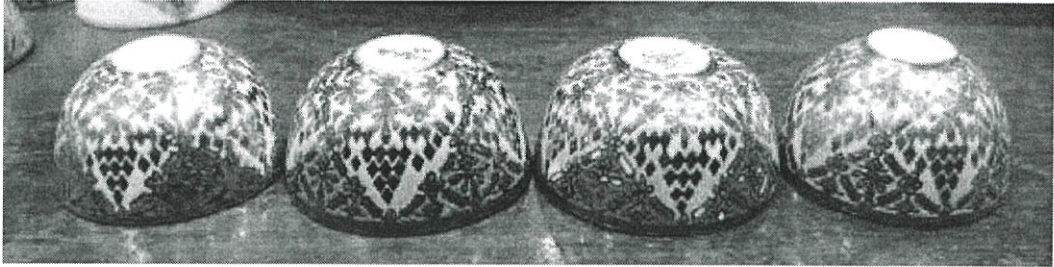
รูปที่ 2.9 ลายเบญจรงค์ที่ถูกพัฒนา ของ ปั้นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.3.3 ลายข้าวหลามตัดโบราณ

รูปที่ 2.10 ลายเบญจรงค์ ของ ปั้นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

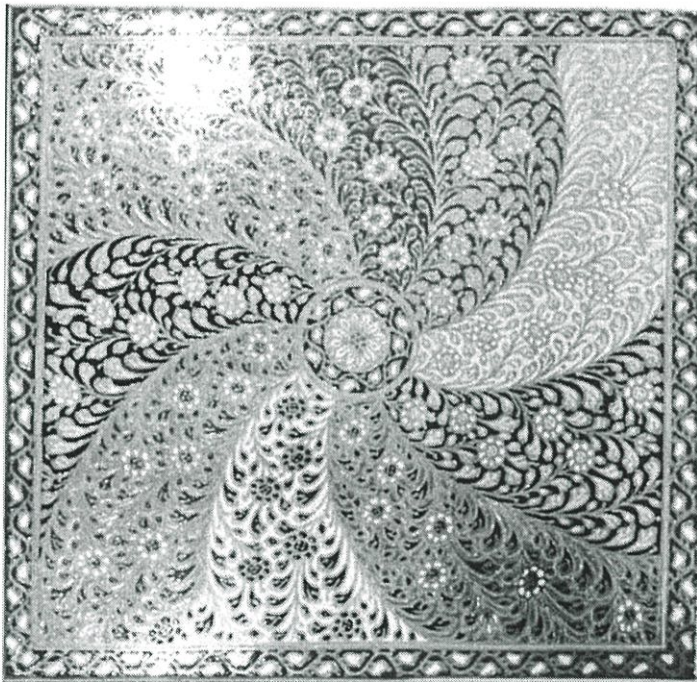
2.2.3.4 ลายข้าวหลามตัดที่ป็นสุวรรณพัฒนาให้กับ โรงแรมสุขโขทัย

รูปที่ 2.11 ลายเบญจรงค์ที่ถูกพัฒนา ของ ป็นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.4 ตัวอย่างสีโทนสีและลวดลายเบญจรงค์ลายน้ำทองของป็นสุวรรณ

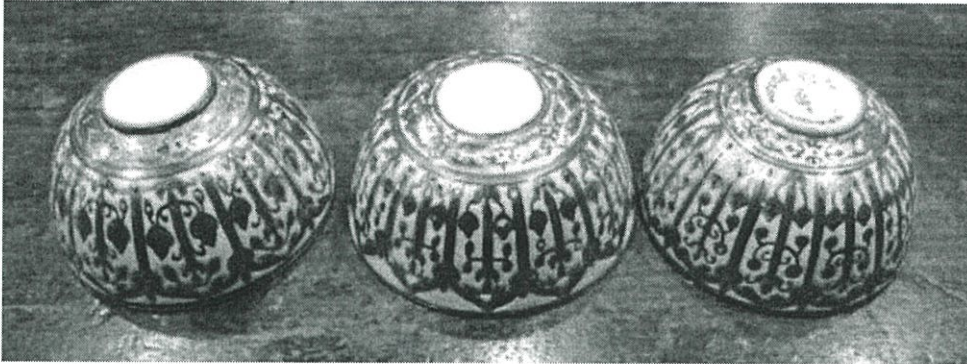
2.2.4.1 สีของลายจักรี

รูปที่ 2.12 ตัวอย่างสีสันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายจักรี

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

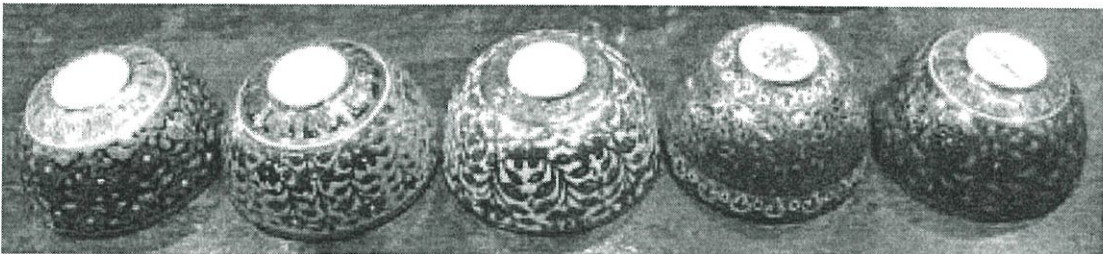
2.2.4.2 สีของลายก้านแยก

รูปที่ 2.13 ตัวอย่างสีสันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายก้านแยก

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.2.4.1 สีของลายก้านต่อดอก

รูปที่ 2.14 ตัวอย่างสีสันเครื่องเบญจรงค์ลายน้ำทอง ลายก้านต่อดอก

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3 ข้อมูลบริเวณโรงงานปั้นสุวรรณเบญจรงค์

2.3.1 ห้องแสดงสินค้า

รูปที่ 2.15 โชว์รูม ของปั้นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา: แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

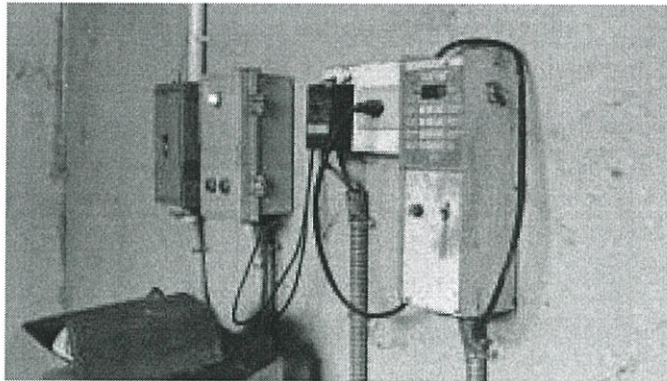
2.3.2 ห้องเขียนลาย

รูปที่ 2.16 ห้องเขียนลาย ของปั้นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา: แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.3 ห้องเตาเผา

รูปที่ 2.17 แผงคุมไฟห้องเตาเผา ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอชิกร เปียชื่อ

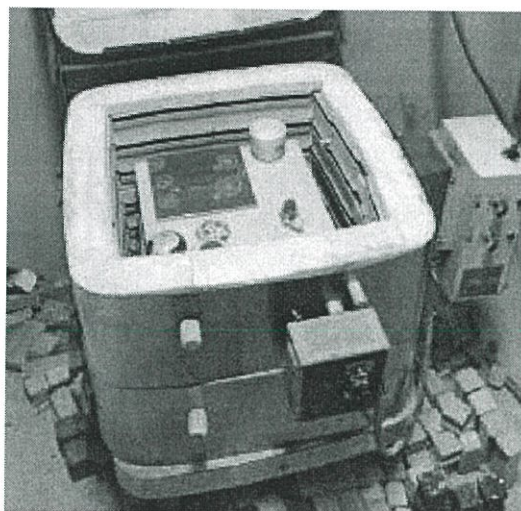
2.3.4 เตาไฟฟ้าหมายเลข 1 แบบฝาเปิดด้านบน เตาสำหรับเผาสีบนเคลือบ
ขนาดภายในห้องเผา (กว้าง 22.5 นิ้ว ลึก 29 นิ้ว) ขนาดภายนอก (กว้าง 30.5 นิ้ว ลึก 42 นิ้ว) เตา
อุณหภูมิ 750 - 800 เซลเซียส

รูปที่ 2.18 เตาเผาหมายเลข 1 ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอชิกร เปียชื่อ

2.3.5 เตาไฟฟ้าหมายเลข 2 แบบฝาเปิดด้านบน เตาสำหรับเผา
 สืบเคลือบ ขนาดภายในห้องเผา (กว้าง 16.5 นิ้ว ลึก 22.25 นิ้ว)ขนาดภายนอก (กว้าง 25.5
 นิ้ว ลึก 32.5 นิ้ว)เผาอุณหภูมิ 750 - 800 เซลเซียส

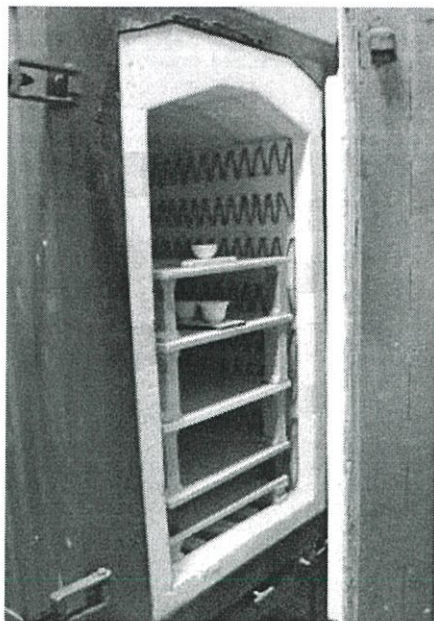

รูปที่ 2.19 ภาพเตาเผาหมายเลข2 ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื่อ

2.3.3.1.1 เตาไฟฟ้าหมายเลข3 แบบฝาเปิดด้านหน้า สำหรับเผาเคลือบไฟ
 สูง

แบบฝาเปิดด้านหน้า เตาสำหรับเผาเคลือบขนาดภายในห้องเผา (กว้าง 21 นิ้ว ลึก 35 นิ้ว สูง 40 นิ้ว)
 ขนาดภายนอก (กว้าง 40 นิ้ว ลึก 45 นิ้ว สูง 70 นิ้ว) เผาอุณหภูมิ 1200 - 1300 เซลเซียส

รูปที่ 2.20 เตาหมายเลข3 ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.4 ห้องตรวจเช็คของมีตำหนิ

รูปที่ 2.21 บริเวณตรวจเช็คของมีตำหนิ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

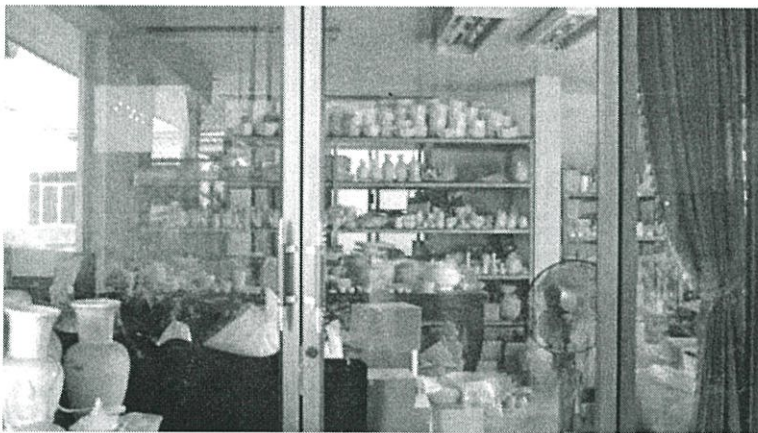
2.3.5 ห้องเก็บของขาวมีตำหนิ

รูปที่ 2.22 ห้องเก็บของมีตำหนิ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.6 ห้องเก็บของขาว่าผ่านการ ตรวจสอบคุณภาพ

รูปที่ 2.23 ห้องเก็บของขาว่าผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.7 บริเวณพ่นเคลือบ

รูปที่ 2.24 บริเวณพ่นเคลือบ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.8.1 บริเวณขึ้นรูปดินแบบด้วย จิกเกอร์

รูปที่ 2.25 บริเวณขึ้นดินแบบ ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เป็ยชื้อ

2.3.8.1 บริเวณขึ้นรูปชิ้นงานด้วยการหล่อที่ดิน

รูปที่ 2.26 บริเวณหล่อที่ดิน ของปั้นสุวรรณเบญจรงค์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนตัว นายอริการ เปียเชื้อ

2.4 ข้อมูลความเป็นมาของเบญจรงค์

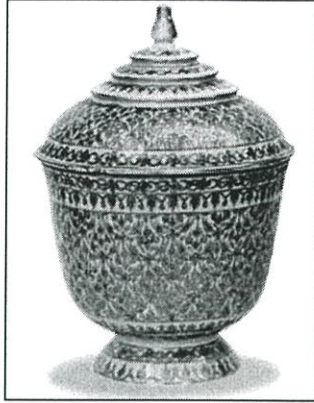
2.4.1 ความเป็นมาของลวดลายเบญจรงค์ไทย แบ่งออกได้เป็น 4 ช่วง คือ ระยะเวลาที่ 1 เครื่องเบญจรงค์สมัยกรุงศรีอยุธยา เครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองเริ่มมีในประเทศไทยเป็นครั้งแรก ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลาง ซึ่งก่อนหน้านั้นเครื่องเบญจรงค์ อยู่ใน รูปแบบของเครื่องปั้นดินเผาเขียนสีที่มีลวดลายแบบศิลปะจีนจากประเทศจีน ต่อมาประเทศไทย โดยราชสำนักไทยจึงมีการสั่งทำเครื่องเบญจรงค์จากประเทศจีน นำมาใช้เฉพาะกับชน ชั้นสูงสำหรับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา ซึ่งเบญจรงค์และลายน้ำทองในระยะแรก มีการผสมผสานระหว่างศิลปะของจีนและศิลปะของไทย ทั้งลวดลายและรูปร่างรูปทรงของภาชนะแต่ทั้งนี้ก็ยังมียกย่องเฉพาะสอดคล้องกับวิถี ชีวิต ค่านิยม และความเชื่อของคนไทย

รูปที่ 2.27 เบญจรงค์สมัยกรุงศรีอยุธยา

ที่มา : saranukromthai.or.th

ระยะเวลาที่ 2 เครื่องเบญจรงค์สมัยกรุงธนบุรีและสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ 1 ความเปลี่ยนแปลง ของรูปทรง และลวดลาย เครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองเริ่มปรากฏให้เห็น แม้จะไม่มากนัก มีการคิดค้นลวดลายใหม่ ๆ มีการผูกลายขึ้นใหม่ และเมื่อ เครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองมีความ นิยมมากขึ้นในสมัยกรุงธนบุรี และสมัยรัชกาลที่ 1 นี้ก็เริ่มมีเครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองที่ ทำเพื่อเลียนแบบลวดลายที่นิยมของ ไทย

รูปที่ 2.28 เเบญจรงค์สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

ที่มา : saranukromthai.or.th

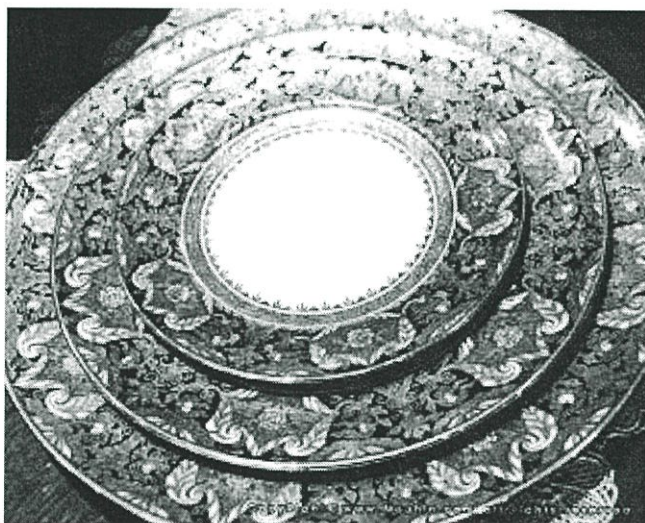
ระยะที่ 3 เครื่อง เเบญจรงค์สมัยรัชกาลที่ 2-3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์เดาหลวงสำหรับผลิตเครื่องปั้นดินเผาเขียนสีของประเทศจีนปิดลงในต้นรัชกาล พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย แต่ก็เป็นโอกาสของประเทศจีน ด้านการผลิต เครื่องปั้นดินเผา โดยมีการขยายการผลิตไปสู่ผู้ผลิตเอกชน โดยได้ช่างฝีมือดีจากเดาหลวงมา ช่วยเขียนสีเขียนลายให้ ประกอบ กับหลังจากวิกฤตการณ์สงครามการสู้รบระหว่างไทยกับพม่าสิ้นสุดลงจนถึงในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นช่วงรัชกาลที่ 2-3 ที่ประเทศไทยยังคงเป็น ระยะเวลาของการฟื้นฟูสืบสาน ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยา ให้กลับมาเจริญรุ่งเรืองขึ้นใหม่ รวมทั้งมี การปรับปรุงเพิ่มเติมสิ่งใหม่ๆ ประเทศไทยมีการเจริญความสัมพันธ์ทางการค้าและทางการ ทูตกับประเทศต่าง ๆ ทั้งใกล้และไกล โดยอิทธิพลทางด้านศิลปะจากประเทศจีนมาผสมผสาน กับศิลปะของไทยที่เห็นได้อย่างชัดเจนและโดดเด่นในช่วงสมัยนี้

รูปที่ 2.29 เเบญจรงค์ลายดอกไม้

ที่มา : saranukromthai.or.th

ระยะที่ 4 เครื่องเบญจรงค์สมัยรัชกาลที่ 4-5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จนถึงสมัยรัชกาลที่ 4 ของเลียนแบบเครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองที่ราชสำนัก สั่งเข้ามามีขายทั่วไปอย่างมากมา ผู้มีฐานะ พ่อค้า และเจ้านาย รวมถึงประชาชนทั่วไปสามารถซื้อหามาไว้เป็นเจ้าของได้ จวบจนถึง สมัยรัชกาลที่ 5 ที่เครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองหมดความนิยม แม้ว่าในสมัยนี้ไทยจะสามารถผลิตเครื่องเบญจรงค์และลายน้ำทองได้เอง และมีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ ของ ไทยอีกแบบหนึ่ง แต่ การติดต่อกับประเทศทางยุโรปส่งผลให้ศิลปะของไทย ที่พบเห็นได้ จากอาคารบ้านเรือน วัด วัง และภาพเขียน ได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตก แทนความนิยมรูปแบบศิลปะจากจีน เช่น ในสมัยก่อนหน้า

รูปที่ 2.30 เบญจรงค์ลายวิชัยเขนต์ ได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตก

ที่มา : saranukromthai.or.th

โดยแต่ละระยะจะมีความคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างที่สภาพแวดล้อม ของแต่ละช่วงยุคสมัย จึงมีผลกับลายที่ถูกพัฒนาและเปลี่ยน ไปในแต่ละยุคสมัย

เอกสารอ้างอิง : รายงานการวิจัย เรื่อง อัตลักษณ์ลวดลายเบญจรงค์ไทย โดย ฤดี นิยมรัตน์

2.5 ข้อมูลเครื่องประดับ

2.5.1 ความหมายของเครื่องประดับ มีคำอธิบายได้หลายอย่างขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำเครื่องประดับนั้นๆ ไปใช้หรือจุดประสงค์ที่มีการสร้างสรรค์เครื่องประดับนั้น โดยอาจแบ่งความหมายได้ 3 ประการดังนี้ 1. ความหมายโดยทั่วไป หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่ใช้ประดับตกแต่งร่างกายเพื่อความสวยงาม หรือเพื่อแสดงสถานภาพทางสังคม ทั้งนี้เครื่องประดับที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ย่อมแตกต่างกันทั้งในด้านรูปร่างลักษณะ และวัสดุที่ใช้ผลิต โดยมีปัจจัยพื้นฐานมาจากความเชื่อ ศิลปวัฒนธรรม รสนิยม ตลอดจนลักษณะทางภูมิศาสตร์ และการเมืองการปกครองของประเทศหรือดินแดนนั้นๆ 2. ความหมายในเชิงพาณิชย์ หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่ผู้หนึ่งผู้ใดผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้อื่นสำหรับใช้ตกแต่งร่างกาย เครื่องประดับกลุ่มนี้จึงมักสร้างขึ้นจากวัสดุที่มีมูลค่า หรือมีรูปลักษณะที่เป็นที่นิยมในสมัยนั้นๆ และมักมีการผลิตเป็นจำนวนมากในระบบอุตสาหกรรม ที่ทำเป็นการค้าเพื่อให้สามารถจำหน่ายได้มากขึ้น ทั้งนี้ รายละเอียดของการสร้างสรรค์จะแตกต่างไปจากเครื่องประดับในกลุ่มอื่นๆ เช่น ต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละฤดูกาล ตลอดจนความสะดวกสบายในการสวมใส่ใช้งาน 3. ความหมายในเชิงสร้างสรรค์ และศิลปะ หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อสวมใส่บนร่างกาย โดยมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์จิตใจ สามารถ สร้างให้เกิดความรู้สึก และอารมณ์ต่างๆ ต่อผู้สวมใส่ หรือผู้ชม ผู้สร้างสรรค์งานเครื่องประดับในกลุ่มนี้อาจเรียกว่าเป็น "ศิลปิน" ไม่ใช่ "ช่าง" เนื่องจากมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ผ่านชิ้นงานเครื่องประดับ ไปสู่ผู้ชม

2.5.2 ข้อมูลวัสดุที่ใช้เข้าเรือนเครื่องประดับ

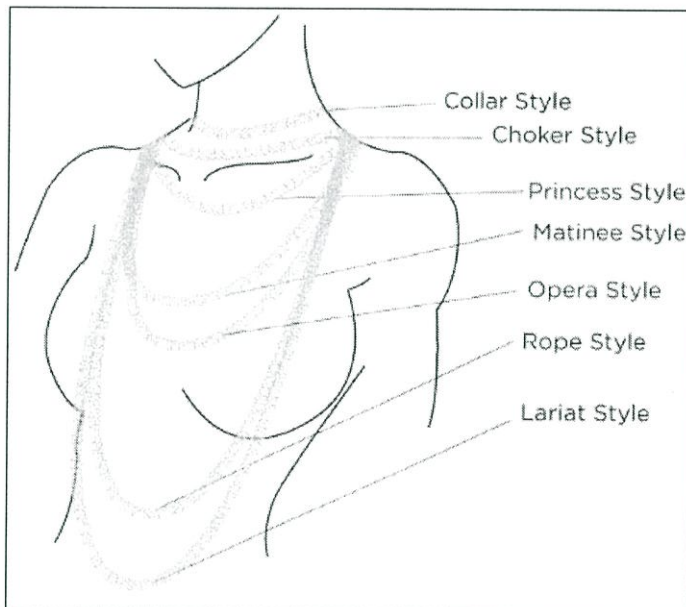
2.5.2.1 โลหะ เป็นวัสดุที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการทำส่วนประกอบเครื่องประดับ เนื่องจากสามารถ ตกแต่งได้หลากหลาย ด้วยเทคนิค ต่างๆ ทั้งการเชื่อม การหล่อ การหลอม การเจาะ และตกแต่งผิว ซึ่งราคาขึ้นอยู่กับชนิดของโลหะ ต่างๆ เช่น ทองคำ เงิน ทองแดง ทองเหลือง ทองคำขาว นิกเกิล เป็นต้น

2.5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของเครื่องประดับ

2.5.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับคอ

ประเภทของสร้อยคอ แบ่งตามขนาดความยาวได้ 7 แบบ ดังนี้

- คอคลาร์ (Collar) ยาว 12-13 นิ้ว
- โชคเกอร์ (Choker) ยาว 14-16 นิ้ว
- ปริ๊นเซส (Princess Necklace) ยาว 17-19 นิ้ว
- มาตินี่ (Matinee Necklace) ยาว 20-25 นิ้ว
- โอเปรา (Opera Necklace) ยาว 26-36 นิ้ว
- โรป (Rope Necklace) ยาว 37-40 นิ้ว
- แรเรียค (Lariat Necklace) ยาว 40 นิ้วเป็นต้นไป

รูปที่ 2.31 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ สร้อยคอ

ที่มา : <http://www.okajewelry.com/>

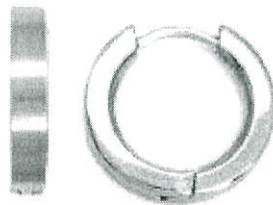
- 2.5.3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับหู แบ่งเป็นรูปแบบได้ 5 ลักษณะ คือ
- เครื่องประดับหูแบบตะปู (Stud Earrings)

รูปที่ 2.32 ภาพตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับหู

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- เครื่องประดับหูแบบพับ (Huggy Earrings)

รูปที่ 2.33 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับหู

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

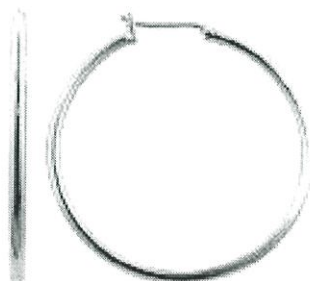
- เครื่องประดับหูแบบตะขอ (Hook Earring)

รูปที่ 2.34 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- เครื่องประดับแบบห่วง (Hoop Earrings)

รูปที่ 2.35 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- เครื่องประดับหูแบบเส้น (Ear Thread)

รูปที่ 2.36 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ ต่างหู

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

2.5.3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับข้อมือ

- สร้อยข้อมือมีจี้ (Charm bracelet) เป็นสร้อยที่รวม จี้ หลาย แบบ

ไว้ในเส้นเดียวกัน เป็น ตุ้มห้อย เครื่องแก้วเล็ก มาร้อยรวมกันสร้อยข้อมือ

รูปที่ 2.37 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- กำไลข้อมือ (Bangle) เป็นกำไลข้อมือแบบแข็งเต็มวง

รูปที่ 2.38 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- สร้อยข้อมือ (Link bracelets) เป็นสร้อยข้อมือแบบที่เป็นลักษณะของการเชื่อมต่อ ร้อยต่อเป็นโซ่ เป็นห่วงต่อๆ กันไป มีลูกเล่นหลากหลาย

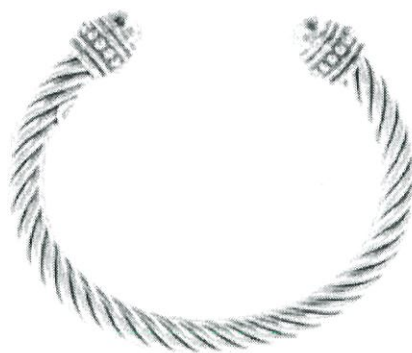

รูปที่ 2.39 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

ที่ถูกต้อง

- กำไลข้อมือไม่เต็มวง (Cuff bracelets) เป็นกำไลแบบแข็ง มีลักษณะเป็นห่วง

รูปที่ 2.40 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ เครื่องประดับข้อมือ

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

2.5.3.4. ข้อมูลเกี่ยวกับแหวน

- แหวนมีหัว คือแหวนที่ประดับอัญมณีหรือวัสดุอื่นมีลักษณะเด่นขึ้นมา

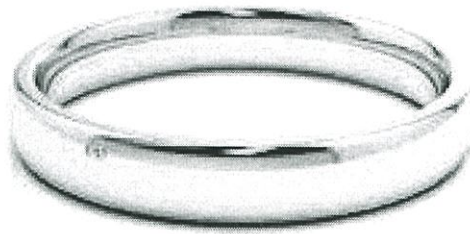
จากตัวแหวน

รูปที่ 2.41 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ แหวน

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

- แหวน ไม่มีหัว คือแหวนเรียบอาจมีรูปทรงหรือลวดลายต่างออกไป

รูปที่ 2.42 ตัวอย่างการแบ่งประเภทของ แหวน

ที่มา : <https://www.diamondonnet.com/productImages>

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของแหวน

เบอร์	นิ้ว	มิลลิเมตร
5	1 – 15/16	49.2
5 $\sqrt{2}$	2	50.8
6	2–1/16	52.4
6 $\sqrt{2}$	2–1/8	54
7	2–3/16	55.6
7 $\sqrt{2}$	2– $\sqrt{4}$	57.2
8	2–5/16	58.7
8 $\sqrt{2}$	2–3/8	60.3
9	2–7/16	61.9

2.5.3.5 ความเป็นมาของเครื่องประดับในอดีตรูปแบบศิลปะเครื่องประดับที่มีลักษณะต้นแบบนี้ ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นในสมัยศิลปะเครื่องประดับยุคก่อนประวัติศาสตร์ เนื่องจากมนุษย์ได้เริ่มต้นการเรียนรู้ชีวิต มีประชากรมนุษย์ไม่มากนัก ประกอบกับการเดินทางของมนุษย์ยังเป็นไปได้ยากทำให้การลอกเลียนแบบรูปแบบซึ่งกันและกันยังไม่ถือกำเนิดออกมา ผู้ที่สร้างสรรค์งานศิลปะหรือรูปแบบเครื่องประดับ จะสร้างสรรค์ได้จากสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น จารการสังเกตพืชพรรณธรรมชาติ จากการล่าสัตว์เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตต่างๆ การดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นต้น หลังจากเรียนรู้จึงเกิดการทดลองด้วยตนเองหลายครั้งหลายครา จนเกิดกระบวนการในการออกแบบหรือผลิตสิ่งที่คิด สร้างสรรค์ได้อย่างแม่นยำในรูปแบบของตนเอง เมื่อสังคมมนุษย์เข้าสู่ความเป็นอารยธรรม การสังสมประสบการณ์มาตั้งแต่ต้นจึงมีการดำเนินการ

อย่างเป็นแบบแผนมากขึ้น เริ่มมีกฎเกณฑ์ทางสังคม มีการแบ่งชนชั้นฐานันดรมีความเชื่อจากสิ่งที่มองไม่เห็นของธรรมชาติชัดเจนมากขึ้น วิธีเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ได้ส่งอิทธิพลถึงการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับเพื่อสนองต่อความเชื่อในสิ่งที่มนุษย์ได้เผชิญอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ความจำเป็นในการสร้างสัญลักษณ์เหล่านี้เป็นผลให้เกิดรูปแบบเครื่องประดับที่เป็นต้นแบบ มีลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะในหมู่สังคมที่มนุษย์ได้มีประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นรูปแบบเครื่องประดับที่เป็นต้นแบบจึงมาจากรูปแบบอารยธรรมโบราณในเบื้องต้นก่อน จากการศึกษาที่ยังเดินทางไม่ทั่วถึงกันคืนัก รูปแบบจึงมีลักษณะเป็นของตนเองสูง ทั้งวัสดุในการใช้ การผลิต รวมทั้งความเชื่อในรูปแบบต่างๆ

ลักษณะการออกแบบรูปทรงของเครื่องประดับในปัจจุบัน สามารถแบ่งกลุ่มการออกแบบเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)
2. รูปทรงอิสระ (Free form)
3. รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)
4. รูปแบบที่ได้จากการทำเครื่องประดับในอดีต (Culture and etnical style)

- รูปทรงแบบเรขาคณิต(Geometric form)คือการนำเอา

จุด ชิด เส้น ส่วนโค้ง มุมต่างๆ มาประกอบกันเป็นลวดลายก่อให้เกิดเป็นรูปทรง 1. กลุ่มรูปทรงเหลี่ยม ได้แก่ สี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมคางหมู สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หกเหลี่ยม แปดเหลี่ยม สามเหลี่ยม 2. กลุ่มรูปทรงที่มีส่วนโค้ง ได้แก่ ทรงกลม ทรงรี หยดน้ำ 3. กลุ่มทรงลูกบาศก์ ได้แก่ ทรงกระบอก ทรงกรวย และยั้งรวมถึงเส้นตรง เส้นโค้งต่างๆ

- รูปทรงอิสระ (Free form) เป็นรูปทรงที่ตรงกันข้าม กับ

เรขาคณิต ถึงแม้จะมีเหลี่ยมมุม ส่วน โค้ง เส้นต่างๆ แต่ไม่สามารถ บ่งบอกได้ชัดเจนว่าเป็นรูปทรงอะไร รวมทั้งอ้างอิงตามหลัก คณิตศาสตร์ รูปทรงอิสระส่วนใหญ่ ก็ไม่สามารถแบ่งเป็นสองส่วนที่เท่ากันได้ ในบางครั้งรูปทรงอิสระ คือการขีดเส้น ที่ไร้ทิศทางที่แน่นอน

- รูปทรงธรรมชาติ (Natural From)การออกแบบรูปทรง

เลียนแบบธรรมชาติ เป็นการนำรูปทรงที่มีอยู่ตามธรรมชาติรอบตัวเรา เช่น ดอกไม้ ใบไม้ สัตว์ต่างๆ สัตว์น้ำ แมลง มนุษย์ เป็นต้น มาใช้เป็นแม่แบบในการออกแบบโดยยังคงให้ความรู้สึกและรูปทรงที่เป็นธรรมชาติอยู่ บางครั้งได้มีการนำวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น เปลือกหอย กิ่งไม้ ขนนก เป็นการนำวัสดุอื่นมาเพิ่มคุณค่า

- รูปทรงจากวัฒนธรรม การทำเครื่องประดับในอดีต

(Cultural and ethnical style) หมายถึง การออกแบบเครื่องประดับ ในปัจจุบัน ที่ยังมีการนำเอาสไตล์ และยุคสมัย ของเครื่องประดับในอดีต กลับมาปรับปรุง ดัดแปลง เพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับสมัยปัจจุบัน โดยที่ยังเห็นเค้าโครงเดิม และลักษณะยังคงคล้ายคลึงกับสไตล์ หรือยุคสมัยนั้นๆ แม้สัญลักษณ์ ในอดีตบางอย่าง เช่น ตัวอักษรอียิปต์โบราณ ตัวอักษรของอินเดีย ตัวอักษรจีน เป็นต้น รวมถึงการนำเอา กรรมวิธีการผลิตวัสดุบางอย่าง ที่เคยมีการผลิตและใช้ในอดีต กลับมาผลิตใหม่อีกครั้ง

สรุป ที่มาของรูปทรงของเครื่องประดับเบญจรงค์ถูกกำหนดด้วยแนวทางการออกแบบ แม่ลายไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย ที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเป้าหมายที่หนึ่งอิงจากเครื่องประดับไทย ที่สวมใส่กับชุดไทยพระราชานิยม ซึ่งเป็นรูปทรงจากวัฒนธรรม การทำเครื่องประดับในอดีต (Cultural and ethnical style) ซึ่งเป็นเครื่องประดับดั้งเดิมที่มีรูปแบบที่หลากหลายแล้วแต่จะสร้างสรรค์ตาม รูปแบบโบราณและโดยส่วนมากมักเป็นรูปทรงแบบสมมาตร ต่อมาเป็น กลุ่มเป้าหมายที่สอง ชุดผ้าไทยประยุกต์ คนกลุ่มนี้นิยมผสมผสานเครื่องประดับรูปแบบต่างๆ เข้าด้วยกัน และยังชื่นชอบความเป็นธรรมชาติ ซึ่งแม่ลายไทย สามารถนำมาประยุกต์ออกแบบเป็นรูปทรงธรรมชาติ (Natural Form) ได้อย่างสวยงาม เนื่องจากแรงบันดาลใจของลายไทยก็คือธรรมชาติและกลุ่มเป้าหมายที่สามคือ ชุดสุทลาลอง เป็นชุดสุภาพที่ใช้กันอยากแพร่หลายในสากล คนกลุ่มนี้ต้องการเครื่องประดับที่ดูดีมีภูมิฐานเรียบง่าย และไม่เกะเวลาทำงาน ซึ่งการนำแม่ลายไทยมาดัดทอนเป็นรูปทรงเรขาคณิต (Geometric form) มีความน่าสนใจเพราะ โครงสร้างการเขียนลายไทยทั้งหมดมีโครงเป็นรูปเรขาคณิตก่อนที่จะขึ้นเป็นลวดลายไทยให้เห็นกัน

2.6 การนำเซรามิกมาทำเป็นเครื่องประดับ

สิ่งควรคำนึงเป็นอย่างแรกคือความแข็งแรงในจุดต่างๆการเข้าเรือนเครื่องประดับ(Stone Setting) เป็นวิธีการช่วยในเรื่องความแข็งแรง คือการนำเซรามิกเข้าไปประกอบกับโลหะ โดยสามารถประยุกต์ได้หลากหลายรูปแบบตามการออกแบบ เช่น การเสริมความแข็งแรงช่วงข้อต่อ และนอกจากการเสริมความแข็งแรงของชิ้นงานเซรามิกแล้วยังช่วยเรื่องความสวยงามและความเรียบร้อยอีกด้วย

การเข้าเรือนเครื่องประดับ คือการนำส่วนประกอบโลหะเพื่อใช้ในการยึดเซรามิกหรือวัสดุต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นเครื่องประดับ

ตารางที่ 2.2 แสดงการเข้าเรือนเครื่องประดับ

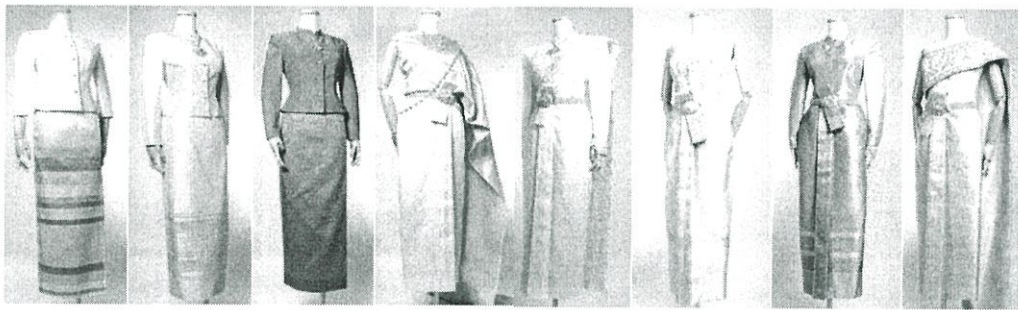
รูปแบบการเข้าเรือนเครื่องประดับ	การใช้งาน	ข้อดี	ข้อเสีย	ความเหมาะสมกับโครงการ
กระเปาะฝังหุ้ม 	ใช้แผ่นโลหะล้อมรอบและตัดแผ่นโลหะเพื่อยึดชิ้นงานเข้ากับโลหะ	ขอบของชิ้นงานจะถูกหุ้มด้วยโลหะดูเรียบร้อย	ใช้โลหะมากกว่าวิธีหนามเตยและการผลิตที่ยุ่งยาก	เนื่องจากเซรามิกหลังการเผามีการหดตัวที่ไม่เท่ากันจากปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ กระเปาะฝังหุ้มสามารถควบคุมขนาดของชิ้นงานให้มีขนาดเท่ากันได้ และมีความเรียบร้อยสวยงามมากกว่าหนามเตย ถึงแม้จะราคาสูงกว่า

<p>หนามเตย</p> 	<p>ใช้แทงโลหะ ขนาดเล็กค้ำคอง เพื่อกดชิ้นงาน เข้ากับโลหะ</p>	<p>มีน้ำหนักเบา และราคาถูก ผลิตง่าย</p>	<p>ความแข็งแรง ต่ำและเห็น ขอบของชิ้น งานชัดเจน</p>	<p>เนื่องจากเซรามิกเป็น วัสดุที่มีน้ำหนักและ อันตรายหากแตกหัก โดยหนามเตยจะไม่มี โลหะหุ้มขอบหากชิ้น งานเซรามิกเกิดการ กระแทกจนบิ่นจาก การใช้งานอาจทำให้ผู้ สวมใส่บาดเจ็บได้</p>
--	---	---	--	--

ดังนั้น โครงการออกแบบเครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์สำหรับปิ่นสุวรรณ
เบญจรงค์ จะใช้การเข้าเรือนกระเปาะฝังหุ้มมาใช้ในการออกแบบขึ้นโลหะเพื่อที่จะประกอบชิ้น
งานเซรามิกเข้าด้วยกันเป็นเครื่องประดับ

2.7 ข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย

2.7.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 1 การแต่งกายด้วยชุดไทยพระราชานิยม ที่มาของชุดพระราชานิยม เริ่มต้นจากการแต่งกายแบบไทยในสมัยก่อนนั้น มีอยู่หลากหลายแบบเป็นไปตามความพึงพอใจของผู้สวมใส่ไม่มีแบบแผนแน่นอน ในขณะที่ชาวต่างชาติมีชุดแต่งกายประจำชาติที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ จนกระทั่ง พ.ศ. 2503 สมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ ได้มีพระราชเสาวนีย์ให้ออกแบบฉลองพระองค์แบบไทย แบบต่างๆ จึงกลายเป็นต้นแบบของชุดประจำชาติสำหรับสตรีไทยในปัจจุบัน โดยชุดไทยพระราชานิยมมีทั้งหมด 8 ชุดดังนี้ ชุดที่ 1 ชุดไทยเรือนต้น ชุดที่ 2 ชุดไทยจิตรลดา ชุดที่ 3 ชุดไทยอัมรินทร์ ชุดที่ 4 ชุดไทยบรมพิมาน ชุดที่ 5 ชุดไทยศิวาลัย ชุดที่ 6 ชุดไทยจักรี ชุดที่ 7 ชุดไทยดุสิต ชุดที่ 8 ชุดไทยจักรพรรดิ

รูปที่ 2.43 ชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยจิตรลดา ชุดไทยอัมรินทร์ ชุดไทยจักรี

ชุดไทยศิวาลัย ชุดไทยดุสิต ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยจักรพรรดิ

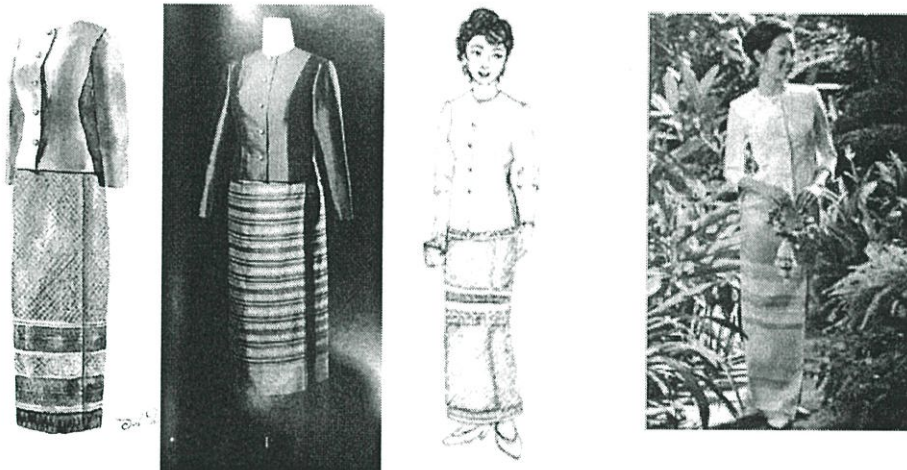
เรียงตามลำดับจากซ้ายไปขวา

ที่มา : www.pinterest.com

ปัจจุบัน สตรีไทยนิยมสวมใส่ชุดไทยพระราชานิยมในพิธีสำคัญต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น งานรัฐพิธี งานหมั้น งานแต่งงาน งานบุญ และงานเลี้ยงต่างๆ นอกจากนี้ ชุดไทยพระราชานิยมยังใช้เป็นชุดประจำชาติสำหรับสตรีซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศไทย ในการประกวดนางงามจักรวาล ณ สหรัฐอเมริกา และได้รับรางวัลชุดประจำชาติยอดเยี่ยม หลายต่อหลายครั้ง แสดงให้เห็นว่า ความงดงามของชุดไทยพระราชานิยมนั้นเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกอย่างแท้จริง

เครื่องประดับของชุดไทยพระราชนิยม นิยมสวมใส่ร่วมกับเครื่องประดับไทย เพราะเป็นเครื่องประดับไทยในปัจจุบัน ที่มีหลากหลายรูปแบบ ตามแต่ช่างจะสร้างสรรค์ โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งต่างๆรอบตัวรวมถึงธรรมชาติ โดยช่วงเริ่มต้นถอดรูปแบบมาจากเครื่องประดับทองในสมัยอยุธยาใช้หลักการของศิลปะไทยในการสร้างเครื่องประดับ และการใช้เครื่องประดับไทยกับชุดไทยพระราชนิยมแต่ละแบบมีความแตกต่างกันตามวาระและ โอกาสดังต่อไปนี้

2.7.1.1 ชุดที่ 1 ชุดไทยเรือนต้น ดังตามชื่อพระตำหนักเรือนต้นในพระราชวังดุสิต เป็นชุดไทยแบบลำลองใช้ในโอกาสไม่เป็นทางการตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายหรือผ้าไหมลักษณะเป็นผ้าถุงป้ายยาวจรดข้อเท้าผ้าลายตามขวาง หรือ ตามยาวเสื่อเป็นคอกกลมต้น ใช้ผ้าสีตามริ้วหรือเชิง จะเป็นสีเดียวกับชั้นหรือสีตัดกันก็ได้ แขนสามส่วน ผ่าอก คุมห้าเม็ด ใช้เครื่องประดับน้อยชิ้น

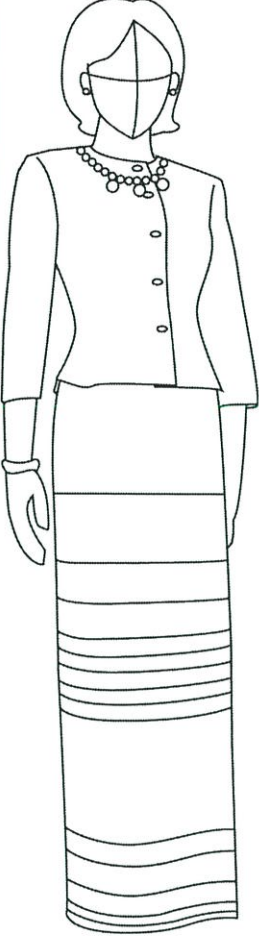

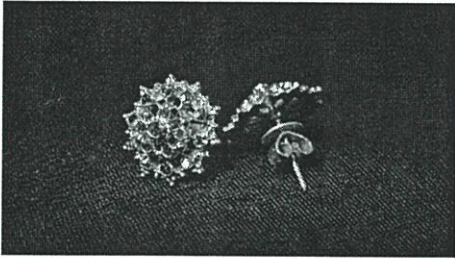
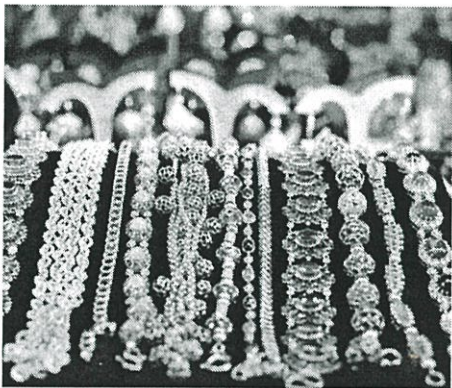

รูปที่ 2.44 ชุดไทยเรือนต้น

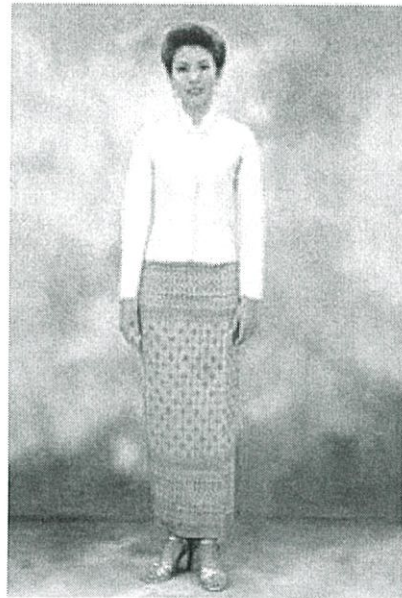
ที่มา : www.pinterest.com

การใช้เครื่องประดับของชุดไทยเรือนต้น เน้นความสบาย เครื่องประดับน้อยชิ้นไม่ทื่อทึง เน้นความสบายโดยจะสวมใส่เครื่องประดับหรือไม่สวมใส่เครื่องประดับก็ได้ หากใส่เครื่องประดับจะนิยมใส่สร้อยคอไม่มีจี้ กับต่างหูแบบติดใบหู บ้างก็ใส่กำไลข้อมือ

ตารางที่ 2.3 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยเรือนต้น

ชุดไทยเรือนต้น	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link)</p> 	1 ชิ้น 1 แบบ
	<p>เครื่องประดับหู (Stud)</p> 	2 ชิ้น 1 แบบ
	<p>เครื่องประดับข้อมือ (Link)</p> 	1 ชิ้น 1 แบบ
		รวม 4 ชิ้น 3 แบบ

2.7.1.3 ชุดที่ 2 ชุดไทยจิตรลดา ตั้งตามชื่อพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เป็นชุดที่ใช้ในพิธีกลางวันลักษณะทั่วไปคล้ายชุดไทยเรือนต้นแต่ต่างกันตรงคอเสื้อที่มีขอบตั้ง แขนยาวจรดข้อมือ และผ้าถุงป้ายเป็นผ้าไหมยกดอกมีเชิงหรือยกดอก ทั้งตัว ใช้เครื่องประดับตามควร

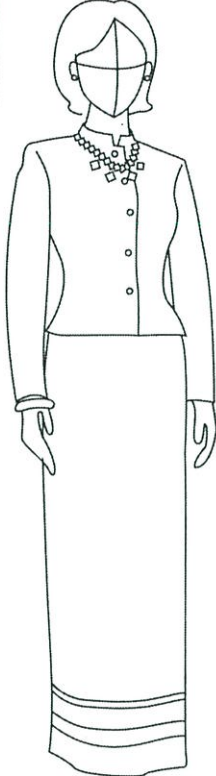
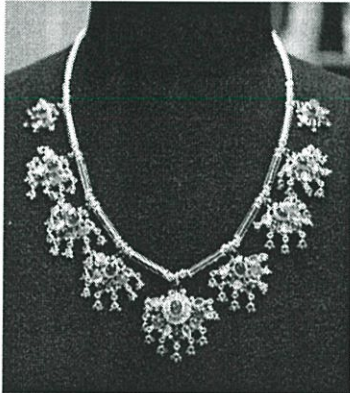

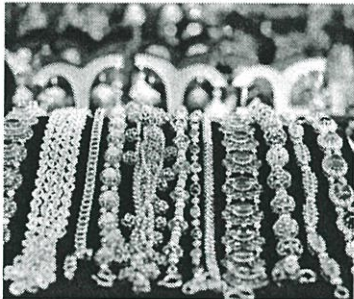

รูปที่ 2.45 ชุดไทยจิตรลดา

ที่มา : www.pinterest.com

การใช้เครื่องประดับของชุดไทยจิตรลดา มักใช้เครื่องประดับน้อยชิ้นไม่เทอะทะ เน้นความคล่องตัว โดยสร้อยคอจะมีหูหรือไม่มีก็ได้ สวมกำไลข้อมือ และต่างหู เช่นเดียวกับชุดไทยเรือนต้น

ตารางที่ 2.4 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจิตรลดา

ชุดไทยจิตรลดา	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับหู (Stud)</p> 	2 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับข้อมือ (Link)</p> 	1 ชิ้น
		รวม 4 ชิ้น

2.7.1.5 ชุดที่ 3 ชุดไทยอัมรินทร์ ตั้งตามชื่อพระที่นั่งอัมรินทร์วินิจฉัยมโหฬาร
พืมานมหาราชวัง ใช้ในงานพระราชพิธี และ งานพิธีกลางคืน มีลักษณะเหมือนชุดไทยจิตรลดา แต่
ตัดเย็บด้วยผ้าไหมที่มีทองแกมหรือยกทองทั้งตัว โดยเน้นที่เนื้อผ้าและเครื่องประดับ

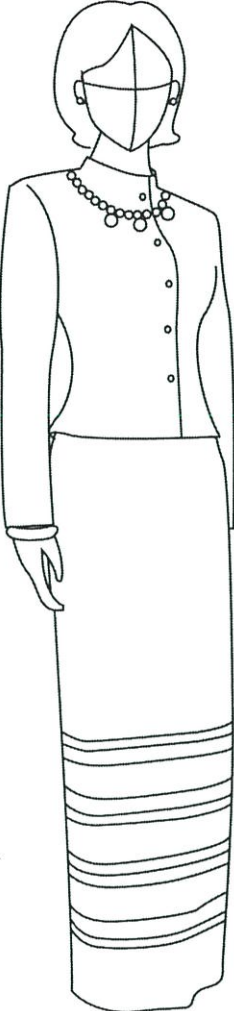

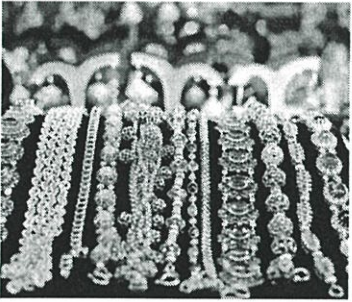

รูปที่ 2.46 ชุดไทยอัมรินทร์

ที่มา : www.pinterest.com

ใช้ในโอกาสต้อนรับแขกญาติผู้ใหญ่จุดเด่น เน้นความสวยงาม เป็นเสื้อคอกลมมีปกตั้งแนบลำ
คอ แขนยาวนุ่งผ้าไทยการใช้เครื่องประดับของชุดไทยอัมรินทร์มีการใช้งานเหมือนกับชุดไทย
จิตรลดาทุกประการแตกต่างกันแต่เพียงชุดไทยอัมรินทร์จะถูกตัดเย็บจากผ้าชั้นยอด เช่น ผ้าไหมยก
ทอง โดยจะสวมใส่ สร้อยคอมีจี้หรือไม่มีก็ได้ ต่างหู และกำไลข้อมือ

ตารางที่ 2.5 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยอัมรินทร์

ชุดไทยอัมรินทร์	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ</p> <p>(Link)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับหู</p> <p>(Stud)</p> 	2 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับข้อมือ</p> <p>(Link)</p> 	1 ชิ้น
		รวม 4 ชิ้น

2.7.1.7 ชุดที่ 4 ชุดไทยบรมพิมาน ตั้งชื่อตามพระที่นั่งบรมพิมานในพระบรมมหาราชวัง ใช้ในงานพระราชพิธีและงานพิธีกลางคืน เสื้อแขนยาว คอกลมมีขอบตั้ง ตัวเสื้อและซิ่นติดกันเป็นชุดเดียว ตัดเย็บด้วยผ้าไหมที่มีทองแกมหรือยกทองทั้งตัว นุ่งจีบแล้วใช้เข็มขัดไทยคาด

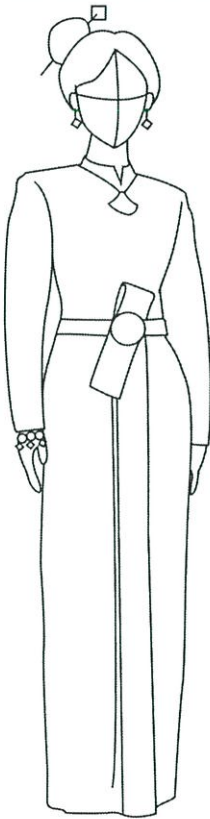

รูปที่ 2.47 ชุดไทยบรมพิมาน

ที่มา : www.pinterest.com

ใช้ในโอกาส พิธีกลางคืนงานเลี้ยง หรือ งานราตรี โดยปัจจุบันเป็นที่นิยมสำหรับเจ้าสาวสวมใส่ใน พิธีแต่งงานการใช้เครื่องประดับของชุดไทยบรมพิมาน คล้ายคลึงกับเครื่องประดับของชุดไทย อัมรินทร์ สร้อยคอ ต่างหู และ กำไลข้อมือ เพียงแต่จะต้องสวมใส่เข้มงวดเนื่องจากลักษณะของชุด เป็นชุดเครสที่ตัดเย็บเป็นชิ้นเดียว

ตารางที่ 2.6 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยบรมพิมาน

ชุดไทยบรมพิมาน	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับศรีษะ (Hair pin)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link+Pendant)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับหู</p>	2 ชิ้น

	<p>(Dangle)</p> <p>เครื่องประดับข้อมือ</p> <p>(Charm)</p> <p>เครื่องประดับเอว</p> <p>(Link+Pendant)</p> 	<p>1 ชิ้น</p> <p>1 ชิ้น</p>
		<p>รวม 6 ชิ้น</p>

2.7.1.9 ชุดที่ 5 ชุดไทยจักรี ตั้งตามชื่อพระที่นั่งจักรีมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวังใช้ในงานพิธีกลางคืน ท่อนบนเปิดไหล่หนึ่งด้านเป็นสไบสำเร็จซึ่งมีทั้งสไบปักหรือไม่ปักก็ได้ ตัดเย็บติดกับท่อนล่างซึ่งเป็นผ้าถุงจีบ เป็นผ้าไหมยกทองทั้งตัวหรือยกเฉพาะเชิงก็ได้

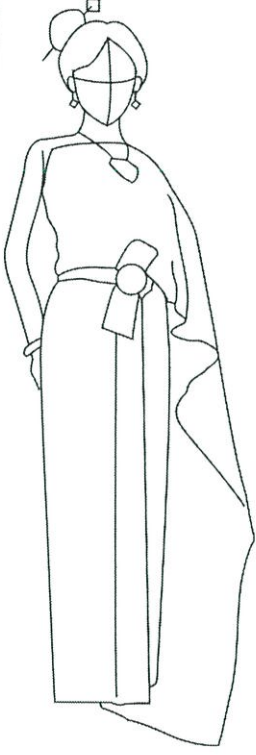

รูปที่ 2.48 ชุดไทยจักรี

ที่มา : www.pinterest.com

ใช้ในโอกาส พิธีกลางคืนงานเลี้ยง หรือ งานราตรี โดยปัจจุบันเป็นที่นิยมสำหรับเจ้าสาวสวมใส่ใน พิธีแต่งงานการใช้เครื่องประดับของชุดไทยจักรี นิยมสวมใส่ เครื่องประดับศรีษะ สร้อยคอแบบมี จี้ ต่างหู สร้อยข้อมือ คาคเข้มขัด

ตารางที่ 2.7 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจักรี

ชุดไทยจักรี	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับศรีษะ (Hair pin)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link+Pendant)</p> 	1 ชิ้น

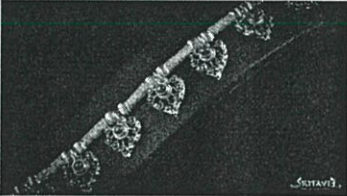

	<p>เครื่องประดับหู (Dangle)</p> <p>เครื่องประดับข้อมือ (Charm)</p> <p>เครื่องประดับเอว (Link+Pendant)</p> 	<p>2ชิ้น</p> <p>1ชิ้น</p> <p>1ชิ้น</p>
		รวม 4 ชิ้น

2.7.1.11 ชุดที่ 6 ชุดไทยชุดตัด ตามชื่อพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวัง ใช้ในงานพิธีเต็มยศกลางคืน ตัดเย็บด้วยผ้าไหมยกทอง ผ้านุ่งจีบเสื่อคอกว้าง ไม่มีแขน ปักด้วยดิ้นเงินทองหรือลูกปัด

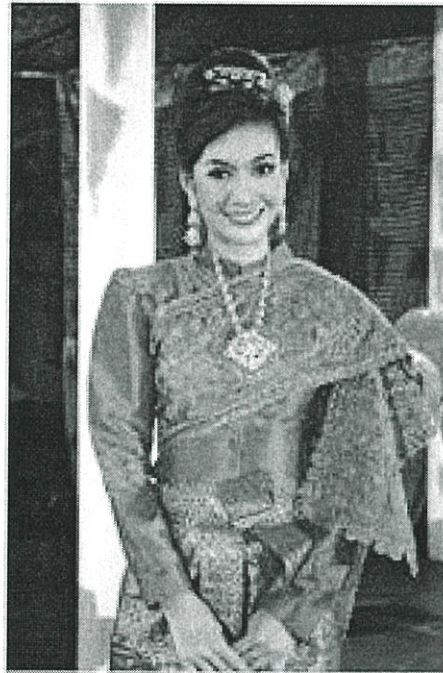
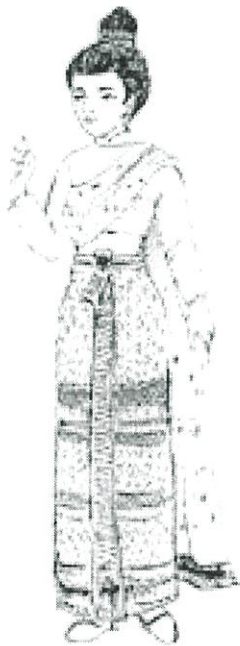

รูปที่ 2.49 ชุดไทยชุดตัด

ที่มา : www.pinterest.com

	<p>เครื่องประดับหู (Dangle)</p> <p>เครื่องประดับข้อมือ (Charm)</p> <p>เครื่องประดับเอว (Link+Pendant)</p> 	<p>2 ชิ้น</p> <p>1 ชิ้น</p> <p>1 ชิ้น</p>
		<p>รวม 4 ชิ้น</p>

2.7.1.13 ชุดที่ 7 ชุดไทยสิวลีย์ตั้งตามชื่อสวนสิวลีย์ในพระบรมมหาราชวัง ใช้ในงานพระราชพิธีทั้งเวลากลางวันและกลางคืน เป็นชุดแบบเดียวกันกับชุดไทยบรมพิมานแต่ห่มสะพักทับเสื้ออีกชั้นหนึ่ง

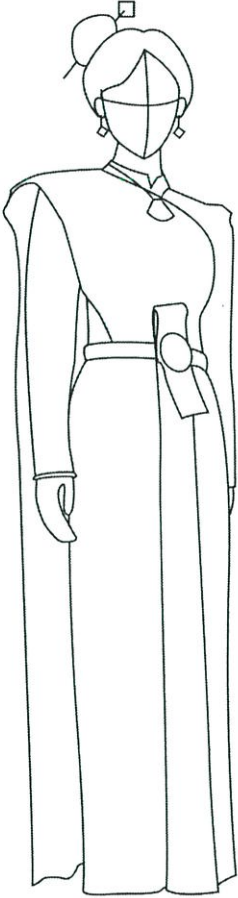
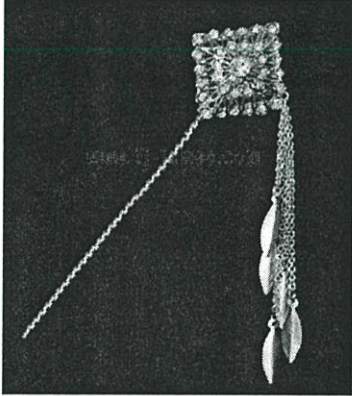
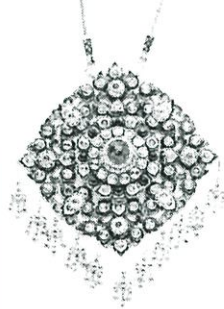

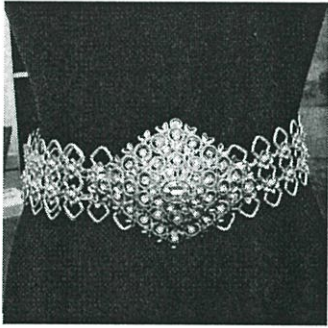
รูปที่ 2.50 ชุดไทยสิวลีย์

ที่มา : www.pinterest.com

ใช้ในโอกาสพิธีกลางคืนงานเลี้ยง หรือ งานราตรี โดยปัจจุบันเป็นที่นิยมสำหรับเจ้าสาวสวมใส่ในพิธี การใช้เครื่องประดับของชุดไทยศิวาลัย สวมเครื่องประดับศรียะ ต่างหู สร้อยคอแบบมีจี๋ สวมกำไลข้อมือ และคาดเข็มขัด

ตารางที่ 2.9 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยศิวาลัย

ชุดไทยศิวาลัย	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับศรียะ (Hair pin)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link+Pendant)</p> 	1 ชิ้น

	<p>เครื่องประดับหู (Dangle)</p> <p>เครื่องประดับข้อมือ (Charm)</p> <p>เครื่องประดับเอว (Link+Pendant)</p> 	<p>2 ชิ้น</p> <p>1 ชิ้น</p> <p>1 ชิ้น</p>
		<p>รวม 4 ชิ้น</p>

2.7.1.15 ชุดที่ 8 ชุดไทยจักรพรรดิ ตั้งตามชื่อพระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน

ในพระบรมมหาราชวัง ใช้ในงานพิธีเต็มยศกลางคืน ท่อนบนห่มผ้าสองชั้น ชั้นในมักเป็นสไบ
จีบ และห่มสะพักทับ ผ้านุ่งยกทองจีบแบบเดียวกับชุดไทยจักรี คาดเข็มขัดและใส่เครื่องประดับเข้า
ชุดกัน

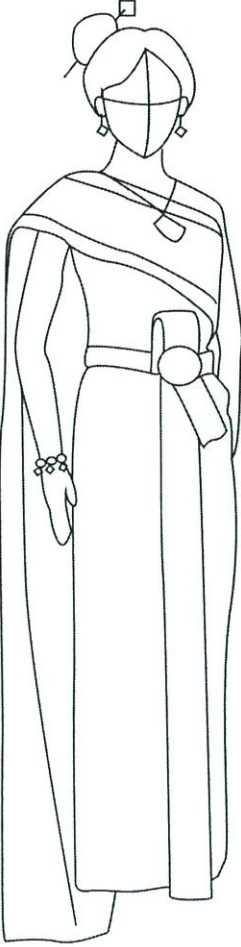

รูปที่ 2.51 ชุดไทยจักรพรรดิ

ที่มา : www.pinterest.com

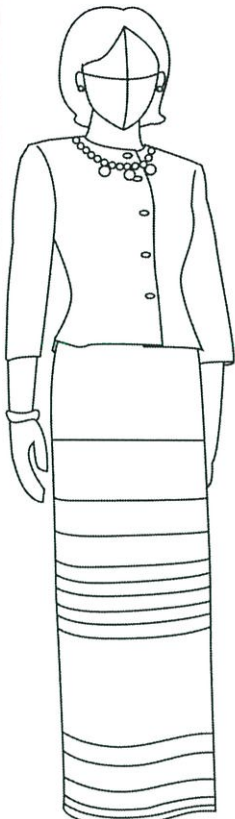
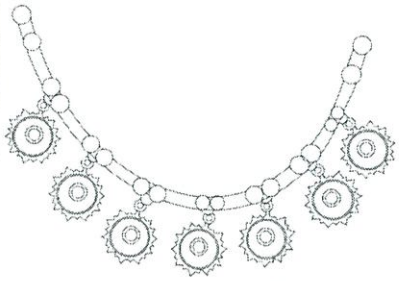
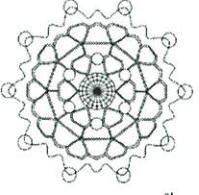
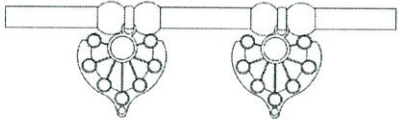
ใช้ในโอกาส พิธีกลางคืนงานเลี้ยง หรือ งานราตรี โดยปัจจุบันเป็นที่นิยมสำหรับเจ้าสาวสวมใส่ใน
พิธีแต่งงาน การใช้เครื่องประดับของชุดไทยจักรพรรดิ สวมเครื่องประดับศรียะ ต่างหู สร้อยคอ
แบบมีจี เครื่องประดับแขน กำไล และเข็มขัด

ตารางที่ 2.10 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยจักรพรรดิ

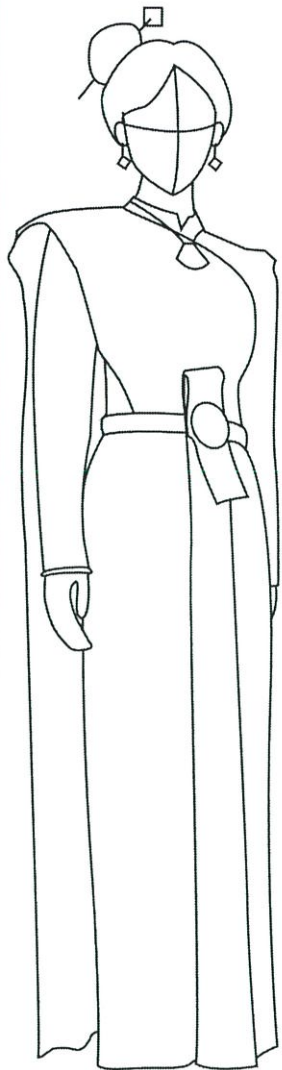
ชุดไทยจักรพรรดิ	เครื่องประดับ	จำนวนชิ้น
	<p>เครื่องประดับศีรษะ (Hair pin)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับคอ (Link+Pendant)</p> 	1 ชิ้น
	<p>เครื่องประดับหู (Dangle)</p> 	2 ชิ้น

2.7.1.18 ชุดที่2 ชุดไทยพระราชานิยมแบบทางการ เครื่องประดับชุดทางการ เป็นชุดสำหรับชุดไทยพระราชานิยมที่ใช้ในพิธีการต่างๆงานเลี้ยงงานราตรี หรืองานแต่งงาน โดยมีข้อบังคับต้องสวมใส่ เครื่องประดับเอวในการแต่งกาย เพื่อความเรียบร้อย ประกอบด้วยเครื่องประดับ ศรียะ Hairpin จำนวน 1 ชิ้น เครื่องประดับคอ (Link) จำนวน 1 ชิ้น เครื่องประดับหู (Dangle) จำนวน 2 ชิ้น เครื่องประดับข้อมือ (Charm) จำนวน 2 ชิ้น เครื่องประดับ เอว (Belt) จำนวน 1 ชิ้น โดยชุดไทยพระราชานิยมที่สวมใส่กับเครื่องประดับชุดทางการ ได้แก่ ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยศิวาลัย ชุดไทยจักรี ชุดไทยดุสิต ชุดไทยจักรพรรดิ

ตารางที่ 2.11 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดไทยพระราชนิยม

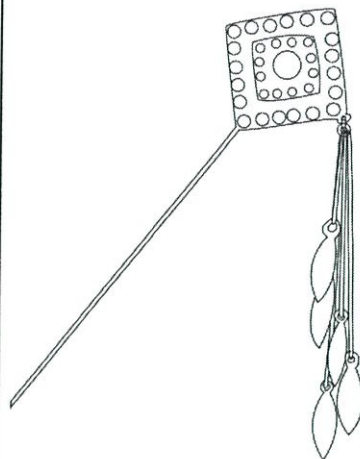
ชุดเครื่องประดับ	ชุดที่สวมใส่กับเครื่องประดับ	ประเภท และรูปแบบ เครื่องประดับ
<p>ชุดเครื่องประดับไทยแบบ ถ้ำล่อง</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดไทยเรือนต้น - ชุดไทยจิตรลดา - ชุดไทยอัมรินทร์ 	<p>เครื่องประดับ คอ Link</p> <p>จำนวน 1 ชิ้น 1 รูปแบบ</p> <p>เครื่องประดับ หู Stud</p> <p>จำนวน 2 ชิ้น 1 รูปแบบ</p> <p>เครื่องประดับ ข้อมือ Charm</p> <p>จำนวน 2 ชิ้น 1 รูปแบบ</p>

ชุดเครื่องประดับไทยแบบทางการ

- ชุดไทยบรมพิมาน
- ชุดไทยศิวาลัย
- ชุดไทยจักรี
- ชุดไทยดุสิต
- ชุดไทยจักรพรรดิ

เครื่องประดับ ศรีษะ (Hairpin)

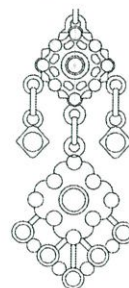
จำนวน 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

เครื่องประดับ คอ (Link+ Pendant)

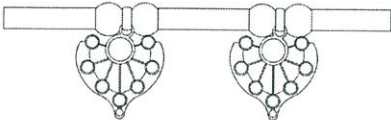
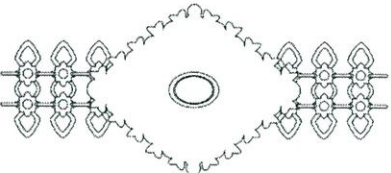

จำนวน 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

เครื่องประดับ หู (Dangle)

จำนวน 2 ชิ้น 1 รูปแบบ

		<p>เครื่องประดับ ข้อมือ (Link)</p> <p>จำนวน 1 ชิ้น 1 รูปแบบ</p> <p>เครื่องประดับ เอว (Belt)</p> <p>จำนวน 1 ชิ้น 1 รูปแบบ</p>
รวม 2 ชุด	รวม 8 ชุด	รวม 11 ชิ้น 8 รูปแบบ

2.7.2 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 ชุดผ้าไทยประยุกต์ การแต่งกายในชุดผ้าไทยประยุกต์ คือการนำผ้าไทยแบบต่างๆมาออกแบบและตัดเย็บให้อยู่ในรูปแบบของเครื่องแต่งกายสมัยปัจจุบัน โดยจะเน้นความสบายในการสวมใส่เป็นหลัก เช่น การนำผ้าไทยมาตัดเย็บเป็นกางเกง หรือกระโปรง สวมใส่กับเสื้อยืด หรือ หรือเสื้อที่ตัดเย็บจากผ้าไทย สามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน

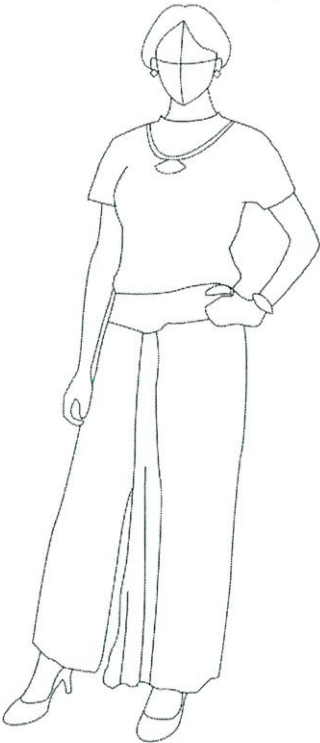

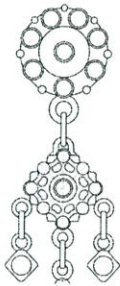

รูปที่ 2.52 การแต่งกายชุดผ้าไทยประยุกต์

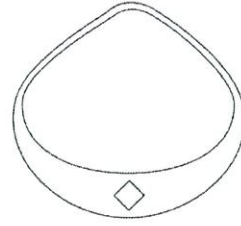
ที่มา : www.facebook.com/santosacafe

2.7.2.1 ลักษณะการใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมาย การใช้เครื่องประดับของ คนกลุ่มนี้มักนิยมผสมผสานเครื่องประดับกับการแต่งตัว โดยส่วนใหญ่จะสวมเครื่องประดับวัสดุ จากธรรมชาติ เช่น หิน ไม้ และเงิน โดยนิยมสวมใส่เครื่องประดับ หู คอ ข้อมือ และนิ้ว

2.7.2.2 จากแบบสำรวจการใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมายจึงกำหนดรูปแบบ เครื่องประดับที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสองอันดับแรก เป็นขอบเขตการออกแบบตามรูปแบบ เครื่องประดับที่ได้รับความนิยมดังนี้ 1. เครื่องประดับหู 2 รูปแบบ ได้แก่ ต่างหูแบบเป็น(Stud) จำนวน 2 ชิ้น ต่างหูแบบตุ้ดตุ้ด(Dangle) จำนวน 2 ชิ้น 2. เครื่องประดับคอ 2 รูปแบบ ได้แก่ สร้อย คอแบบทิ้งตัว(Link) จำนวน 1 ชิ้น สร้อยคอแบบแข็ง(Hard) จำนวน 1 ชิ้น 3. เครื่องประดับข้อมือ 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบข้อมือแข็งไม่เต็มวง(Cuff) จำนวน 1 ชิ้น แบบสร้อยข้อมือ(Link) จำนวน 1 ชิ้น 4. เครื่องประดับนิ้ว 1 รูปแบบ ได้แก่ แหวนแบบเรียบ(Plain) จำนวน 1 ชิ้น

ตารางที่ 2.12 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดผ้าไทยประยุกต์

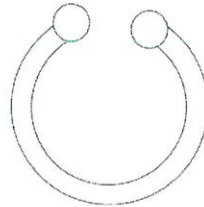
ชุดเครื่องประดับ	ประเภท และรูปแบบ เครื่องประดับ
<p>ชุดเครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์</p> 	<p>1. เครื่องประดับหู</p> <p>ต่างหูแบบแป้น(Stud)</p> <p>2ชิ้น 1รูปแบบ</p> <p>ต่างหูแบบตุ้ดตุ้ด(Dangle)</p> <p>2ชิ้น 1รูปแบบ</p> <p>2. เครื่องประดับคอ</p> <p>สร้อยคอแบบทังตัว(Link)</p> <p>1ชิ้น 1รูปแบบ</p> <p>สร้อยคอแบบแข็ง(Hard)</p>

1 ชิ้น 1 รูปแบบ

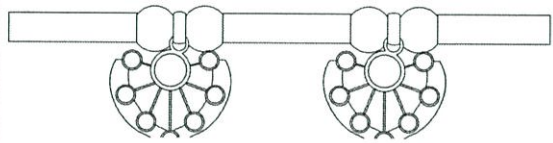
3. เครื่องประดับข้อมือ

แบบข้อมือแข็งไม่เต็มวง(Cuff)

1 ชิ้น 1 รูปแบบ

แบบห้อยจี้(Charm)

1 ชิ้น 1 รูปแบบ

4. เครื่องประดับนิ้ว

แหวนแบบเรียบ(Plain)

1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รวม 9 ชิ้น 7 รูปแบบ

2.7.3 กลุ่มเป้าหมายที่ 3 ชุดสูทลำลอง เป็นชุดสุภาพที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในและนอกประเทศซึ่งนิยมสวมทับบน เสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ต กางเกงขายาว และกระโปรง เป็นชุดที่นิยมใส่ไปทำงานในปัจจุบัน เป็นชุดที่ช่วยเสริมบุคลิกและความน่าเชื่อถือ

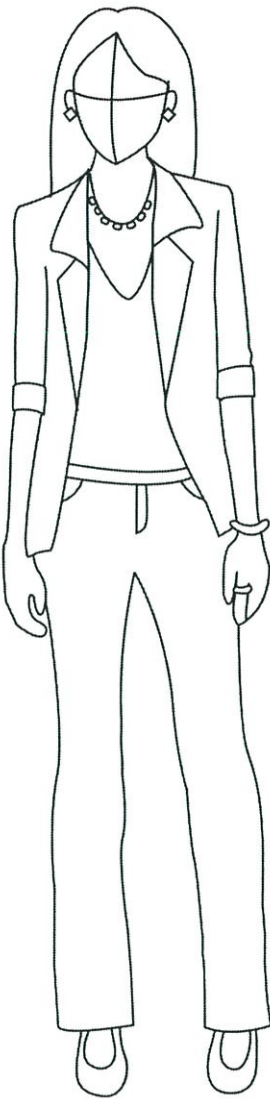
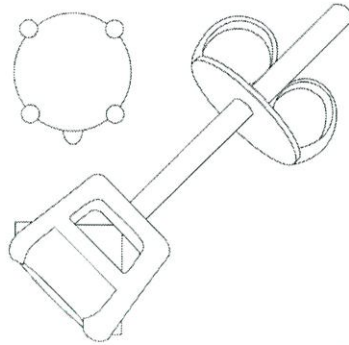
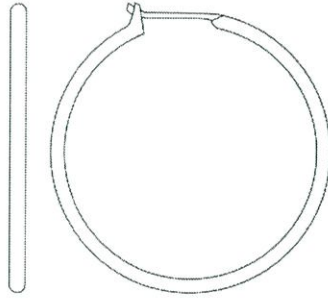
รูปที่ 2.53 การแต่งกายชุดสูทลำลอง

ที่มา : www.pinterest.com

2.7.3.1 ผู้สวมใส่ชุดสูทลำลองมักนิยมเครื่องประดับที่มีรูปแบบที่เรียบง่าย และดูมีภูมิฐาน สามารถนำปรับไปใช้ได้กับหลายๆชุด

2.7.3.2 จากแบบสำรวจการใช้เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมายจึงสรุปเป็นขอบเขตการออกแบบตามรูปแบบเครื่องประดับที่ได้รับความนิยมดังนี้ 1. เครื่องประดับหู 2 รูปแบบ ได้แก่ ต่างหูแบบแป้น(Stud) จำนวน 2 ชิ้น ต่างหูแบบห่วง(Hoop) จำนวน 2 ชิ้น 2. เครื่องประดับคอ 2 รูปแบบ ได้แก่ สร้อยคอแบบทิ้งตัว(Link) จำนวน 1 ชิ้น ความยาว 17-19 นิ้ว 3. เครื่องประดับข้อมือ 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบข้อมือแข็ง(Bangle) จำนวน 1 ชิ้น แบบสร้อยข้อมือ(Link) จำนวน 1 ชิ้น 4. เครื่องประดับนิ้ว 1 รูปแบบ ได้แก่ แหวนแบบเรียบ(Plain) จำนวน 1 ชิ้น

ตารางที่ 2.13 แสดงรูปแบบเครื่องประดับที่ใช้ร่วมกับชุดสูทลำลอง

ชุดเครื่องประดับ	ประเภท และรูปแบบ เครื่องประดับ
<p data-bbox="164 355 571 398">ชุดเครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลอง</p> 	<p data-bbox="664 355 856 398">1. เครื่องประดับหู</p> <p data-bbox="664 420 899 463">ต่างหูแบบแป้น(Stud)</p> <p data-bbox="971 830 1185 873">จำนวน 2 ชิ้น 1แบบ</p> <p data-bbox="664 894 899 937">ต่างหูแบบห่วง(Hoop)</p> <p data-bbox="971 1315 1185 1358">จำนวน 2 ชิ้น 1แบบ</p>

2. เครื่องประดับคอ

สร้อยคอแบบทังตัว(Link)

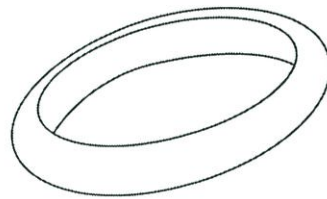

ความยาว 17-19 นิ้ว

จำนวน 1 ชิ้น 1 แบบ

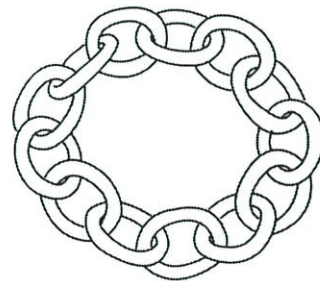
3. เครื่องประดับข้อมือ

แบบข้อมือแข็ง(Bangle)

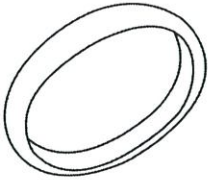

จำนวน 1 ชิ้น 1 แบบ

แบบสร้อยข้อมือ(Link)

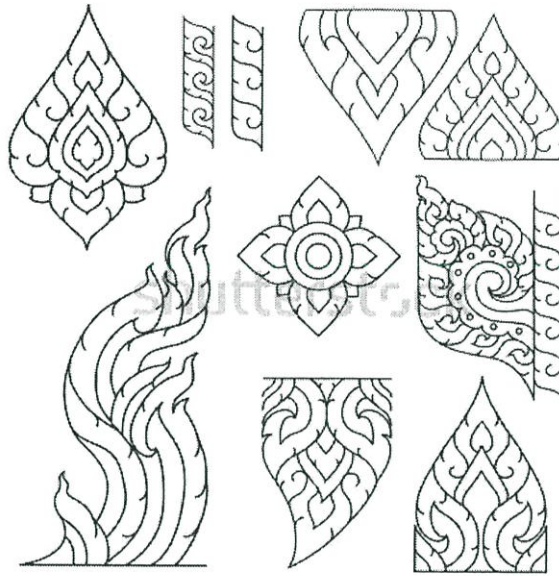

จำนวน 1 ชิ้น 1 แบบ

	<p>4. เครื่องประดับนิ้ว</p> <p>แหวนแบบเรียบ(Plain)</p> <p>จำนวน 1 ชิ้น 1แบบ</p>
<p>รวม 1ชุด</p>	<p>รวม 8ชิ้น 6แบบ</p>

2.8 ข้อมูลแนวทางการออกแบบ

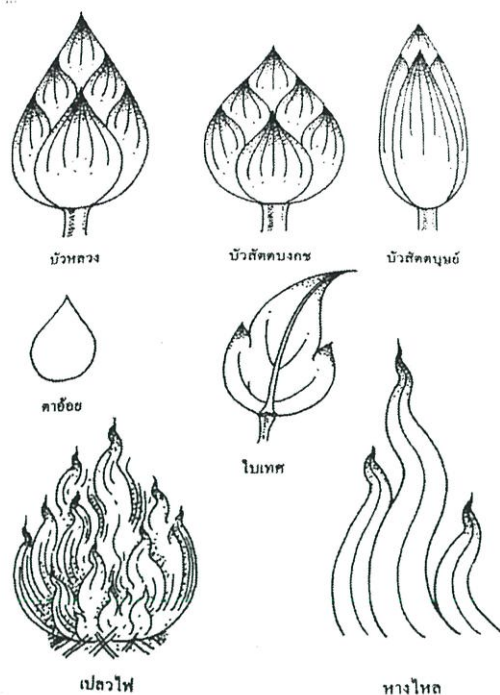
2.8.1 แนวทางการออกแบบรูปทรง แม่ลายไทย (Thai motif) คือชื่อเรียก ลายไทยพื้นฐาน หรือลายตั้งต้นในลายไทย ที่เป็นรูปทรงหลักประกอบด้วย ลายกะจั่ง ลายประจำยาม ลายแข่งสิงห์ สามารถต่อลายเป็นลวดลายไทยแบบต่างๆได้อีกมากมาย

รูปที่ 2.54 แม่ลายไทย

ที่มา : www.shutterstock.com

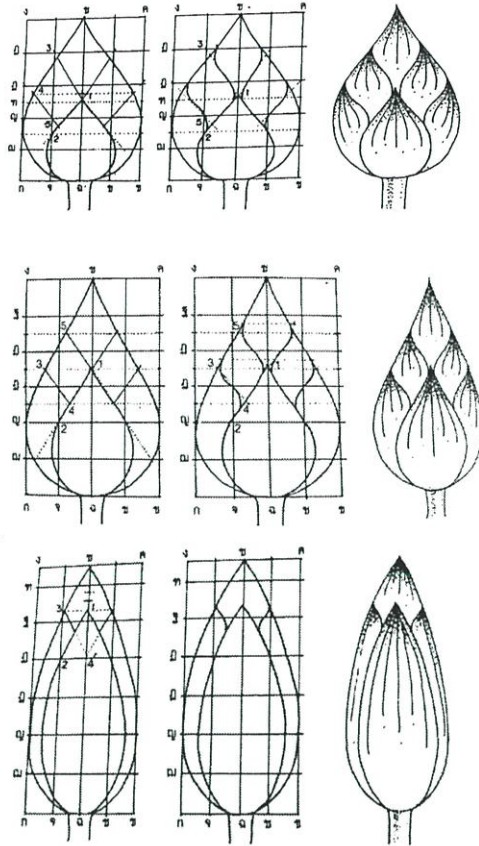
ลายไทย ในสมัยโบราณ ช่างเขียนลายได้รับแรงบันดาลใจและอาศัยรูปทรงจาก พืช พันธุ์ไม้ หางไหล เปลวไฟ มาดัดแปลงเป็นลวดลายต่างๆ จัดวางรูปจั่งหวะให้กลมกลืน ล้อเลียนตามธรรมชาติ และเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาจนกลายเป็นลวดลายที่เห็นในปัจจุบัน

รูปที่ 2.55 ที่มาแม่ลายไทย

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

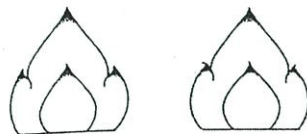
โดยรูปทรงที่เป็นหลักในการเขียนลวดลายไทยตั้งแต่โบราณคือรูปทรงดอกบัว เนื่องจากเส้นรูปทรงของดอกบัวเป็นเส้นโค้งอ่อนมีความสวยงาม จึงยึดถือเอาเส้นรูปทรงดอกบัวเป็นทรงหลักในการประดิษฐ์แม่ลาย ผสมกับดอกไม้ ใบไม้ ตามธรรมชาติ ทำให้เกิดลวดลายมากมาย

รูปที่ 2.56 โครงสร้างลายดอกบัว

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

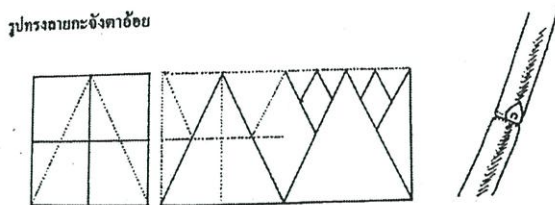
2.8.1.1 กะจิง เป็น แม่ลายที่สามารถนำมาต่อลายได้เป็นลายต่างๆมากมาย เช่น ลายประจายาม ลายบัวหงาย บัวคว่ำ ลายรักร้อย เป็นต้น โดยลายกะจิง มี 3 รูปแบบตามลำดับความละเอียดของลายดังนี้

รูปที่ 2.57 กะจิงดาอ้อย

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

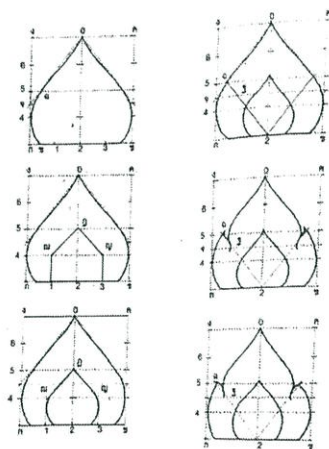
ที่มาของกะจิ้งจาดำอ้อย มาจาก ตาตรงข้อของคันทันอ้อย นำมาแต่ง โกลนรูปให้เข้ากับทรง
ของ ดอกบัว

รูปที่ 2.58 ที่มากะจิ้งจาดำอ้อย

ที่มา : หนังสือศิลป์ไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

โดยกะจิ้งจาดำอ้อยจะอยู่ในรูป สี่เหลี่ยมด้านเท่า รูปทรงตัวเส้นโค้ง ปลายยอดแหลม สอดใส่ บากลาย
รูปทรงเส้น ปลายยอดแหลมภายใน

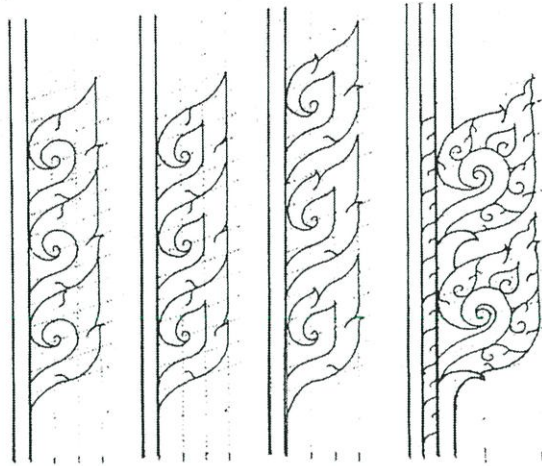
รูปที่ 2.59 ที่มาแม่ลายไทย

ที่มา : หนังสือศิลป์ไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

2.8.1.2 แม่ลายแข่งสิงห์ ประดิษฐ์มาจากลักษณะขนที่อยู่ตรงขาของ

สิงห์ หรือ

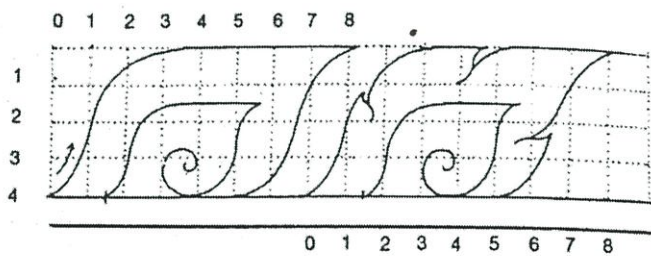
เรียกอีกอย่างว่าลายน้องสิงห์

รูปที่ 2.60 ลายแข่งสิงห์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

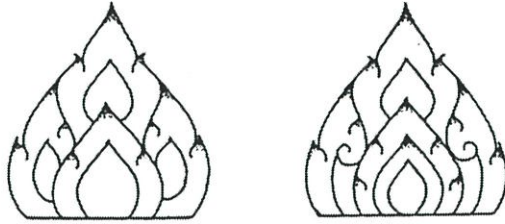
ลายแข่งสิงห์รูปทรงอยู่ในสี่เหลี่ยมผืนผ้าทะแยงมุม หรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน
รูปทรงเส้นตัวลายด้านกว้างตรงกันข้าม จะมีลักษณะอ่อนโค้งลือขนานกัน

รูปที่ 2.61 การเขียนลายแข่งสิงห์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

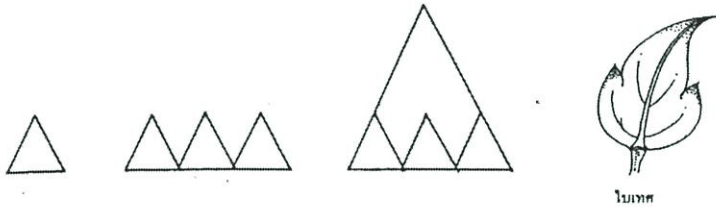
2.8.1.3 กะจ้งใบเทศ มาจากรูปทรงใบฝ้ายเทศ และเป็นการนำโครงของกะจ้งตาอ้อยมาต่อกันสามตัว และ ครอบด้วยโครงรูปสี่เหลี่ยม

รูปที่ 2.62 ลายกะจ้งใบเทศ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

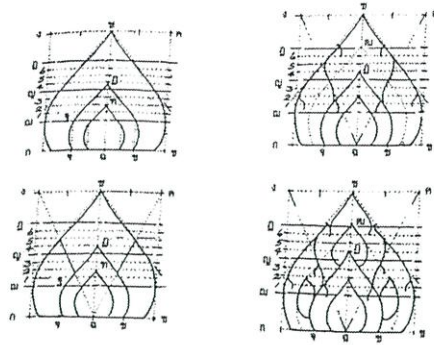
ที่มาของกะจ้งใบเทศ มาจากรูปทรงใบฝ้ายเทศ และเป็นการนำโครงของกะจ้งตาอ้อยมาต่อกันสามตัว และ ครอบด้วยโครงรูปสี่เหลี่ยม

รูปที่ 2.63 ที่มาลายกะจ้งใบเทศ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

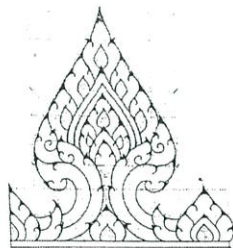
รูปทรงตัวของกะจ้งใบเทศ อยู่ในรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่าเหมือนกะจ้งตาอ้อยแต่มีขนาดใหญ่กว่า สอดไส้และส่วนปลายยอดเป็น กะจ้งตาอ้อย ประกอบด้วยลายแข่งสิงห์ ทั้งด้านซ้ายและขวา

รูปที่ 2.64 การเขียนลายกะจ้งไบเทศ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

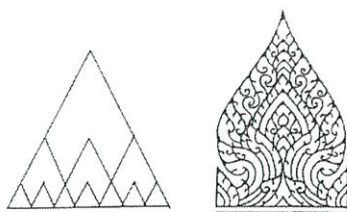
2.8.1.3 กะจ้งปัญญาณ เป็นการนำโครงของกะจ้งไบเทศเรียงต่อกันสามตัวและครอบด้วยโครงรูปสี่เหลี่ยม

รูปที่ 2.65 กะจ้งปัญญาณ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

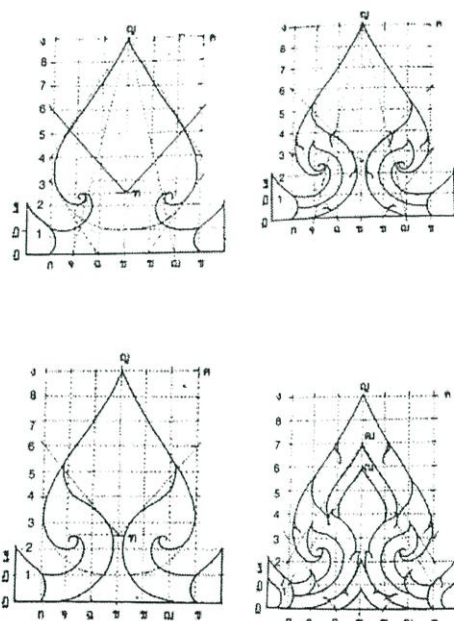
ที่มาของกะจ้งปัญญาณ เป็นการนำ โครงของกะจ้งไบเทศเรียงต่อกันสามตัวและครอบด้วยโครงรูปสี่เหลี่ยม

รูปที่ 2.66 ที่มากะจ้งปฏิญาณ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

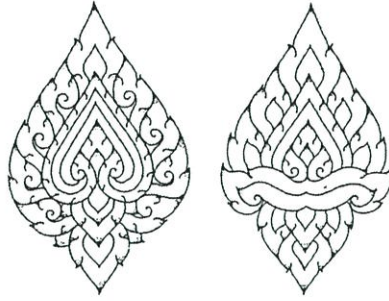
รูปทรงของกะจ้งปฏิญาณ อยู่ในโครงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง กว้าง 2 ส่วน สูง 3 ส่วน ประกอบด้วย
 กระหนกตัวหงายหันหลังเข้าหากัน ส่วนยอดเป็นลาย กะจ้งตาอ้อย หรือ กะจ้งไบเทศกรอบ ส่วนโคน
 มีลายกะจ้งตาอ้อยครึ่งซีกปิดทั้งสองข้าง

รูปที่ 2.67 การเขียนลายกะจ้งปฏิญาณ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

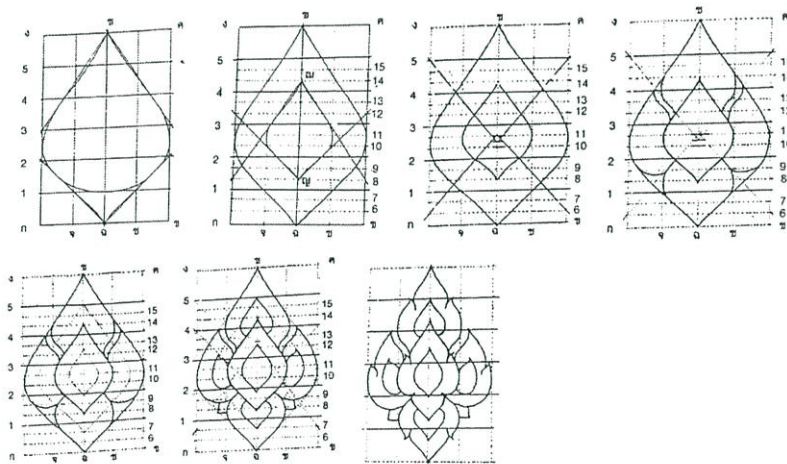
2.8.1.4 พุ่มข้าวบิณฑ์ มาจากรูปทรงของภาชนะใส่อาหารที่มีกรวยเป็นฝาครอบ สำหรับถวายพระที่มาบิณฑบาต จึงเรียกชื่อลายตามรูปทรงภาชนะว่าลายพุ่มข้าวบิณฑ์ และมีรูปทรงจากดอกบัว ต่อช่วงล่างแหลมเป็นทรงดาอ้อย

รูปที่ 2.68 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

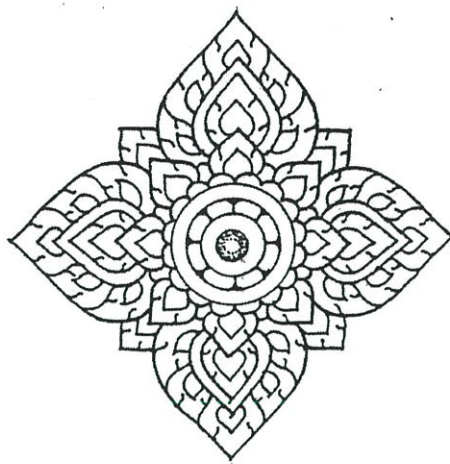
รูปทรงของลายพุ่มข้าวบิณฑ์ อยู่ใน โครงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง กว้าง 2 ส่วน สูง 3 ส่วน เส้นรูปทรงอ่อนโค้งปลายยอดด้านล่างและด้านบนแหลม โดยประกอบด้วยสองส่วน ส่วนบนเป็นลายกะจิงไบเทศส่วนล่างเป็นลายกะจิงดาอ้อยสลับกัน

รูปที่ 2.69 การเขียนลายพุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

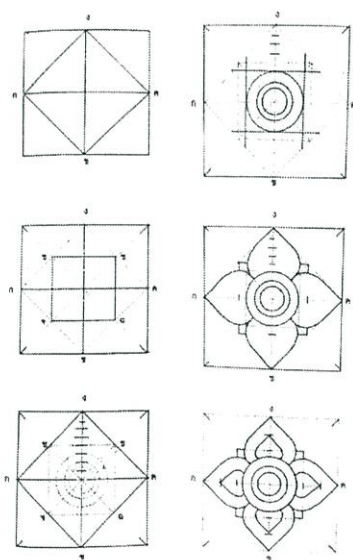
2.8.1.5 แม่ลายประจำยาม หรือ ประจำยามสี่กลีบ มาจากบัวสี่กลีบ หรือตาอ้อย
หันทางโคนเข้าหากันปลายยอดออกมุมละกลีบ ใช้วงกลมปิดทับ

รูปที่ 2.70 ลายประจำยาม

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

รูปทรงอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่าทะแยงมุมประกอบด้วย ลายกะจิ้ง กับ วงกลม

รูปที่ 2.71 การเขียนลายประจำยาม

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

2.8.1.6 ลายกระหนกสามตัว เป็นแม่ลายกระหนกอันดับหนึ่งในแม่ลายทั้งสิ้น เรียกว่ากระหนกกินนร หรือกระหนกกินรี และกระหนกหางหงส์ เพราะส่วนหางของ กินนร กินรี และหงส์ มีหางเป็นรูปลายกระหนกสามตัว ลายกระหนกสามตัว ถือเป็นต้นแบบของ ลายกระหนกทุกชนิด ถ้าจะแบ่งหรือบากตัวลายให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น ก็ต้องแบ่งในรูปลักษณะของ ลายกระหนกสามตัวทั้งสิ้น

รูปที่ 2.72 ลายกระหนกสามตัว

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

รูปทรงลายกระหนกสามตัว อยู่ในรูปสามเหลี่ยมมุมฉากด้านไม่เท่า มีส่วนสูงยาวกว่าส่วน กว้าง หรืออยู่ในรูปทรงดอกบัวครึ่งซีก ในการเขียนรูปลายกระหนกสามตัว จะต้องเขียนตัวลายรวม กันสามส่วนและลายแต่ละส่วนก็มีชื่อกำหนดไว้คือ 1.ตัวหงา เป็นลายที่อยู่ตอนล่างและอยู่ข้าง หน้า มีโครงสร้างขมวดกันหอยคว่ำหน้าลงปลายยอดตั้งขึ้น 2.กาบ หรือตัวประกบหลัง เขียน ประกบอยู่ข้างหลังตัวหงา 3.ตัวยอด ลักษณะเป็นเปลวอยู่ยอดสุด มีลักษณะพิเศษคือปลายยอดจะ เขียนให้สะบัดอ่อนไหวคล้ายเปลวไฟ ที่โคนเกลายแบบกาทุ่ม

รูปที่ 2.73 การเขียนลายกระหนกสามตัว

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

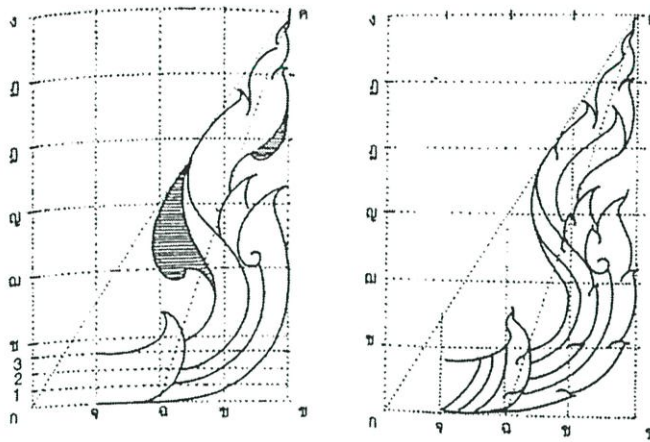
2.8.1.7 ลายกระหนกเปลว ได้รับแรงบันดาลใจและประดิษฐ์ขึ้นมาจาก ยอดสะบัดของเปลวเพลิง จึงเรียกชื่อลាយว่า “กระหนกเปลวเพลิง” ตามลักษณะของเปลวเพลิง และได้ตัดคำเพื่อความกะทัดรัดเป็น “กระหนกเปลว”

รูปที่ 2.74 ลายกระหนกเปลว

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

รูปทรงของลายกระหนกเปลว รูปทรงอยู่ในรูปสามเหลี่ยมมุมฉากด้านไม่เท่า หรืออยู่ในรูปดอกบัว
 ครึ่งซีก มีรูปทรงและส่วนประกอบตัวลายเหมือนลายกระหนกสามตัว แต่มีข้อแตกต่างกันคือ 1.ตัว
 เหงา เป็นลายที่อยู่ข้างล่างและตอนหน้า ตัดจอยโค้งขมวดกันหอยออกเขียนเส้นไหลเป็นกาบล่าง
 สำหรับรองรับกาบลายส่วนที่ 2 และตัวยอดในส่วนที่ 3 2.กาบ หรือตัวประกบหลัง เขียนประกบอยู่
 หลังตัวหงา เป็นตัวลายที่จะส่งให้เกิดลายส่วนที่ 3 หรือเรียกตัวยอด รูปทรงโค้งขมวดกัน
 หอย บากลายเหมือนกาบของลายกระหนกสามตัว 3.ตัวยอด ลักษณะเป็นเปลวอยู่ยอดสุด ตัดจ
 ยโค้ง ขมวดกันหอยออก เขียนเส้นไหลไปหายอด สอดใส่ บากลาย ยอดสะบัด และเพิ่มกาบหุ้มที่
 โคนเถาลาย

รูปที่ 2.75 การเขียนลายกระหนกเปลว

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

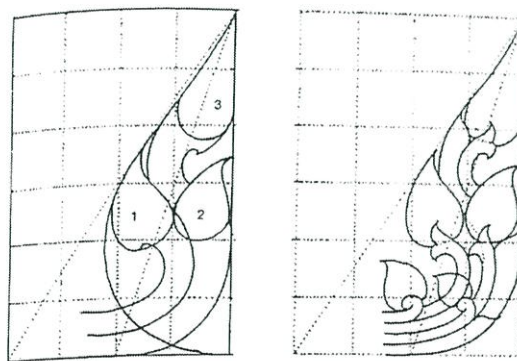
2.8.1.8 ลายกระหนกไบเทศ ประดิษฐ์มาจากใบฝ้ายและเถาไม้ นำมาเขียนผูกเป็นลาย รูปทรงของลายกระหนกไบเทศ อยู่ในรูปทรงดอกบัวครึ่งซีก หรือรูปสามเหลี่ยมมุมฉากด้านไม้เท่า

รูปที่ 2.76 ลายกระหนกไบเทศ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

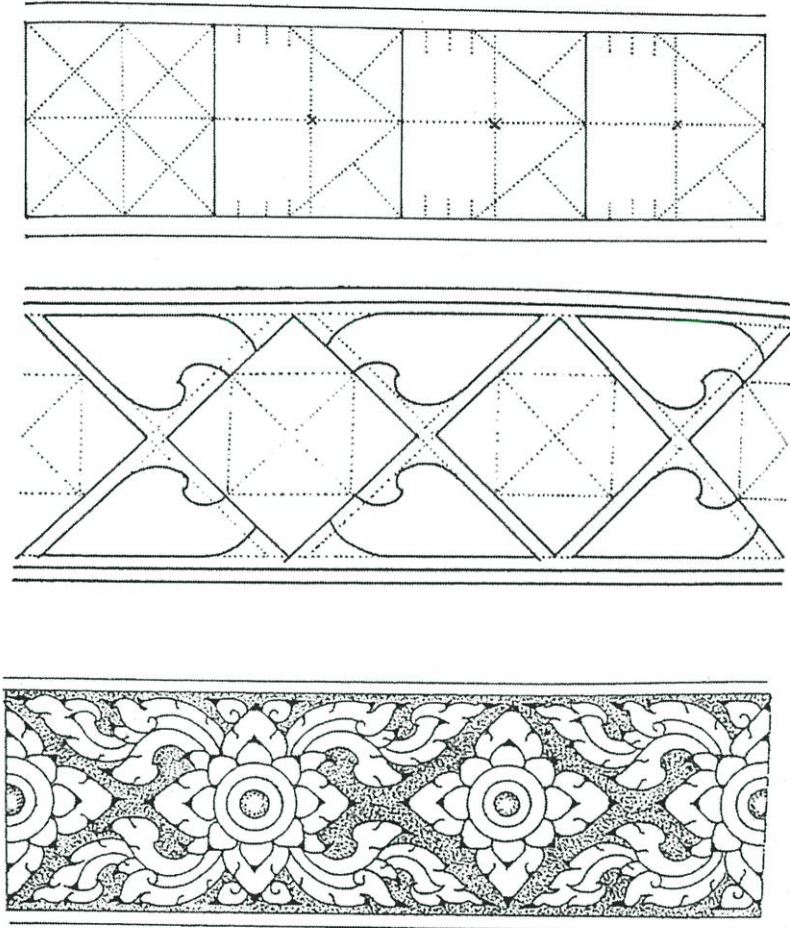
ซึ่งมีรูปทรงและการแบ่งตัวลายเหมือนกระหนกสามตัว ดังนั้น เมื่อจะเขียนลายกระหนกไบเทศที่ปลายก้านและแบ่งลายเชิงสิงห์เกาะติดก้านสอดไส้ บากลายปลายยอดไบเทศ สะบัดพริ้ว

รูปที่ 2.77 การเขียนลายกระหนกไบเทศ

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

แม่ลายแบบต่างๆมักถูกนำมาใช้ในการสร้างรูปทรงและตกแต่งสิ่งของตั้งแต่ อาคารสถานที่ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องราชูปโภค สิ่งของเครื่องใช้ รวมถึงเครื่องประดับ และมีการวิวัฒนาการเรื่อยมา ในทุกยุคทุกสมัยโดยอาศัยการต่อลาย

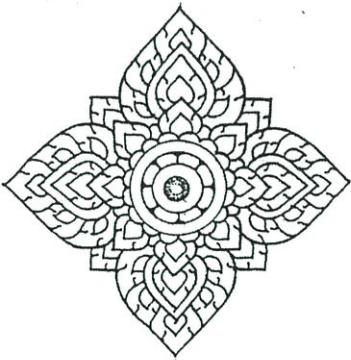
รูปที่ 2.78 การต่อลาย

ที่มา : หนังสือศิลปไทย อ.เสนห์ หลวงสุนทร

จากข้อมูลจึงนำเอาแม่ลายไทยนำมาเข้าตารางวิเคราะห์ ในการสร้างรูปทรงเครื่องประดับ เซรามิก และ พื้นที่ในการเขียนลายเบญจรงค์ ดังนี้

ตารางที่ 2.14 การวิเคราะห์แม่ลายไทยกับความเหมาะสมในการทำเครื่องประดับเบญจรงค์

แม่ลายไทย	ความเหมาะสมกับการขึ้นรูปเครื่องประดับเซรามิก	พื้นที่เขียนลายเบญจรงค์
กะจ้งตาอ้อย 	สามารถทำเป็นรูปทรงสามมิติแบบนูนต่ำได้ง่ายมีลายละเอียดน้อย เหมาะสำหรับนำมาใช้เป็นองค์ประกอบเครื่องประดับชิ้นเล็ก	มีลายละเอียดของลายน้อย ทำให้มีพื้นที่เขียนลายเยอะ สามารถนำมาเขียนลายได้หลากหลายแบบ
กะจ้งใบเทศ 	สามารถทำเป็นรูปทรงสามมิติแบบนูนต่ำได้มีลายละเอียดปานกลาง และสามารถพลิกแพลงลายได้ทำให้สามารถสร้างรูปทรงสามมิตินูนต่ำได้หลายหลายแบบ	มีลายละเอียดพอสมควร แต่ยังมีที่ว่างที่สามารถเขียนลายเบญจรงค์ลงไปได้เล็กน้อย
กะจ้งปฎิญาณ 	มีลายละเอียดเยอะเกินไปและมีฐานเป็นเส้นตรงขนาดใหญ่จึงไม่เหมาะกับการนำมาทำเป็นรูปทรงของเครื่องประดับ	มีลายละเอียดเยอะ หากนำลายกะจ้งปฎิญาณมาทำเป็นรูปทรง จะไม่มีพื้นที่เขียนลาย
แข้งสิงห์ 	เป็นรูปทรงประกอบซึ่งจะอยู่ในลวดลายต่างๆ ไม่นิยมใช้เป็นลายเดี่ยว แต่จะพบได้บ่อยในลายพุ่มข้าวบิณฑ์ และ กะจ้งใบเทศ	เป็นลายที่เป็นองค์ประกอบย่อยของลายต่างๆ ไม่นิยมใช้เป็นลายเดี่ยว และยังเป็นลายขนาดเล็กไม่เหมาะกับการนำมาเขียนลาย

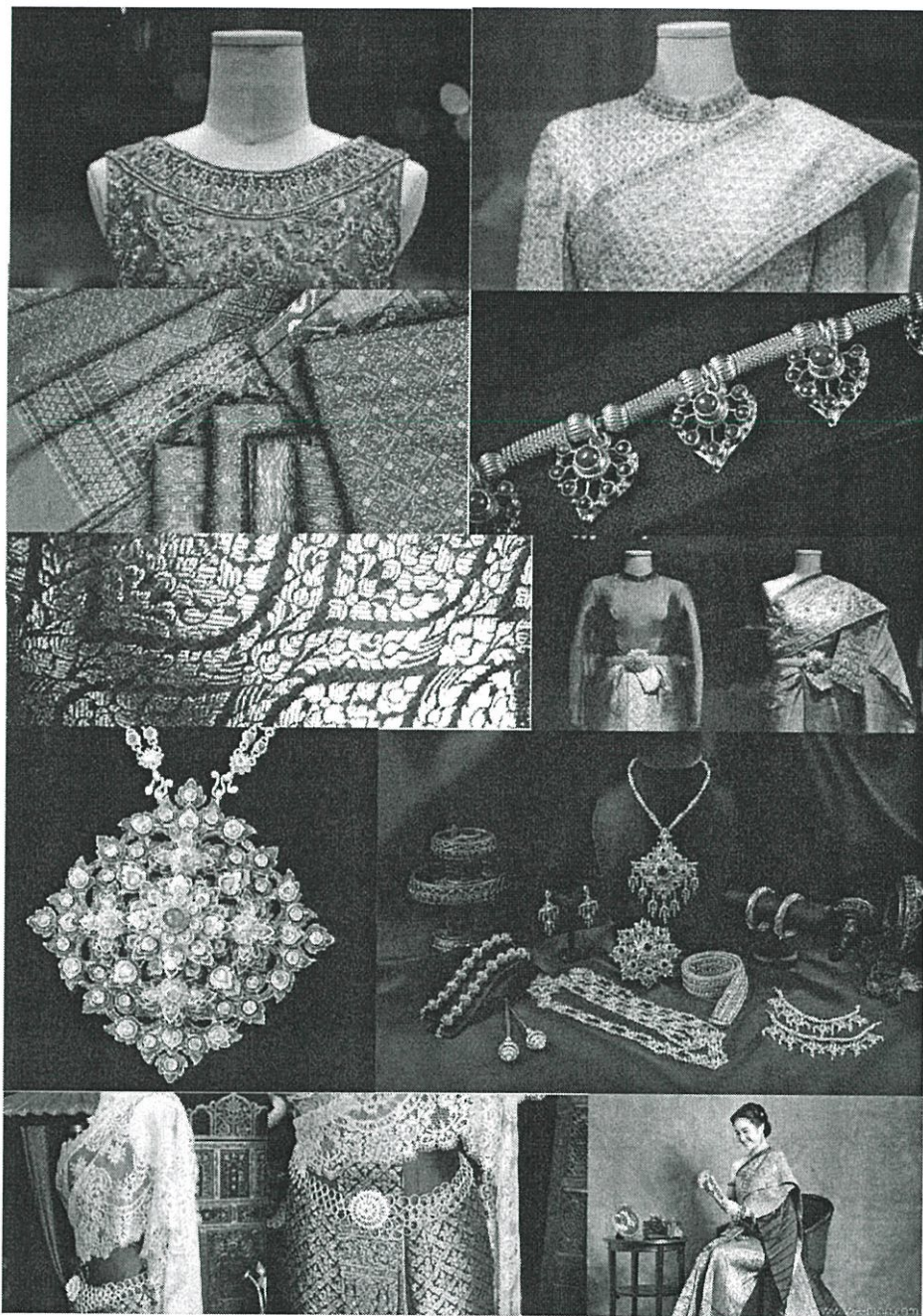
<p>พุ่มข้าวบิณฑ์</p> 	<p>สามารถทำเป็นรูปทรงสามมิติ โดยมีโครงเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง 3*2 และประกอบด้วยกะจ้งตรงยอดและฐาน ประกอบด้วย แข่งสิงห์ทั้งสองด้าน สามารถลอยตัวอยู่เป็นลายเดี่ยวๆ ได้ เหมาะกับการนำมาเป็นรูปทรงหลักของเครื่องประดับ แต่มีมุมแหลมที่ปลายยอด จึงไม่เหมาะกับการนำไปทำหัวเข็มขัด</p>	<p>เป็นแม่ลายลอยตัวที่สามารถพลิกแพลงได้หลากหลายแบบทั้งมีลายละเอียดน้อยไปจนลายละเอียดมาก ทำให้มีพื้นที่สามารถเขียนลายลงไปเป็นรูปทรงได้</p>
<p>ประจายาม</p> 	<p>สามารถทำเป็นรูปทรงสามมิติ โดยมีโครงเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส และประกอบด้วยกะจ้งทั้งสี่ทิศอีกทั้งสามารถลอยตัวอยู่เป็นลายเดี่ยวๆ ได้ เหมาะกับการนำมาเป็นรูปทรงหลักของเครื่องประดับ</p>	<p>เป็นแม่ลายลอยตัวที่สามารถพลิกแพลงได้หลากหลายแบบทั้งมีลายน้อยไปจนลายละเอียดมาก ทำให้มีพื้นที่สามารถเขียนลายลงไปเป็นรูปทรงได้</p>

<p>กระหนกสามตัว</p> 	<p>มีความละเอียดและมีมุมแหลมสูง เยอะมีโอกาสดอกหักง่ายเหมาะกับการ สร้างลายที่ไม่สมมาตร หรือลวดลาย ประยุกต์</p>	<p>มีลายละเอียดของค่อนข้าง เยอะ แต่ยังมีพื้นที่เขียน ลายเล็กน้อยถึงปานกลาง</p>
<p>กระหนกเปลว</p> 	<p>มีความละเอียดและมีมุมแหลมสูงเยอะ มีโอกาสดอกหักง่าย เหมาะกับการ สร้างลายที่ไม่สมมาตร หรือลวดลายประยุกต์</p>	<p>ลายละเอียดของลายค่อนข้าง เยอะหากเป็นรูปทรง สามมิติจะทำให้ไม่มีพื้นที่ สำหรับเขียนลายเบญจรงค์</p>

<p>กระหนกใบเทศ</p> 	<p>มีความละเอียดและมีมุมแหลมสูง เยอะ กว่ากระหนกแบบอื่น ไม่เหมาะ กับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ เซรามิกเนื่องจากแตกหักง่าย</p>	<p>ลายละเอียดของลายค่อนข้างเยอะหากเป็นรูปทรงสามมิติจะทำให้ไม่มีพื้นที่สำหรับเขียนลายเบญจรงค์</p>
--	--	--

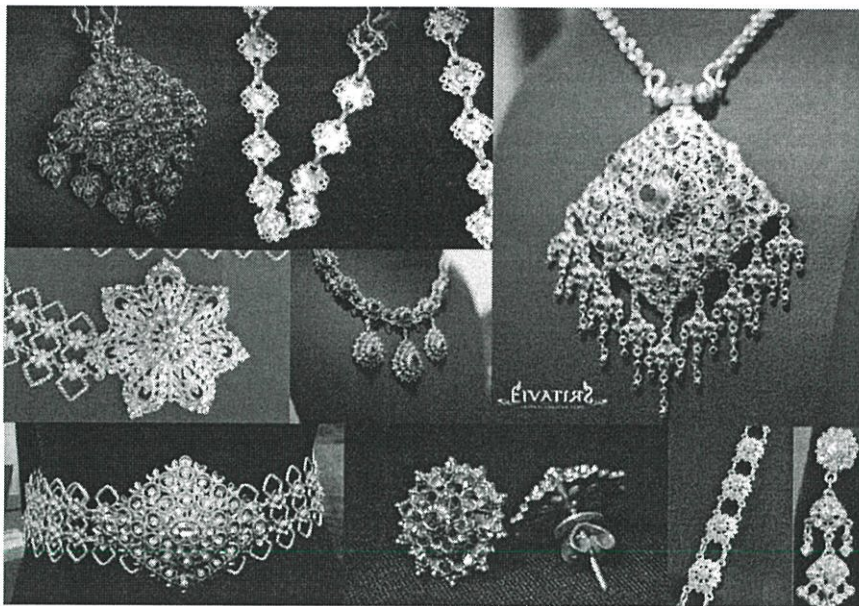
สรุปแนวทางออกแบบแม่ลายไทยจากตารางวิเคราะห์ข้างต้น สรุปว่าลายประจำยามเป็นลายที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบรูปทรงเครื่องประดับที่สุด รองลงมาคือลายพุ่มข้าวบิณฑ์ และมีลายกะจั่งที่สามารถเป็นองค์ประกอบเล็กๆ ในเครื่องประดับได้เป็นอย่างดี ส่วนลายกระหนกจะมีความอ่อนช้อยสวยงามแต่ต้องคำนึงถึงความแข็งแรงเป็นพิเศษหากนำมาออกแบบด้วยวัสดุเซรามิก

2.8.2 แนวทางการออกแบบกลุ่มที่ 1 นำเสนอความเป็นไทยดั้งเดิมผ่านรูปแบบของเครื่องประดับ
ไทยชุดที่ 1 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับ ชุดไทยพระราชนิยม

รูปที่ 2.79 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ

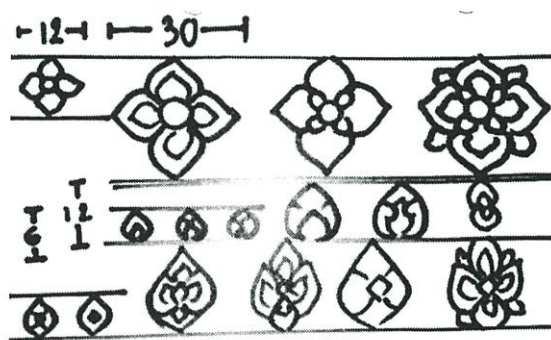
ที่มา: แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

รูปที่ 2.80 รูปแบบของเครื่องประดับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

จากแม่ลายไทยทั้งห้า เลือกแม่ลายที่เหมาะสมกับแนวทางของกลุ่มเป้าหมาย คือ กะจิง ประจำยาม เนื่องจากเป็นลายสมมาตร เหมาะกับการนำมาออกแบบเป็นเครื่องประดับไทย ที่มีรูปทรงสมมาตร

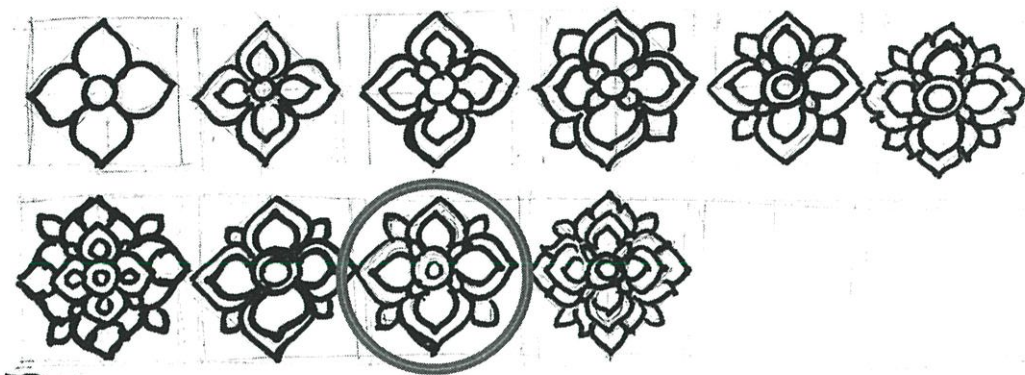
รูปที่ 2.81 การศึกษาแนวทางการออกแบบแม่ลายประจำยาม

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

ลายกะจิ้ง

ลายประจําขาม

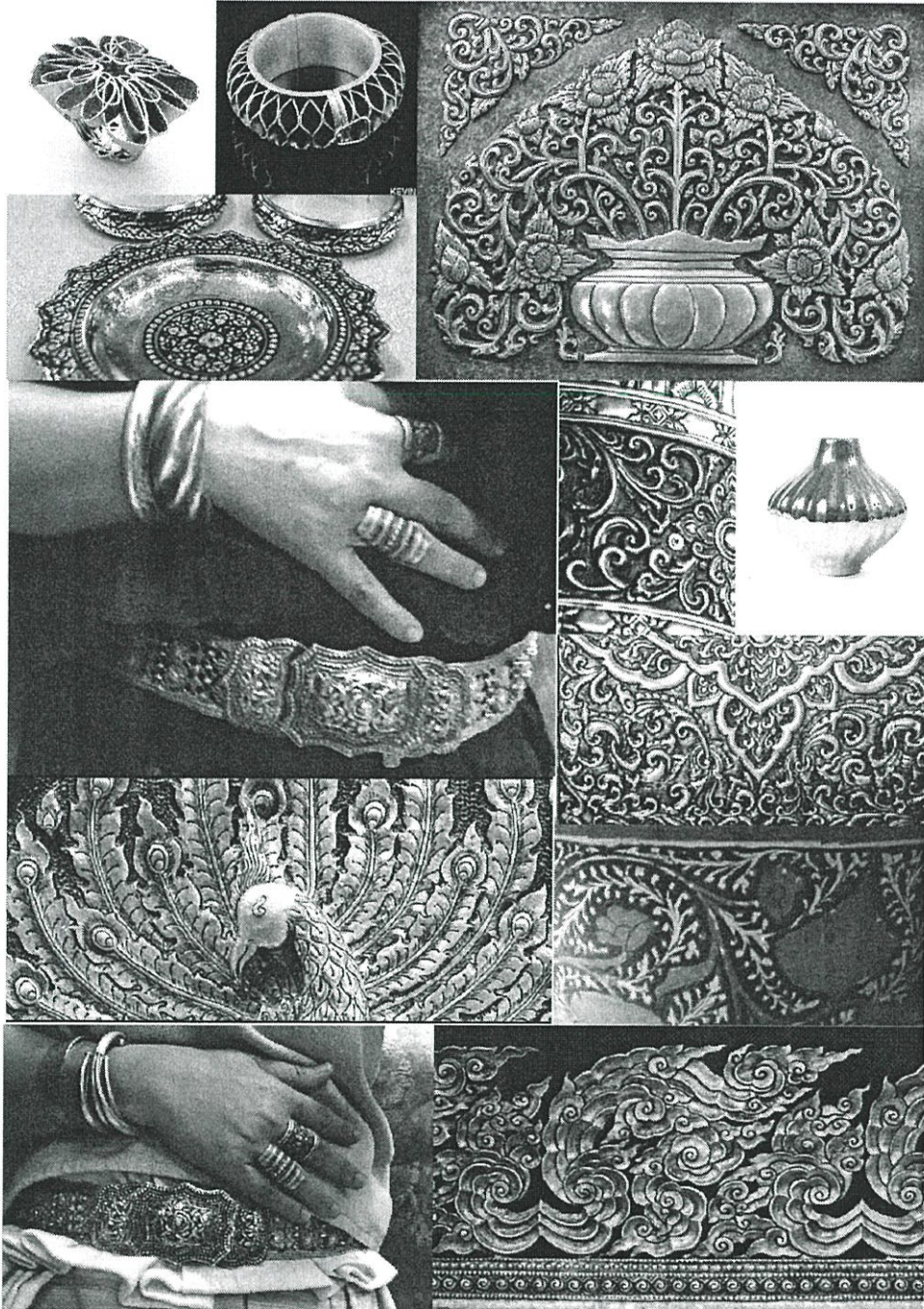

รูปที่ 2.82 การศึกษาแนวทางการออกแบบแม่ลายประจำขาม

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

ศึกษาแม่ลายสรุปได้ว่า ลายประจำขามเป็นลายที่เหมาะสมกับแนวทางการออกแบบมากที่สุด เนื่องจากให้ความรู้สึกเป็นไทยมากที่สุด และเป็นแม่ลายไทยที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด อีกทั้งยังนิยมใช้ในการออกแบบเครื่องประดับไทย ตั้งแต่โบราณ เมื่อได้แนวทางการออกแบบที่ชัดเจนเริ่มการทำแบบร่าง

2.8.3 แนวทางการออกแบบรูปทรงกลุ่มที่ 2 นำเสนอความไทยร่วมสมัยโดยผสมผสาน
แม่ลายไทยกับธรรมชาติ ชุดที่ 2 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับ ชุดผ้าไทยประยุกต์

รูปที่ 2.83 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ

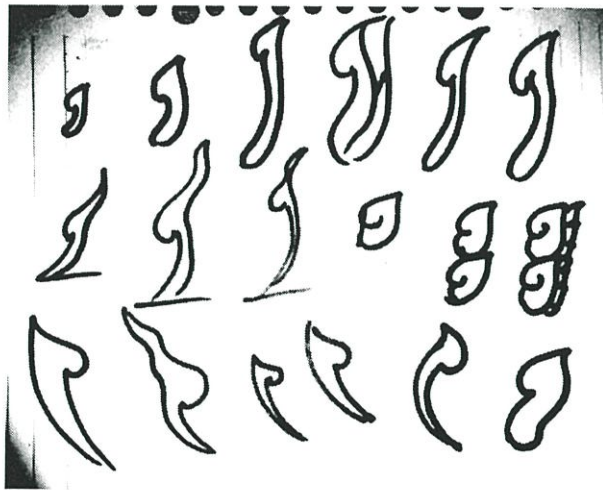
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอิทธิกร เป็ยชื้อ

รูปที่ 2.84 รูปแบบเครื่องประดับชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

จากแม่ลายไทยทั้งห้า เลือกแม่ลายที่เหมาะสมกับแนวทางของกลุ่มเป้าหมาย คือ กนก และ แจ่ม
สิงห์ เนื่องจากเป็นลาย อสมมาตร เหมาะกับการนำมาประยุกต์รูปร่างรูปทรง เนื่องจากมีความพริ้ว
ไหว

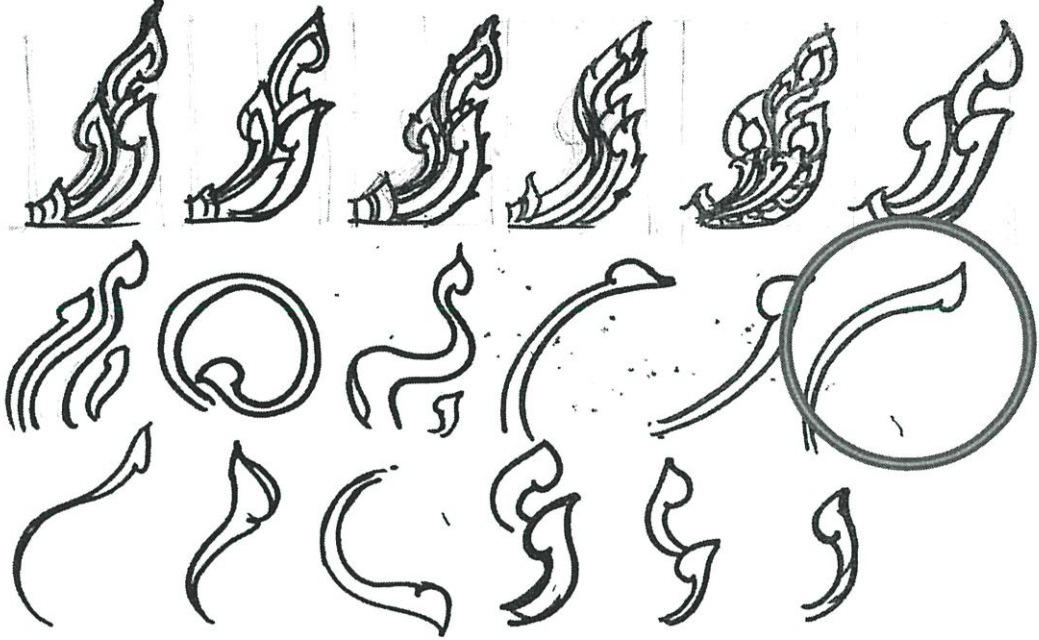

รูปที่ 2.85 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกระหนก และแม่ลายแจ่มสิงห์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

จากการศึกษาแม่ลาย สรุปลงได้ว่าลายกนกเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบเครื่องประดับไทยประ
ยุคต์มากที่สุดเนื่องจากสามารถประยุกต์รูปทรงได้มากกว่าลายอื่นๆ

ภาพ กษ:พพท

รูปที่ 2.86 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกระหนก

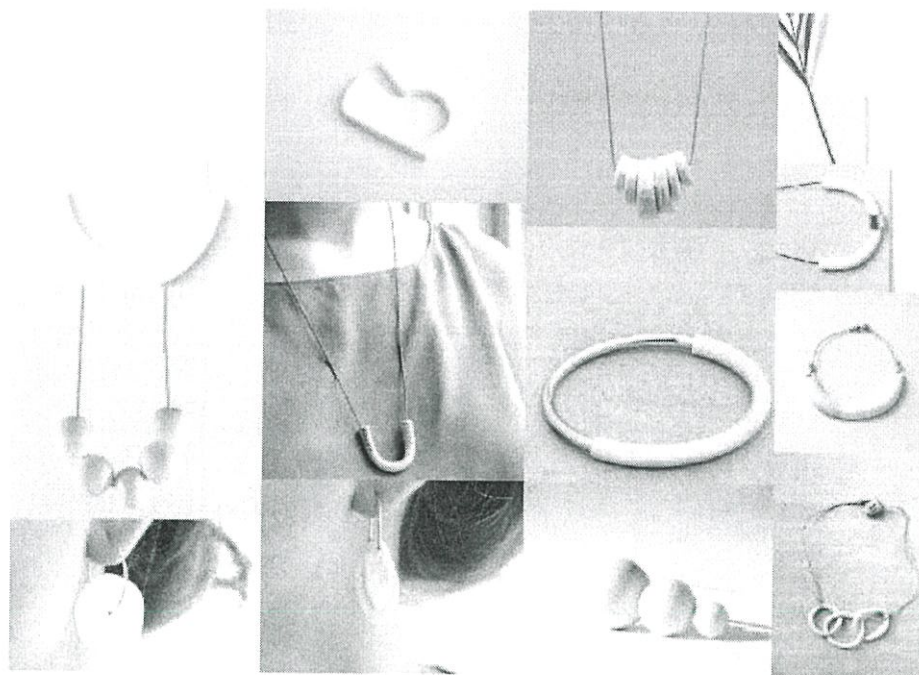
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เป็ยชื่อ

2.8.4 แนวทางการออกแบบรูปทรงกลุ่มที่ 3 นำเสนอความเป็นลายไทยทันสมัย โดยคัด
ทอนให้ดูเรียบง่าย ชุดที่ 3 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับ ชุดสูทจำลอง

รูปที่ 2.87 ภาพรวมอารมณ์ของแนวทางการออกแบบ

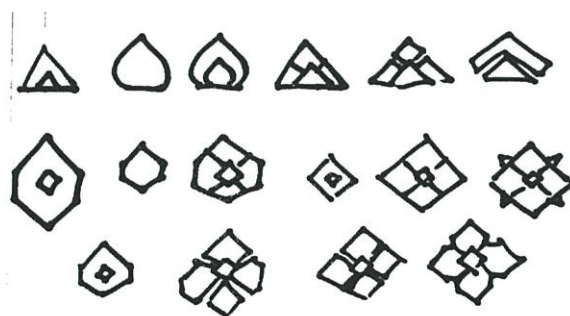
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ชชื้อ

รูปที่ 2.88 รูปแบบเครื่องประดับชุดตุทลาลอง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

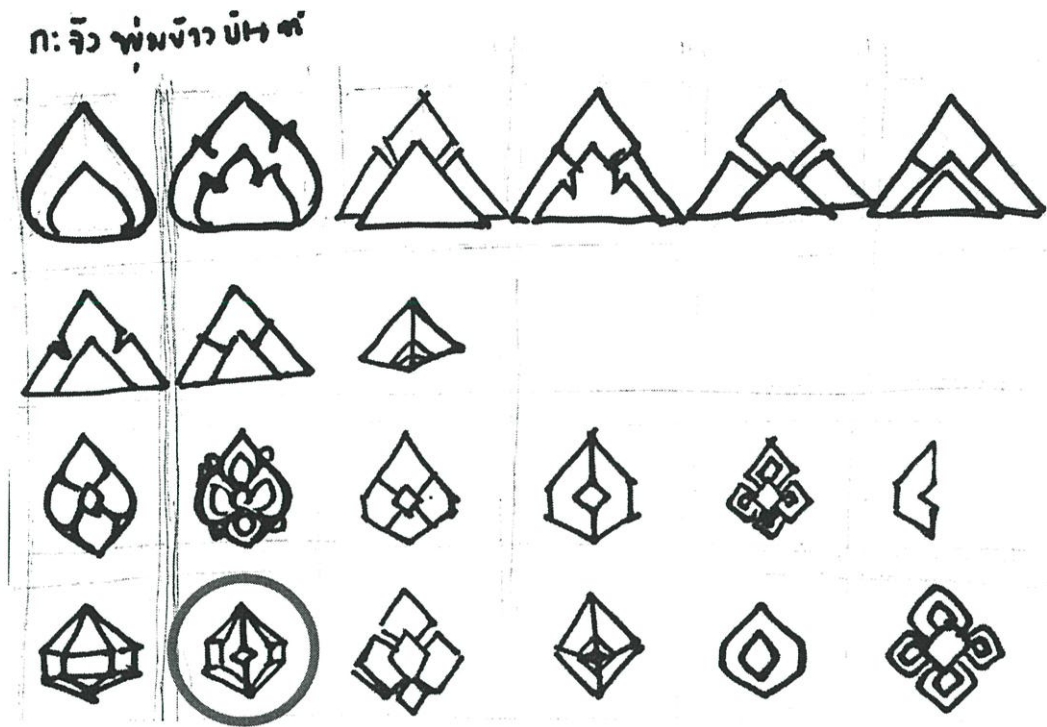
จากแม่ลายไทยทั้งห้า เลือกแม่ลายที่เหมาะสมกับแนวทางของกลุ่มเป้าหมาย คือ กะจ้ง ประจํา ยาม และ พุ่มข้าวบิณฑ์ เนื่องจากเป็นแม่ลาย ที่มีเส้นร่างเป็นเรขาคณิต สามารถดัดทอนเป็นรูปทรงเรขาคณิตได้ง่าย และยังคงความเป็นแม่ลายไทยไว้ได้

รูปที่ 2.89 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกะจ้ง และ พุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

จากการศึกษา แม่ลายไทย แนวทางการออกแบบของกลุ่มเป้าหมายที่ 3 สรุปได้ว่า ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ เป็นลายที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบเป็นเครื่องประดับ modern มากที่สุดเพราะสามารถตัดทอนได้หลากหลาย และมีเหลี่ยมมุมที่น่าสนใจ

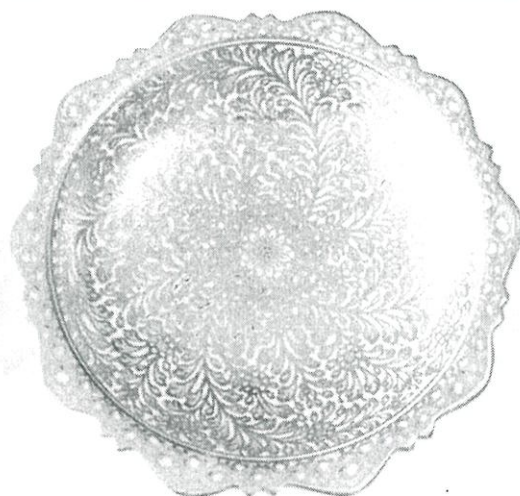
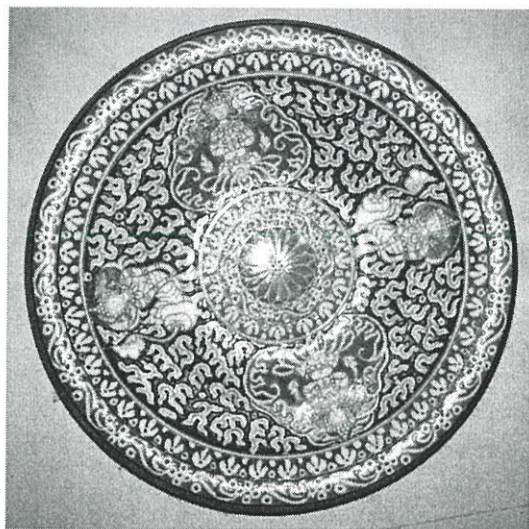

รูปที่ 2.90 ศึกษาแนวทางการออกแบบ แม่ลายกะจั่ง และ พุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เป็ยชื้อ

2.9 ข้อมูลแนวทางการตกแต่ง

2.9.1 ลายเบญจรงค์ของปิ่นสุวรรณเบญจรงค์ มีมากมายหลากหลาย ตั้งแต่ลายสมัยอยุธยา รัตนโกสินทร์ จนถึงการนำลายต่างๆมาประยุกต์ ตามความต้องการของลูกค้า และเพื่อความสวยงามมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.91 ลายเบญจรงค์ยุคอยุธยาและรัตนโกสินทร์ตามลำดับ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เป็ยชื่อ

2.9.2 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่1 ใช้ลวดลายที่เป็นลายเบญจรงค์ที่มีลักษณะสมมาตร เนื่องจาก เหมาะกับการนำมาเขียนลายในเครื่องประดับไทย ซึ่งสีหลักของลวดลายเลือกตามอารมณ์ของแนวทางการออกแบบที่ 1 คือ สีทอง สีแดง และสีเขียวรองลงมา สามารถสวมใส่ได้กับชุดไทยพระราชนิยมทุกแบบ เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยมใช้ลายเบญจรงค์ที่เป็นลายสมมาตร ที่มีสีพื้นเป็นสีทอง สามารถเขียนลายขนาดเล็กและละเอียดมีความเข้ากันกับรูปทรง ซึ่งลายพุ่มข้าวบิณฑ์ เป็นลายพื้นทองที่สามารถ เขียนลงบนพื้นที่ขนาดเล็กได้ และเป็นลายที่มีโทนสีที่เข้ากับแนวทางการออกแบบอีกด้วย

รูปที่ 2.92 แนวทางการตกแต่ง ชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

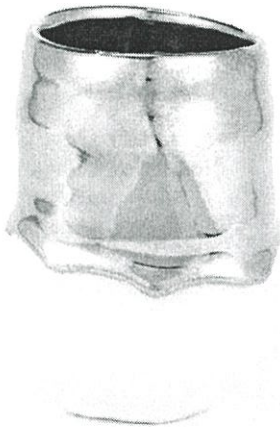
2.9.3 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่2ลวดลายเบญจรงค์ที่ใช้ จะใช้ลายเบญจรงค์ที่เป็นลายเถา เนื่องจากสามารถวางลายได้หลากหลายรูปทรง และยังให้ความพลิ้วไหวของธรรมชาติ โดย เลือกลายที่เขียนด้วยทองคำขาว และถมด้วยสีโทนเข้ม ตามแนวทางการออกแบบของกลุ่มเป้าหมายนี้ แนวทางการตกแต่งชุดที่2 สำหรับเครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์ ซึ่งลายที่เหมาะสมนำมาใช้คือลายจักรี เพราะนอกจากไปในแนวทางเดียวกันกับแนวทางการออกแบบแล้วลายจักรียังเป็นลายที่เป็นสุวรรณเบญจรงค์ข้านาญเป็นพิเศษทำให้ลายจักรีสามารถเขียนลงบนรูปทรงได้อิสระ

รูปที่ 2.93 แนวทางการตกแต่ง ชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

2.9.4 แนวทางการตกแต่งกลุ่มเป้าหมายที่3 ลวดลายเบญจรงค์ที่ใช้ จะใช้ลายเบญจรงค์ประยุกต์ ที่สร้างลายขึ้นมาใหม่ ดัดทอนรายละเอียดให้มีความเรียบง่าย เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ในยุคสมัยปัจจุบันแนวทางการตกแต่งชุดที่3 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทลำลองจะใช้สีเงิน(ทองคำขาว)ในการเขียนลายเป็นลายเส้น โดยเว้นพื้นหลังสีขาวและไม่มีการถมสี

รูปที่ 2.94 แนวทางการตกแต่ง ชุดสูทลำลอง

ที่มา : www.pinterest.com

2.10 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเซรามิก

2.10.1 ข้อมูลเนื้อดิน ที่ใช้ในการขึ้นรูปเพื่อนำไปทำเครื่องประดับเบญจรงค์จะต้องเป็นเนื้อดินที่ให้สีขาวและบางเบา เพื่อให้สีบนเคลือบที่เขียนลงไปได้สีที่สดใสไม่ผิดเพี้ยนนี้ต้องเปล่งประกายเงางามและมีน้ำหนักเบาเหมาะสมกับการสวมใส่จึงเลือกเนื้อดิน VCB ของคอมพาวเคิลซ์ ซึ่งให้ความขาวโปร่งแสงเผาดิบที่ 800 องศาเซลเซียส และเนื่องจากมีการเขียนสีบนเคลือบจึงเลือกใช้เคลือบใสเพื่อโชว์เนื้อดินสีขาว โดยใช้เคลือบใสที่ผสมขึ้นเอง เผาออกซิเดชันที่อุณหภูมิ 1230 องศาเซลเซียส โดยมีส่วนประกอบเคลือบดังนี้

- เคลือบใส

Feldspar	38.6 %
Calcium Carbamate	16.0 %
Silica	26.0 %
Kaolin	8.0 %
Zinc Oxide	7.0 %
Barium Carbonate	4.0 %
+ Zirconium Silicate	10.0 %

2.10.1 ข้อมูลการขึ้นรูป เป็นกระบวนการซึ่งได้มาของรูปแบบผลิตภัณฑ์เซรามิก มีวิธีการโดยสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- การขึ้นรูปแบบหล่อหรือแม่พิมพ์ การขึ้นรูปแบบหล่อโดยใช้แม่พิมพ์พลาสติก เป็นการผลิตที่ได้ผลิตภัณฑ์ในจำนวนมาก นิยมใช้ในระบอุตสาหกรรม สามารถทำให้ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบ ขนาดที่เหมือนกัน และปริมาณการผลิตได้จำนวนมากรวดเร็ว มีระบบและแบบแผนที่แน่นอนในการผลิต โดยใช้แม่พิมพ์ (Mould) และใช้น้ำดิน (Slip) เป็นวัตถุดิบในการหล่อแบบ เช่น ของชำร่วย แจกัน ของประดับตกแต่งบ้าน สุขภัณฑ์ รวมถึงรูปแบบของการผลิตด้วยแม่พิมพ์ที่เป็นโลหะ ใช้แรงอัด เช่น แผ่นกระเบื้องปูพื้น ผนัง และกระเบื้องประดับ

- การขึ้นรูปด้วยมือ การขึ้นรูปด้วยมือ เป็นวิธีการขึ้นรูปที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณโดยใช้มือกดหรือบีบไปที่เนื้อดินและปั้นขึ้นให้เป็นรูปทรงตามที่ออกแบบไว้ โดยมีวิธีการขึ้นรูป เช่น

- การขึ้นรูปด้วยวิธีกด เป็นการนำดินปั้นที่มีความเหนียวมากคลึงเป็นเส้นยาวและหมุนบีบต่อกันขึ้นเป็นรูปทรง การขึ้นรูปด้วยวิธีนี้ เป็นการขึ้นรูปทรงที่เหมาะสมกับ รูปทรงที่มีสมดุลที่ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน หรือสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และเติมแต่งความกว้าง ยาวและสูงได้ตามต้องการ โดยอาศัยทักษะของผู้ขึ้นรูป

- การขึ้นรูปด้วยวิธีบีบหรือกด เป็นการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก หรือไม่ใหญ่มาก เช่น ถ้วย กาน้ำชา แก้วใบเล็ก ด้วยการใช้นิ้วมือบีบ หมุนไปรอบๆ ให้เนื้อดินเกิดความบางเท่ากันทั้งใบ ซึ่งจะต้องควบคุมรูปทรงไม่ให้กว้างจนเกินไป อาจทำให้ทรุดตัว และไม่ได้รูป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหนียวของเนื้อดิน เป็นองค์ประกอบสำคัญ

- การขึ้นรูปด้วยวิธีแผ่น เป็นเทคนิคการขึ้นรูปชิ้นงานที่ต้องการให้เป็นเหลี่ยมเป็นสัน และระนาบ โดยการนำดินมาคลึงด้วยไม้นวดแป้ง ขวดทรงกลม ท่อนไม้ที่มีความกลม ท่อพลาสติกพีวีซี หรืออาจใช้ไม้ทาบกดให้ดินปั้นมีลักษณะที่แบนเรียบบางเสมอกัน ตัดให้เป็นรูปแบบตามที่ต้องการ และนำมาประกอบติดกันให้เป็นรูปทรง โดยระมัดระวังการแตกร้าว จากการต่อชิ้นงาน

- การขึ้นรูปด้วยวิธีอิสระหรือการขึ้นรูปแบบผสม สามารถนำวิธีการขึ้นรูปแบบต่างๆมาประยุกต์ใช้ เช่น การขึ้นรูปแบบดินและควักดินด้านในออกให้กลวง เพื่อป้องกันการแตกร้าวและการเกิดระเบิดในระหว่างเผา โดยการใช้เทคนิคชนิดนี้จะสามารถทำให้เกิดความหลากหลาย ในรูปแบบ แต่ต้องระวังความหนาบางอาจไม่เท่ากัน และส่งผลต่อการแห้งเร็วและช้า ทำให้ผลิตภัณฑ์แตกร้าวเมื่อแห้งและเผาได้

ตารางที่ 2.15 แสดงความเหมาะสมรูปแบบการขึ้นรูปกับโครงการ

การขึ้นรูป	ข้อดี	ข้อเสีย	ความเหมาะสมกับโครงการ
การขึ้นรูปแบบหล่อแม่พิมพ์	ได้ชิ้นงานจำนวนมาก และมีขนาดเท่ากัน	มีข้อจำกัดด้านรูปทรงไม่สามารถหล่อรูปทรงที่ถอดแม่พิมพ์ไม่ได้	เหมาะสม เพราะสามารถขึ้นรูปเครื่องประดับได้ นอกจากนี้ยังเป็นการผลิตจำนวนมากและมีขนาดเท่ากันทุกชิ้น
การขึ้นรูปด้วยมือ	สามารถสร้างรูปทรงอิสระที่แม่พิมพ์ไม่สามารถทำได้	ไม่มีมาตรฐานชิ้นงานมีขนาดไม่เท่ากัน	ไม่เหมาะสม เพราะขนาดของชิ้นงานที่ไม่เท่ากัน ทำให้ยากต่อการเข้าเรือนเครื่องประดับ

สรุปวิธีการขึ้นรูปจากตารางวิเคราะห์ด้านบน สรุปได้ว่าวิธีการขึ้นรูปที่เหมาะสมกับโครงการคือการขึ้นรูปแบบหล่อหรือแม่พิมพ์ เพราะชิ้นส่วนเครื่องประดับมีขนาดเล็ก แต่ใช้จำนวนมาก และขนาดกับคุณภาพของชิ้นงาน ควรเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกชิ้น

2.10.2 วิธีการผลิต การขึ้นรูปด้วยการหล่อ น้ำสลิป (Slip) การขึ้นรูปด้วยวิธีนี้ต้องอาศัยพิมพ์ ซึ่งทำจากปูนปลาสเตอร์เนื่องจากปูนปลาสเตอร์มีคุณสมบัติดูดน้ำในเนื้อสลิปให้แห้ง และ คงรูปตาม รูปแบบพิมพ์การขึ้นรูปแบบนี้ทำให้สามารถสร้างงานที่เหมือนกันได้จำนวนมาก แต่แม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์ มีข้อจำกัด เนื่องจากพิมพ์จะดูดน้ำจากน้ำสลิป ทำให้พิมพ์สะสมความชื้นมากขึ้นทุกครั้งที่ในการหล่อ เมื่อมีความชื้นมากขึ้น ความสามารถในการดูดน้ำของพิมพ์จะลดลง การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อสลิปมี 2 วิธีการ คือ

- การหล่อสลิปแบบกลาง (Drain Casting) คือ การเทน้ำสลิปไว้ในพิมพ์รอจนพิมพ์ดูดน้ำในดินจนเกิดชั้นของผนังดินพอได้ความหนาของผนังดินที่ต้องการจากนั้นทำการเทน้ำดินออกจากพิมพ์แล้วรอให้ดินคงรูปแล้วจึงถอดจากพิมพ์

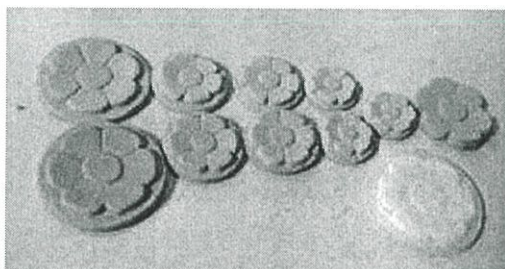
- การหล่อสลิปแบบตัน (Solid Casting) คือ การเทน้ำดินไว้ในพิมพ์โดยไม่เทน้ำสลิปออกโดยน้ำสลิปจะถูกดูดน้ำและ หดเข้าไปในพิมพ์จึงต้องเติมน้ำสลิปในส่วนที่หดลงไปมีฉะนั้นอาจทำให้ชิ้นงาน แหว่ง หรือ เป็นรูได้

บทที่ 3

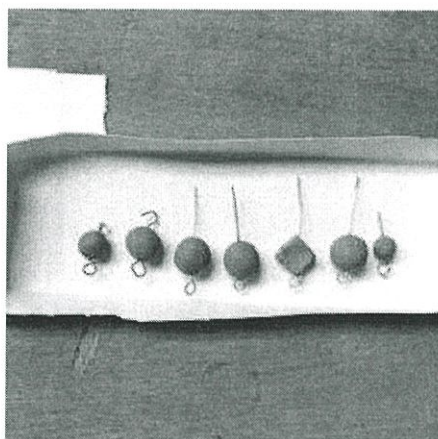
การออกแบบร่างและการพัฒนาแบบ

3.1 การทดลองและการพัฒนาแบบ

3.1.1 การทดลองที่ 1 เริ่มจากการขึ้นต้นแบบสามมิติในคอมพิวเตอร์และพิมพ์เป็นพลาสติก PLA ด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติจากนั้นนำมาหล่อทำแม่พิมพ์ปูนและถอดแม่พิมพ์ออกมาเป็นชิ้นงานดิน

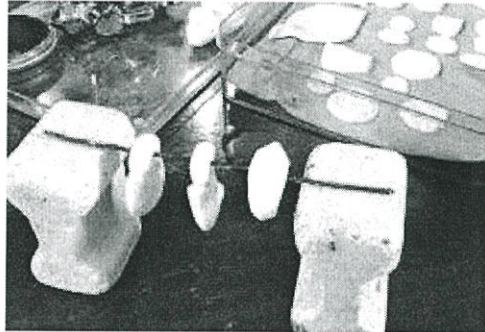

รูปที่ 3.1 ทดลองการใช้ต้นแบบจากเครื่องพิมพ์สามมิติถอดแบบเป็นดินดิบ
ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

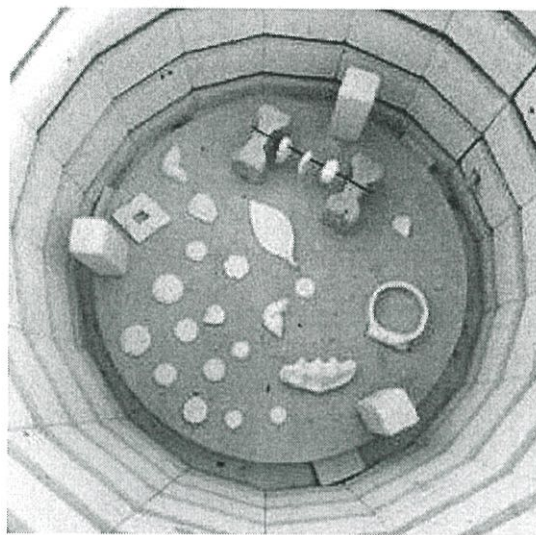

รูปที่ 3.2 ทดลองการนำลวดสอดในดินก่อนเผา
ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

ในการเผาเคลือบชิ้นงานบางชิ้นต้องการเคลือบทั่วทั้งตัวชิ้นงานจึงมีความจำเป็นในการแขวนชิ้นงานไว้กับลวดทนไฟเพื่อให้ชิ้นงานลอยตัวขณะเผา

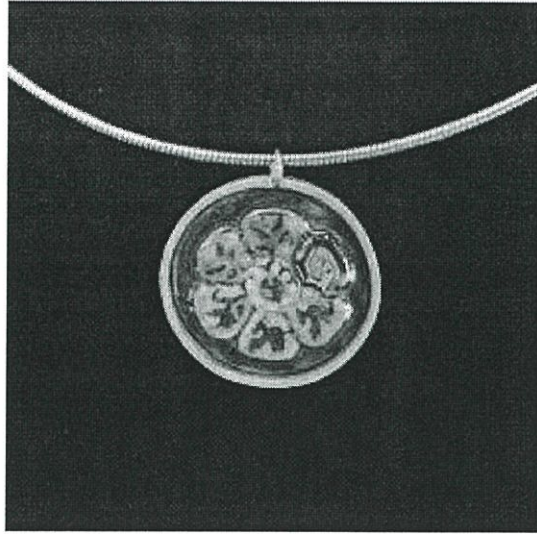

รูปที่ 3.3 ทดลองการแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.4 ทดลองการแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เป็ยชื้อ

ต่อจากการเผาเคลือบจะเป็นการเขียนสีบนเคลือบโดยใช้ลวดลายเบญจรงค์โดยทดลองเขียนในขนาดที่ต่างกันเพื่อดูขนาดพื้นที่ขนาดเล็กที่เหมาะสมกับการเขียนลาย

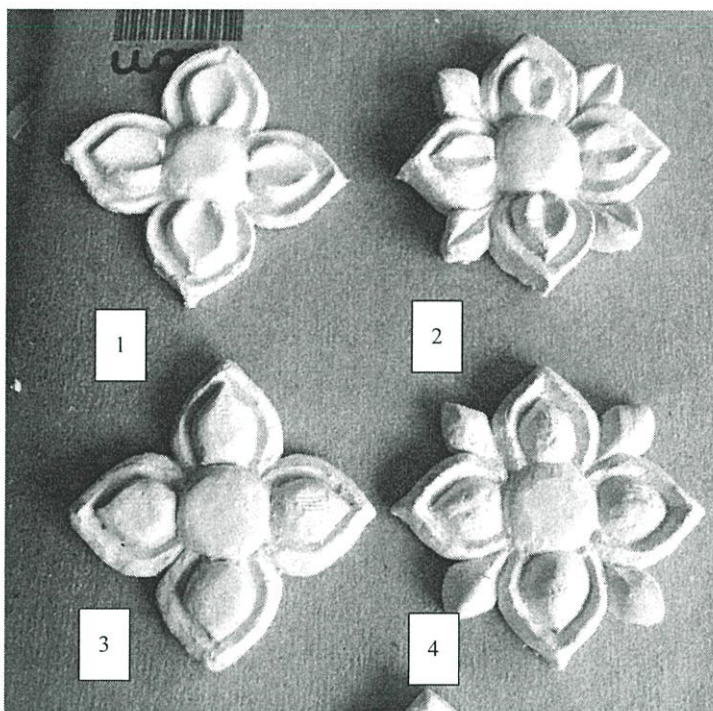

รูปที่ 3.5 ผลงานทดลองครั้งที่ 1

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

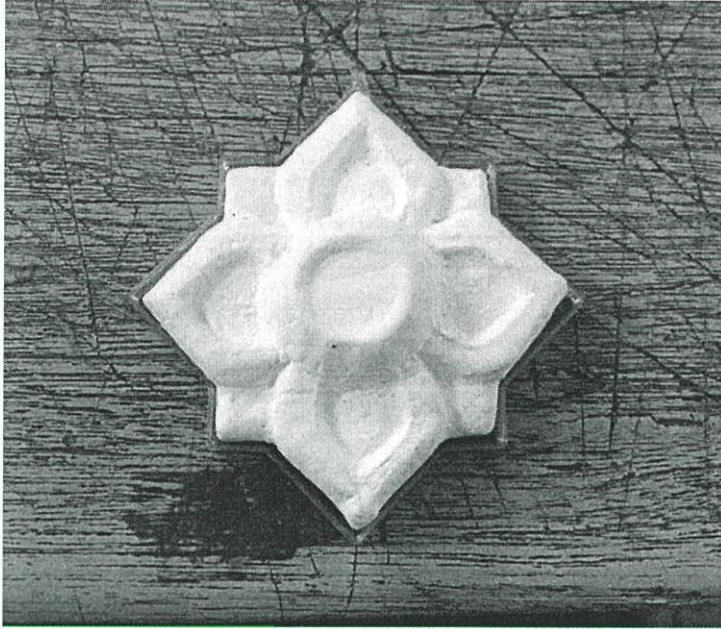
3.1.2 การทดลองที่ 2 เป็นไปตามแนวทางการออกแบบที่วางไว้ โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม ตามที่กล่าวไว้โดยเริ่มจากพิมพ์ต้นแบบจากเครื่องพิมพ์สามมิติทดลองการประกอบกันของรูปทรง เพื่อนำมาทำเป็นเครื่องประดับ และหาแนวทางใหม่ๆ ในการทำเครื่องประดับด้วยเซรามิก

- การพัฒนาแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 1 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับชุดไทย พระราชานิยม เริ่มจากการนำรูปทรงประจําทดลองออกแบบและปั้นเป็นลายนูนตื้นแบบต่างๆ โดยเว้นที่ว่างเล็กน้อยสำหรับการเขียนลายเบญจรงค์ โดยแยกเป็นสองทางเลือกระหว่าง พื้นผิวนูน กับ พื้นผิวเว้า จากนั้นทดลองการเข้าเรือนเครื่องประดับด้วยการพิมพ์ขึ้นพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติเพื่อจัดองแบบการเข้าเรือนและประกอบเป็นเครื่องประดับ

รูปที่ 3.6 ทดลองขึ้นต้นแบบด้วยดินญี่ปุ่น

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยเชื้อ

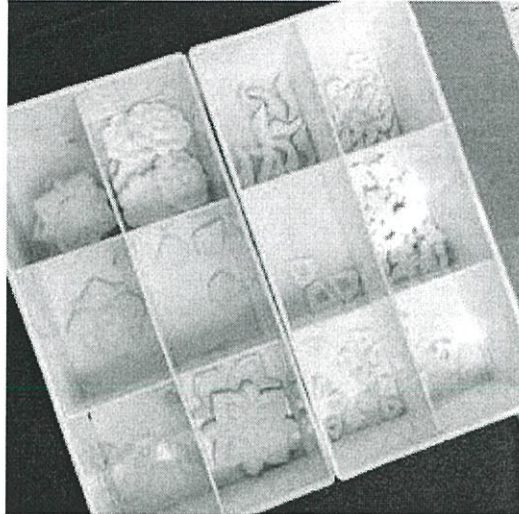

รูปที่ 3.7 ทดลองการเข้าเรือนเครื่องประดับ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื้อ

รูปที่ 3.8 ทดลองรูปแบบการประกอบเครื่องประดับ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื้อ

ชิ้นรูปทรงที่ได้จากการร่างแบบตามแนวทางการออกแบบเป็นดินและเคลือบชิ้นงานด้วยเคลือบใส เพื่อที่จะทดลองเขียนลายเบญจรงค์ลงบนชิ้นงานตามแนวทางการตกแต่ง

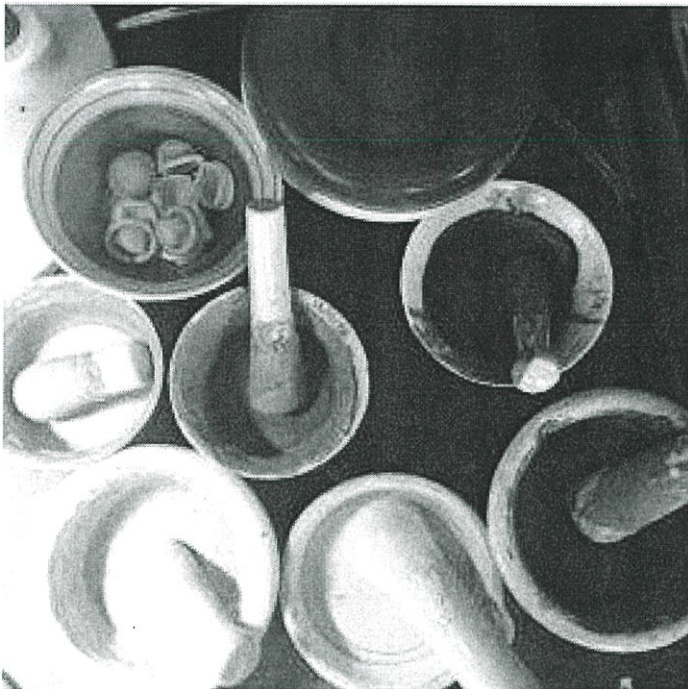

รูปที่ 3.9 เสาดิบทดลองรูปทรงตามแนวทางการออกแบบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.10 เสาเคลือบชิ้นงานทดลองแนวทางการออกแบบที่ 1
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

การเขียนลายเบญจรงค์ลงบนเคลือบ ลักษณะพื้นผิวของรูปทรงมีผลโดยตรงกับความยากง่ายในการเขียนลาย การเขียนลงบนพื้นผิวเรียบจะทำได้ง่ายและเส้นของลายเบญจรงค์ที่ออกมาจะมีความคมชัดและต่อเนื่องมากกว่าพื้นผิวเว้า เนื่องจากลักษณะผิวเรียบมีความคล้ายคลึงกับพื้นผิวด้านนอกของชุดจานชามที่เป็นสุวรรณเบญจรงค์ที่ทำการเขียนลายเป็นประจักษ์อยู่แล้วจึงทำให้สามารถลดเวลาในการผลิตได้ซึ่งในการผลิตจริงหากลดลายมีต้นทุนจะถูกแก้ไขจนกว่าจะผ่านมาตรฐานของปิ่นสุวรรณ ซึ่งรูปทรงที่ง่ายต่อการเขียนลาย สามารถช่วยลดต้นทุนในส่วนของการเสียลงได้อีกด้วย

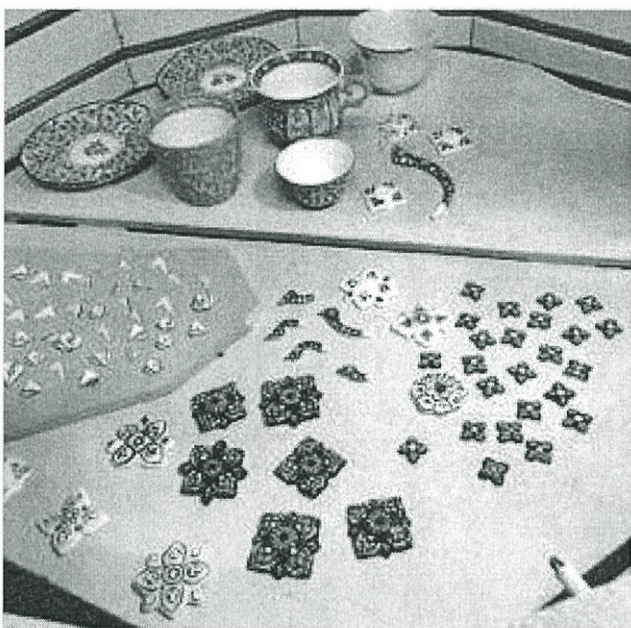
รูปที่ 3.11 สีบนเคลือบที่ใช้เขียน

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

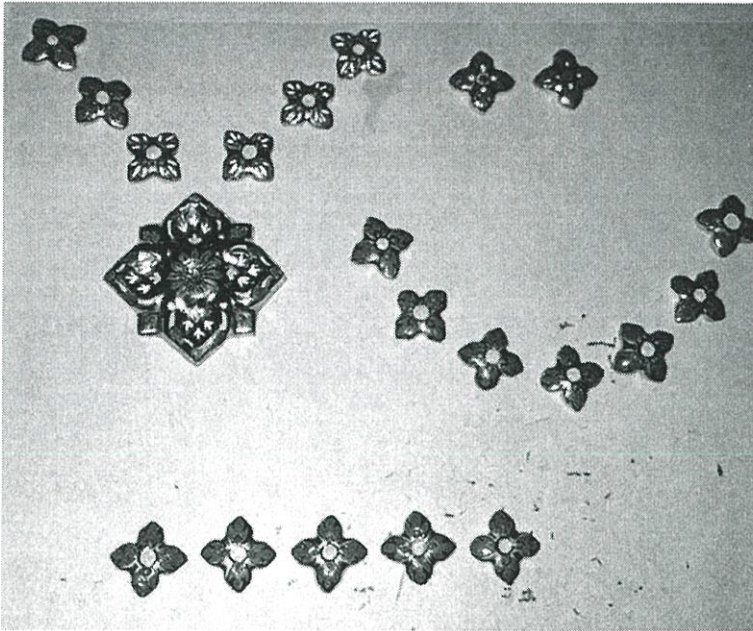
รูปที่ 3.12 การถมสีและทองคำ

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.13 การเผาสีบนเคลือบ

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.14 ผลการทดลองแนวทางการออกแบบที่ 1
ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยเชื้อ

- การพัฒนาแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 2 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับชุดผ้าไทย
ประยุกต์การขึ้นรูปจากแนวทางการออกแบบรูปทรงของกลุ่มเป้าหมายนี้คือลายกระหนกโดยเน้น
รูปทรงไปทางธรรมชาติ อ่อนช้อย และตัดทอนลวดลายให้เหลือเพียงเส้นร่างเพื่อให้มีพื้นที่เขียนลาย
เบญจรงค์ในตัวชิ้นงาน

รูปที่ 3.15 ทดลองขึ้นต้นแบบด้วยดินญี่ปุ่น
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.16 ชิ้นงานเซรามิกเผาเคลือบ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

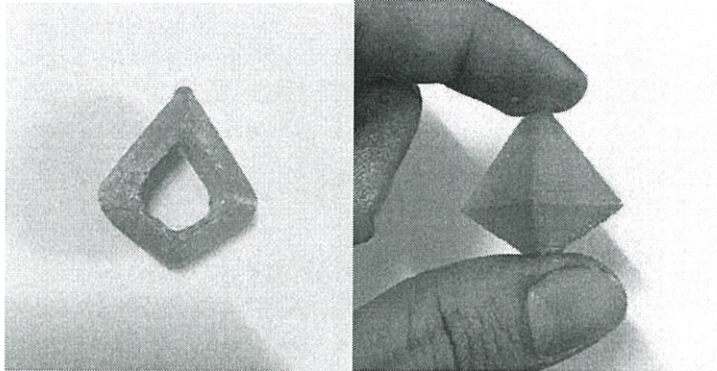

รูปที่ 3.17 ผลการทดลองแนวทางการออกแบบที่ 2

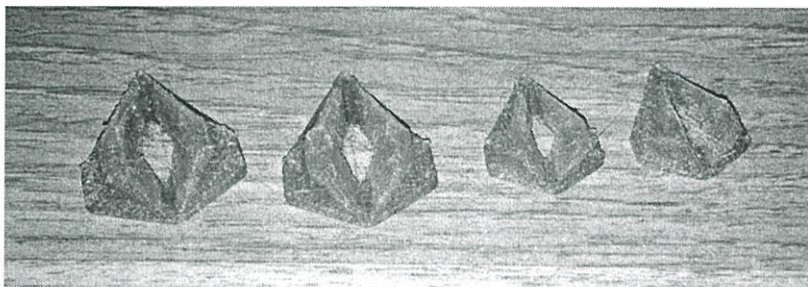
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ชชื้อ

- การพัฒนาแบบกลุ่มเป้าหมายที่ 3 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับชุดสูท

ถัด

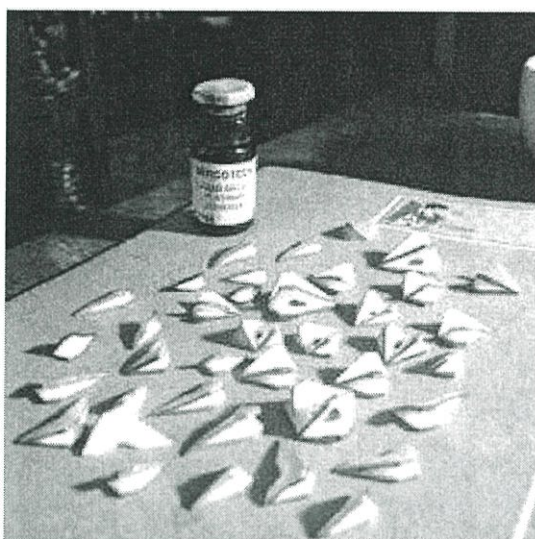
รูปที่ 3.18 ทดลองรูปทรงตัดทอนจากฟุ่มข้าวบิณฑ์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

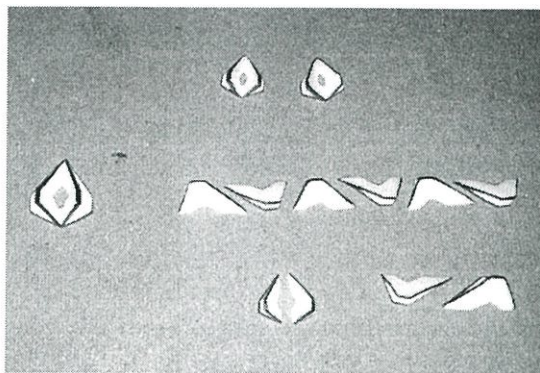
รูปที่ 3.19 พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.20 เสาเคลือบชิ้นงานทดลองแนวทางการออกแบบที่3
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

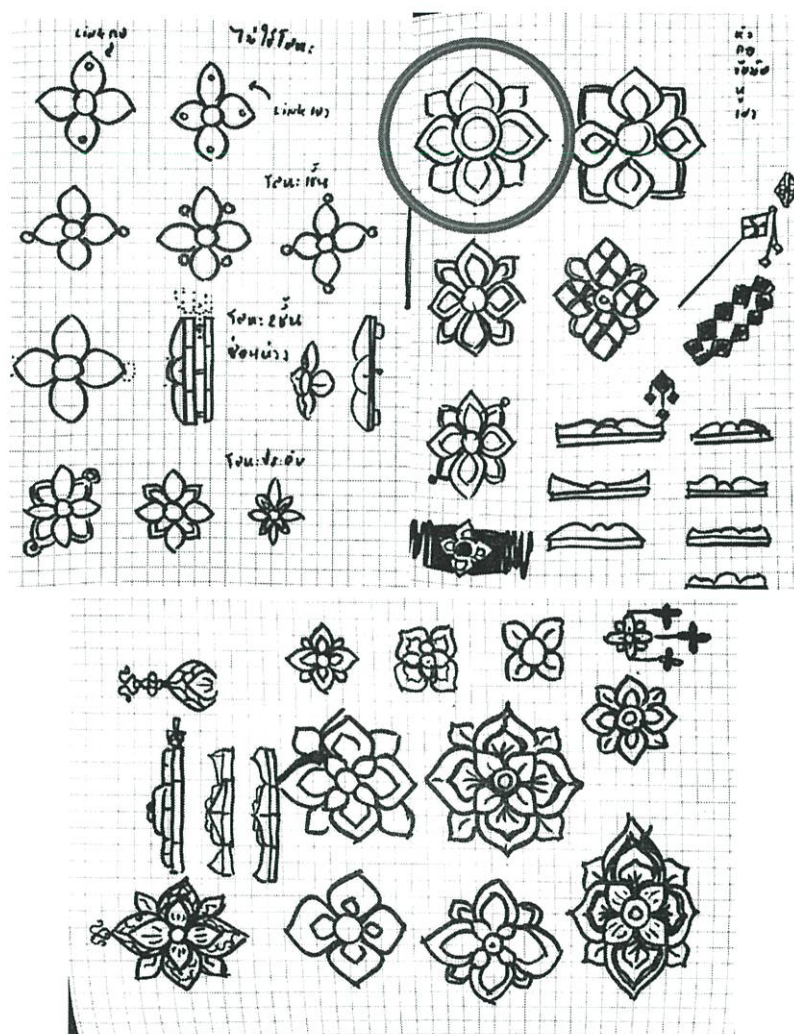
รูปที่ 3.21 การเขียนเส้นทองคำขาว
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.22 ผลการทำงานแนวทางการออกแบบที่ 3
ที่มา : แพ้ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

3.2 แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม

3.2.1 แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยมแบบลำลอง ทางเลือก
 ประจํายามระนาบนูนต่ำเนื่องจากประจํายามลายนูนให้ความรู้สึกนุ่มนวลกว่าประจํายามระนาบ
 แบน ซึ่งประจํายามระนาบแบนให้ความรู้สึกแข็งเกินไปและดูมีความเป็นไทยน้อยกว่าประจํา
 ยามลายนูนต่ำ

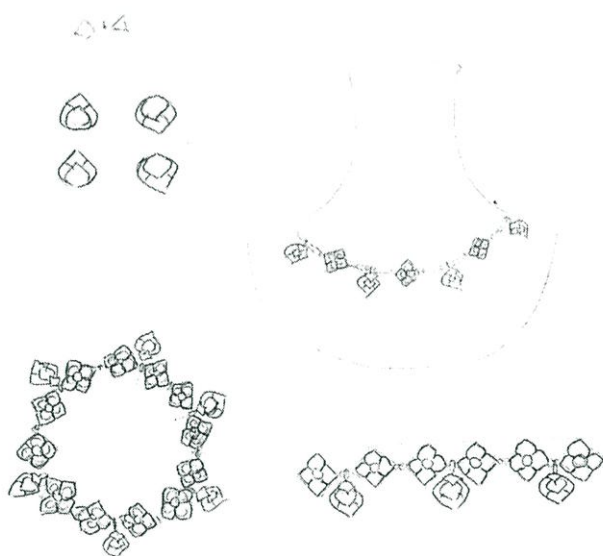
รูปที่ 3.23 การร่างแบบเบื้องต้น

ที่มา : ภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.24 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.25 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง

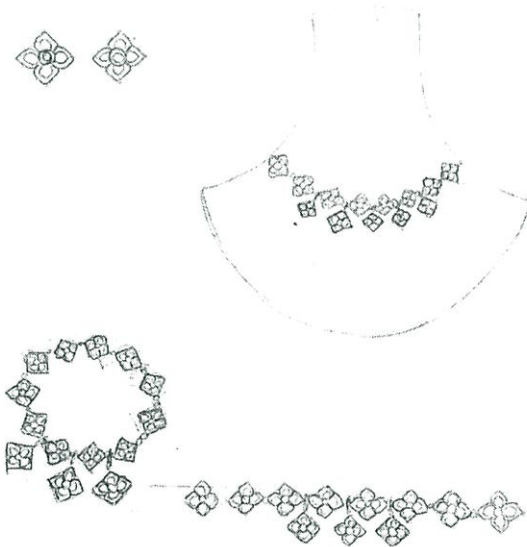
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

๕

รูปที่ 3.26 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิมม แบบลำลอง

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.27 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิมม แบบลำลอง

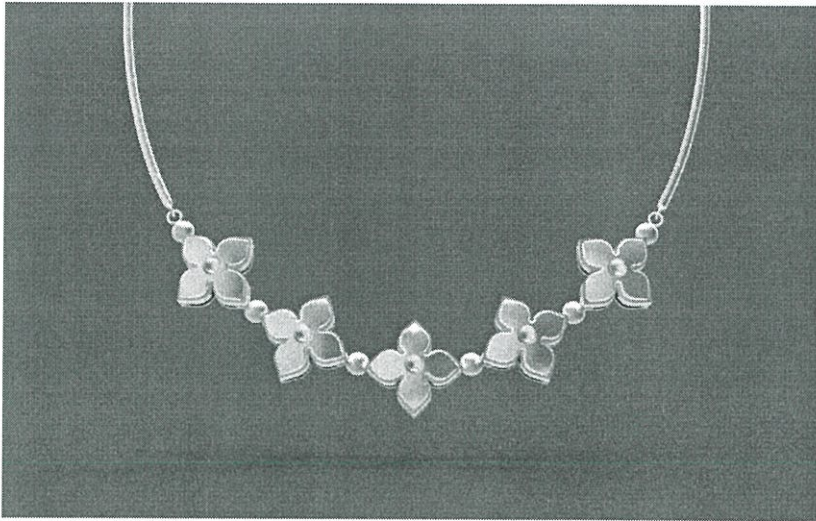
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.28 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบลำลอง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

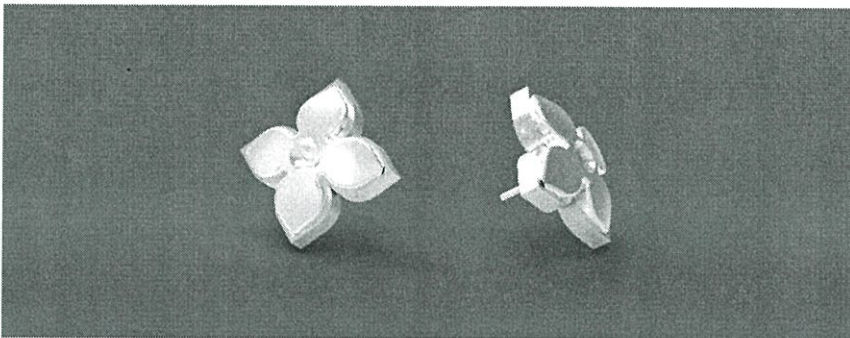
- สร้อยคอ (Link necklace) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.29 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

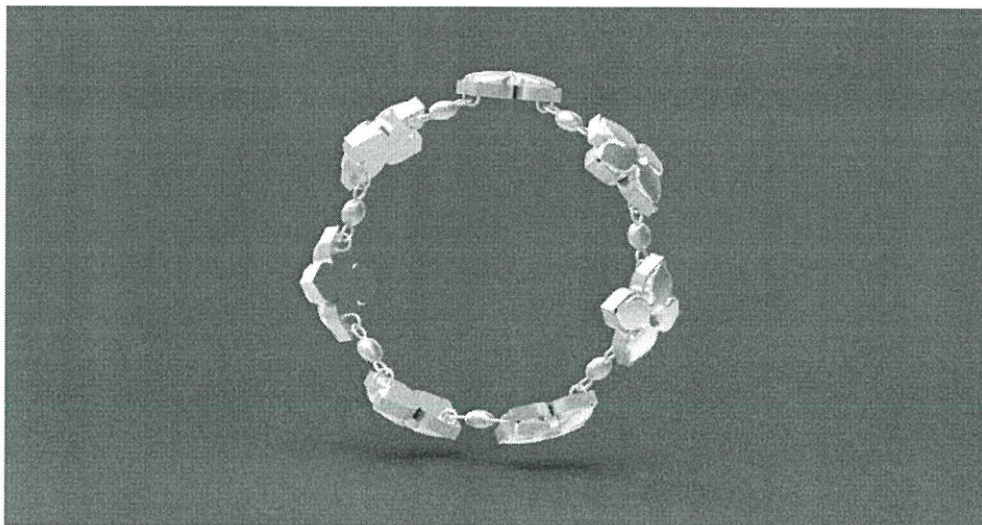
- ต่างหูเป็น (Stud earrings) 2 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.28 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

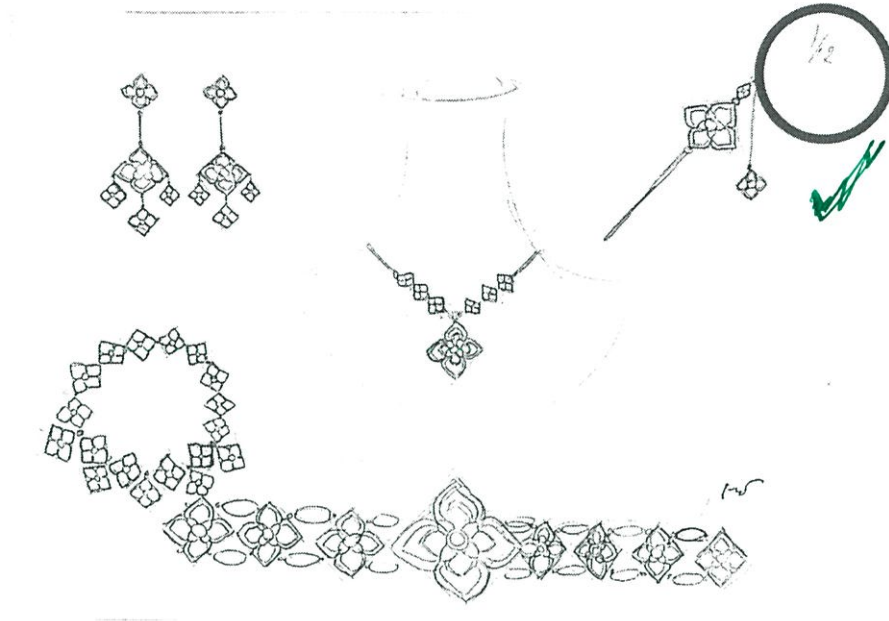
- สร้อยข้อมือ (bracelet) 1 ชั้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.29 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

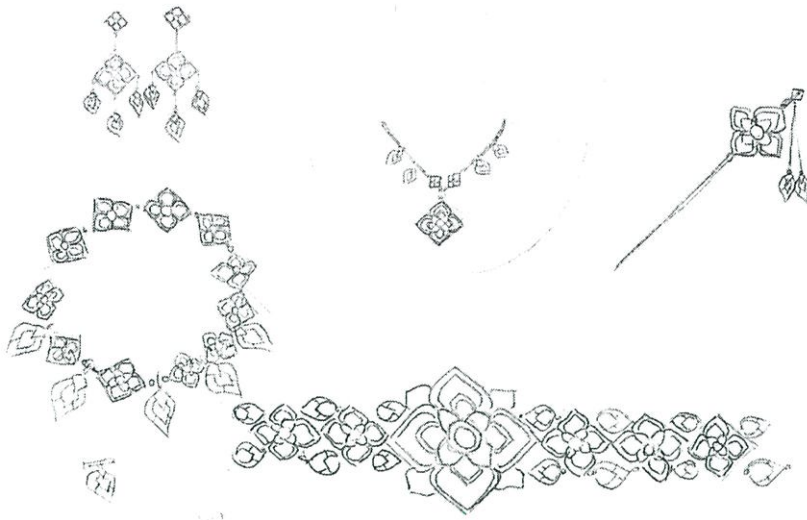
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

3.1.2 แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชานิยมแบบทางการ ใช้รูปทรงประจำยามลายนูนเนื่องจากประจำยามลายนูนให้ความรู้สึกนุ่มนวลกว่าประจำยามระนาบแบนซึ่งประจำยามระนาบแบนให้ความรู้สึกแข็งเกินไปและดูมีความเป็นไทยน้อยกว่าประจำยามลายนูน

รูปที่ 3.30 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชานิยม แบบทางการ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.31 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบทางการ

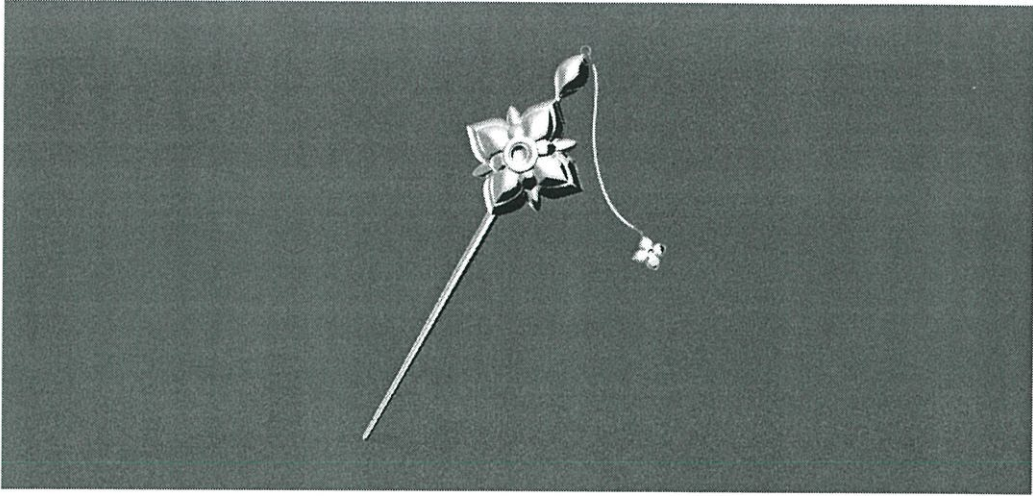
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.32 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม แบบทางการ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

- ปิ่นปักผม (Hairpin) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.33 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

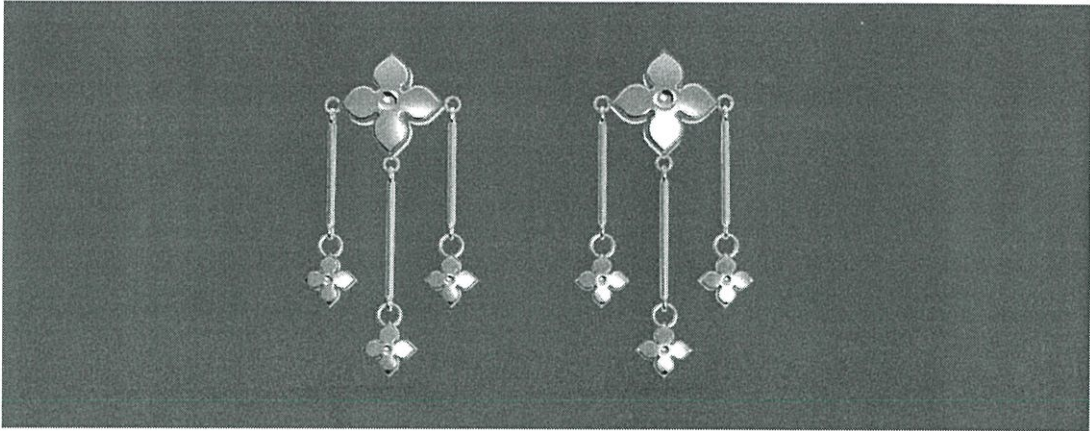
- สร้อยคอพร้อมจี้ (Link necklace & Pendant) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.34 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

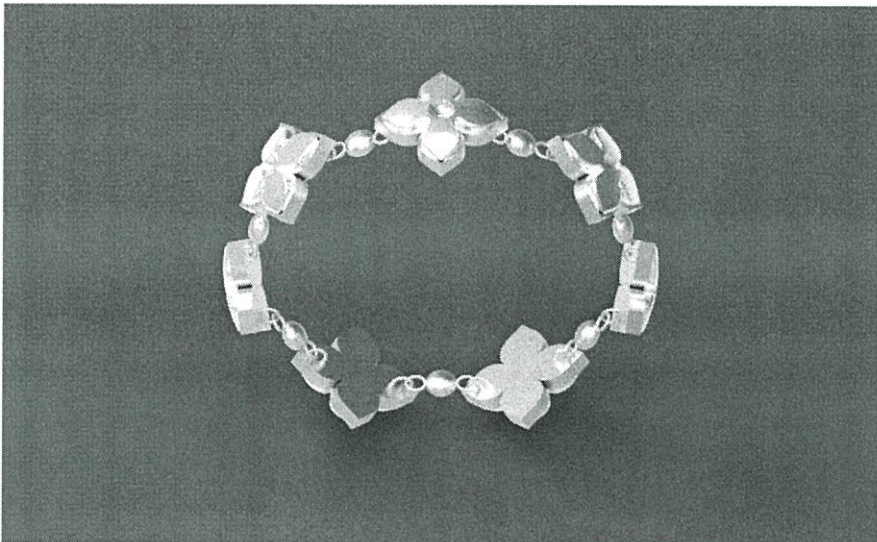
- ต่างหูระย้า (Dangle earrings) 2 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.35 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

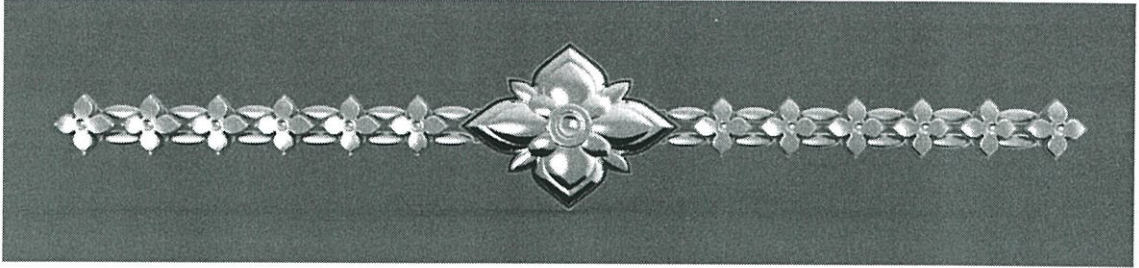
- สร้อยข้อมือ (bracelet) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.36 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

- เข็มขัดพร้อมหัวเข็มขัด (Link Belt & Buckles) 1 ชั้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.37 เครื่องประดับสำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

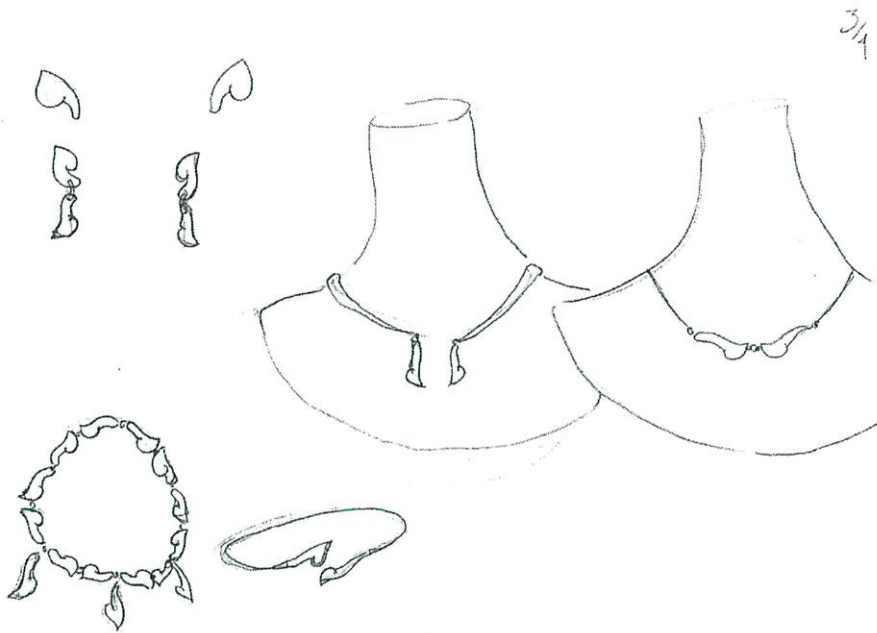
3.3 แบบร่าง เครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับ ชุดผ้าไทยประยุกต์

ใช้กนกประยุกต์ลายเถาในการออกแบบเนื่องจากมีรูปทรงที่น่าสนใจอ่อนช้อยและไหลลื่นมากกว่ากนกมีหัว และกนกลายเถายังให้ความรู้สึกเป็นมิตรมากกว่า กนกมีหัวแบบปกติ

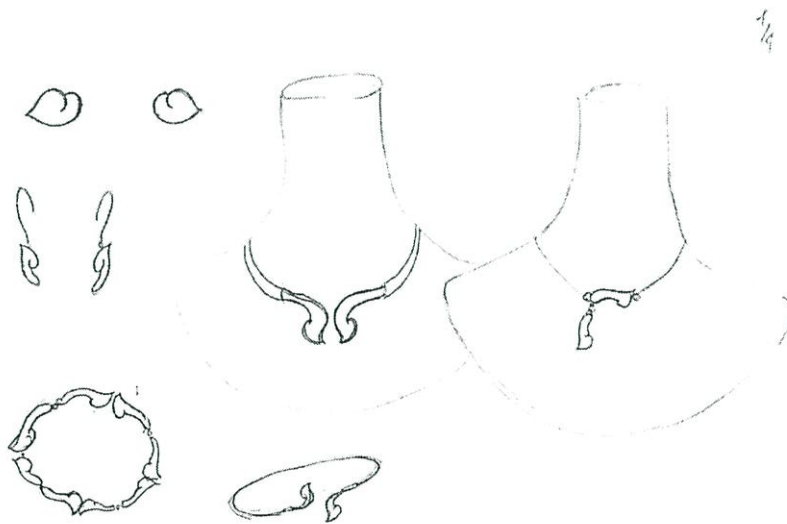
รูปที่ 3.38 การร่างแบบเบื้องต้น

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

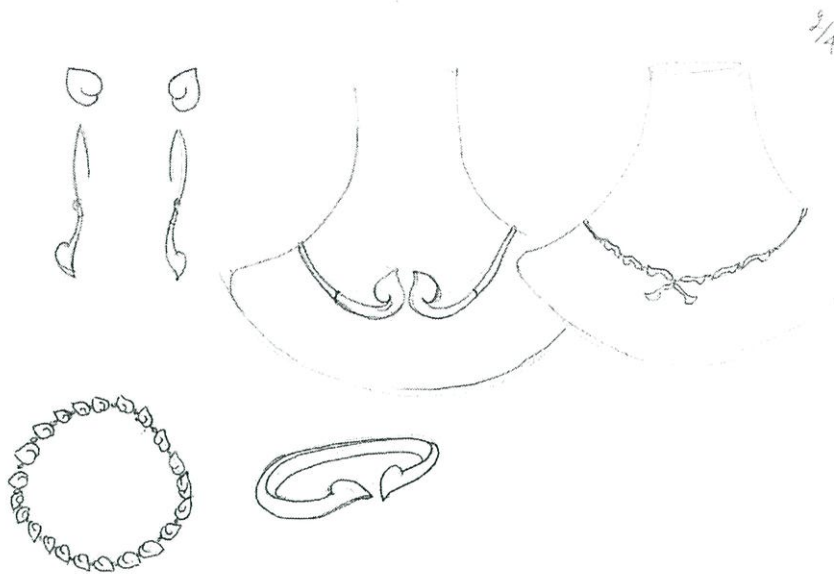
รูปที่ 3.39 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

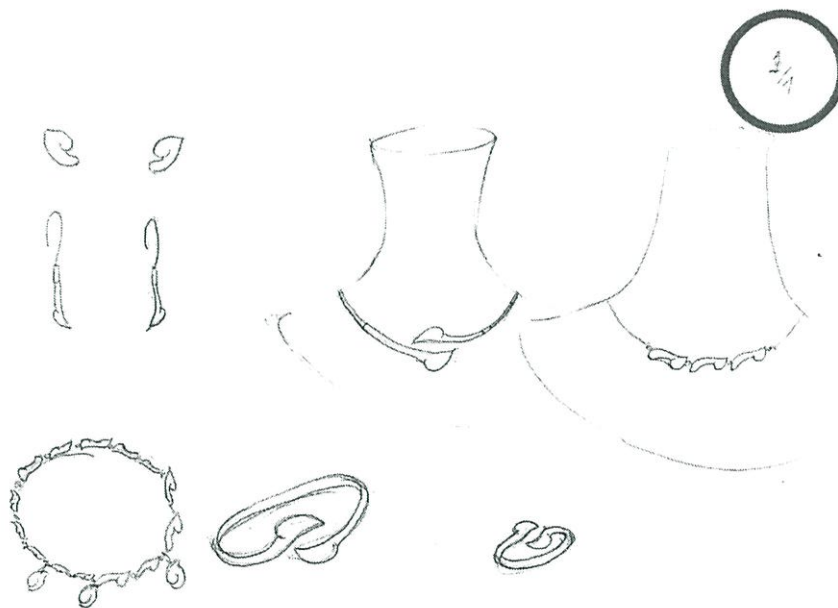
รูปที่ 3.40 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.41 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

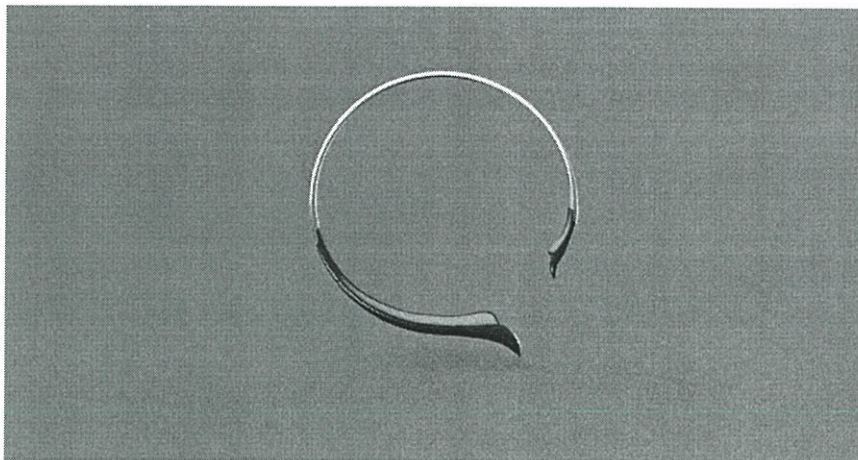
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.42 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

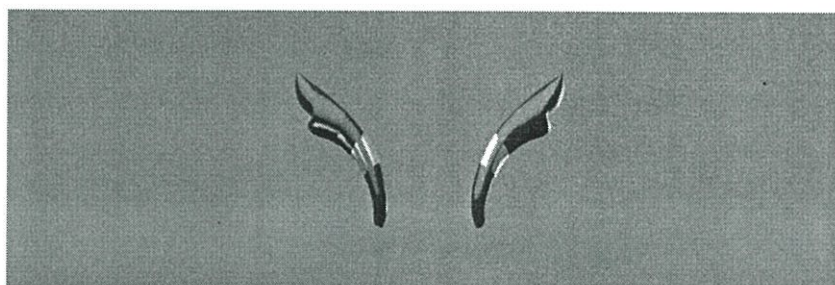
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.2.1 สร้อยคอแข็ง (Hard necklace) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

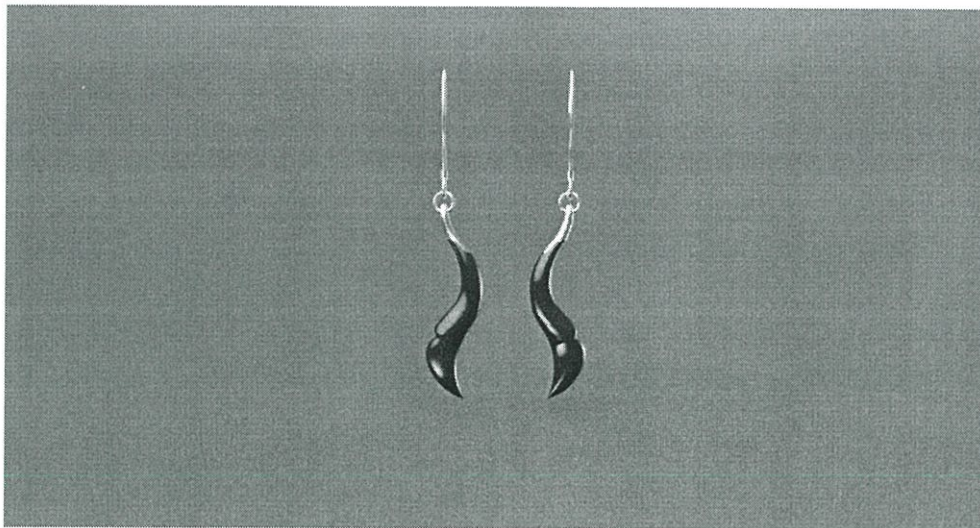
รูปที่ 3.43 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.2.2 ต่างหูแป้น (Stud earrings) 2 ชิ้น 1 รูปแบบ

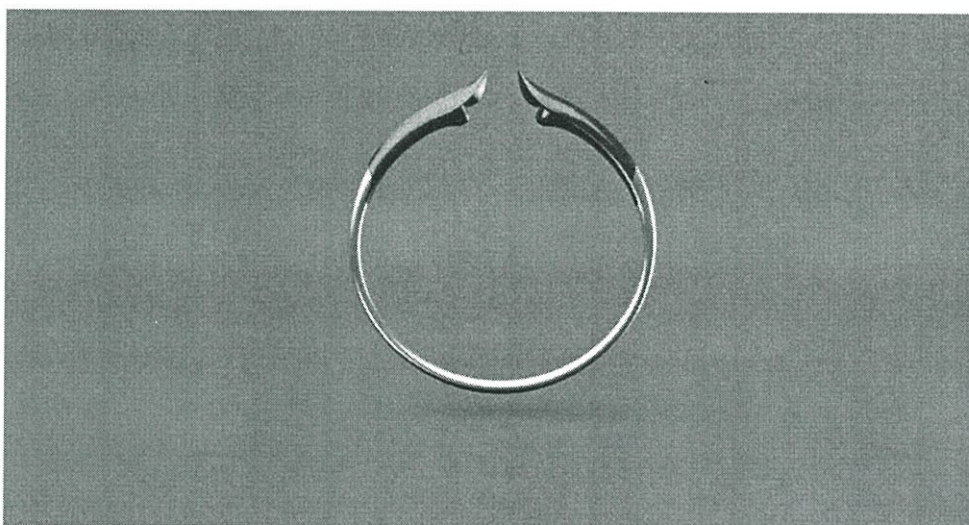
รูปที่ 3.44 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.2.3 ต่างหูระย้า (Dangle earrings) 2 ชั้น 1 รูปแบบ

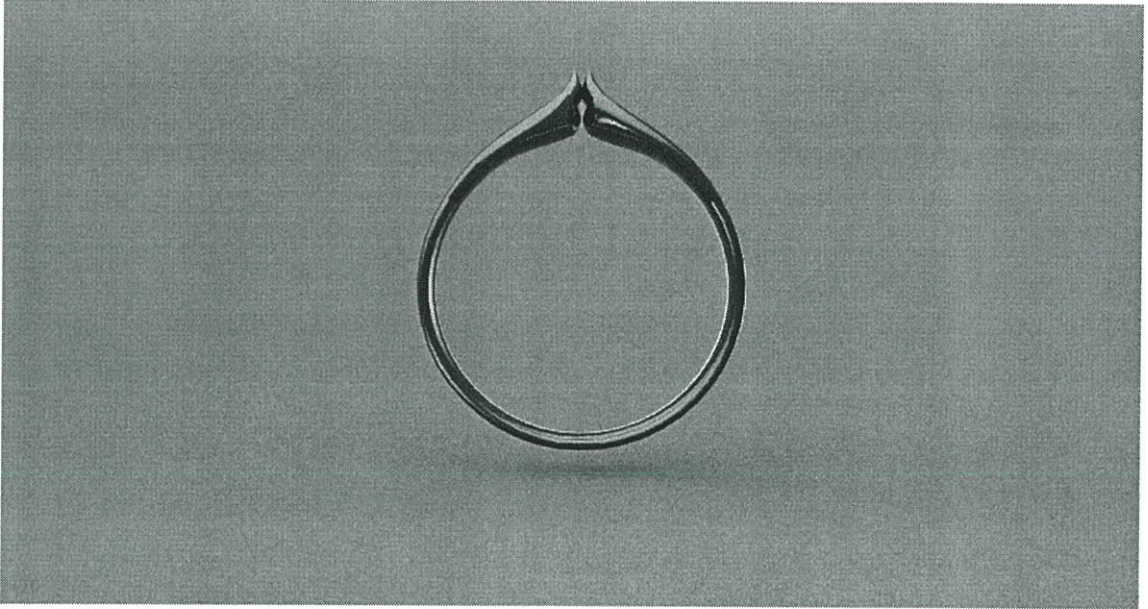
รูปที่ 3.45 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

3.2.4 กำไลข้อมือแข็งไม่เต็มวง (Cuff bracelet) 1 ชั้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.46 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

3.2.5 แหวน (Ring) 1 ชั้น 1 รูปแบบ

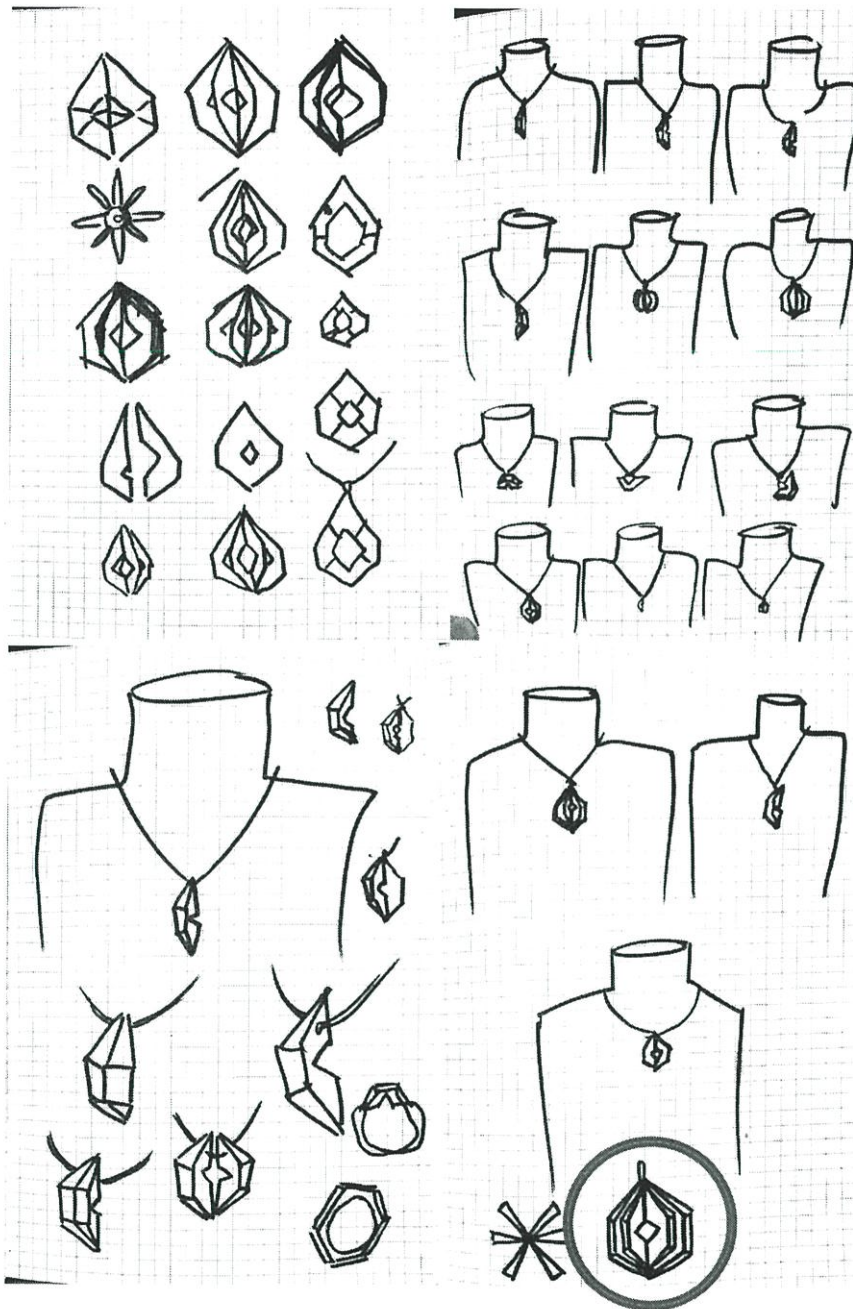

รูปที่ 3.47 เครื่องประดับสำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

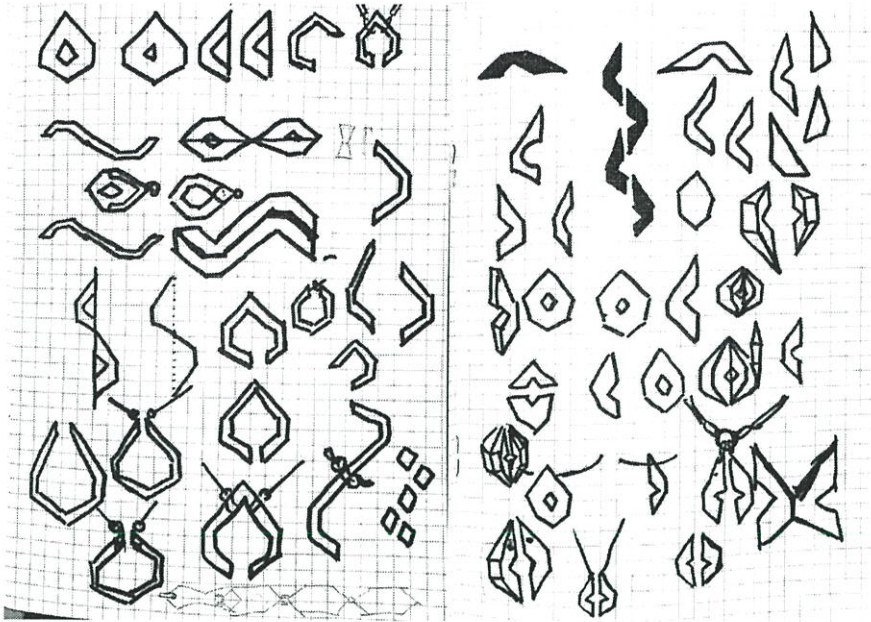
3.4 แบบร่างเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทจำลอง

ใช้พุ่มข้าวบิณฑ์ตัดทอนเรขาคณิตมาออกแบบ ให้เป็นสามมิติ เนื่องจากการบิดและซ้อนของ ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ตัดทอน ทำให้เกิดระนาบที่น่าสนใจ และสามารถมองเห็นได้หลายมุม

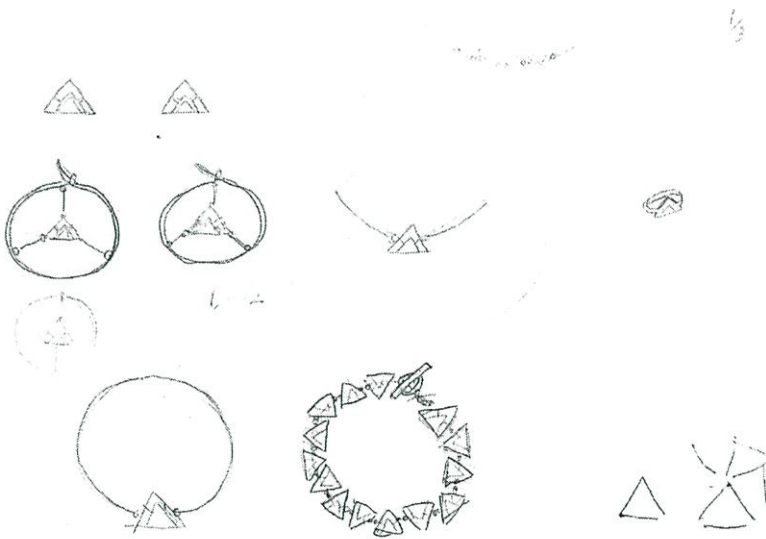
รูปที่ 3.48 การร่างแบบเบื้องต้น

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

รูปที่ 3.49 การร่างแบบเบื้องต้น

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

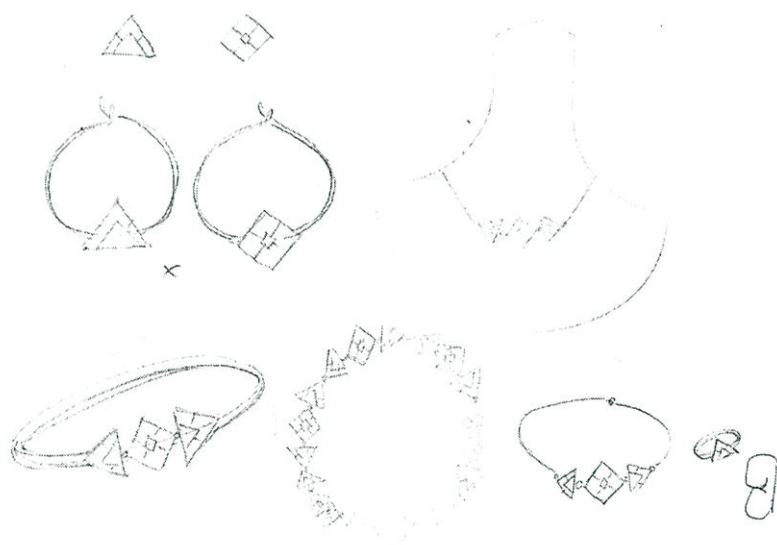
รูปที่ 3.50 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทจำลอง

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

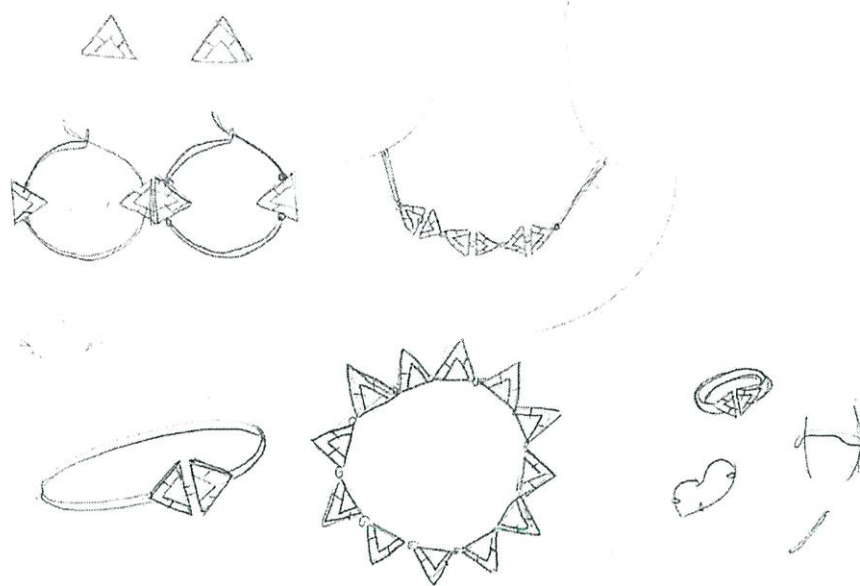
รูปที่ 3.51 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.52 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 3.53 การร่างแบบชุดเครื่องประดับ สำหรับชุดสูทลำลอง

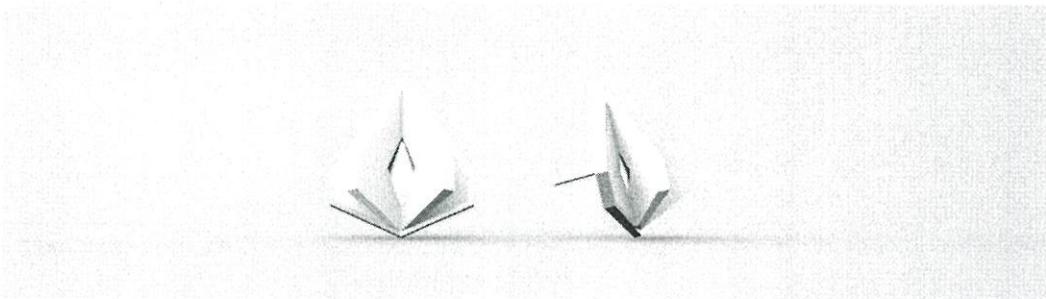
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.1 สร้อยคออ่อน (Link) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.54 เครื่องประดับสำหรับชุดสุทล้าลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.2 ต่างหูแบน (Stud) 2 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.55 เครื่องประดับสำหรับชุดสุทล้าลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.3 ต่างหูห่วง (Hoop) 2 ชั้น 1 รูปแบบ

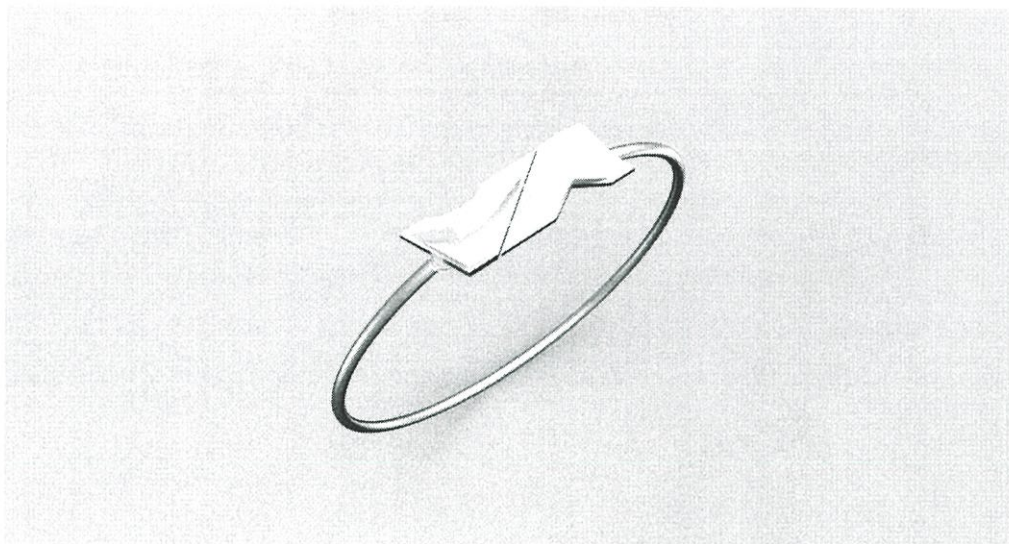
รูปที่ 3.56 เครื่องประดับสำหรับชุดสุทลาลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.4 สร้อยข้อมือ (Link bracelet) 1 ชั้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.57 เครื่องประดับสำหรับชุดสุทลาลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.5 กำไลข้อมือ (Bangle) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.58 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทจำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.3.6 แหวน (Ring) 1 ชิ้น 1 รูปแบบ

รูปที่ 3.59 เครื่องประดับสำหรับชุดสูทจำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

3.5 สรุปแบบร่างและการพัฒนาแบบ

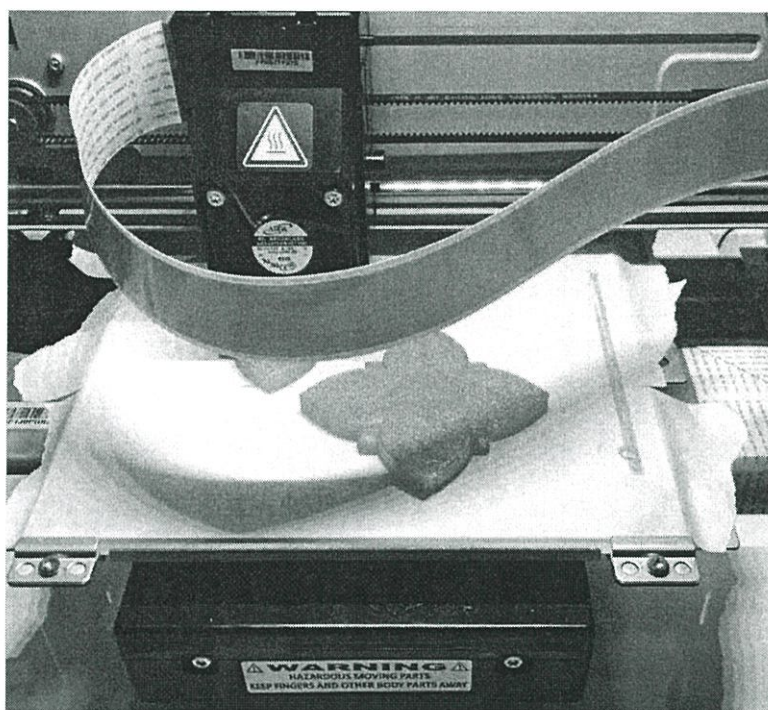
ในการผลิตชิ้นงานจริงจะมีการปรับลดชิ้นส่วนโลหะที่ไม่จำเป็น เพื่อลดน้ำหนักของเครื่องประดับ แต่ยังคงความทนทานและสามารถสวมใส่ได้จริงตามโอกาสต่างๆ และยังเป็นการแสดงถึงความสวยงามของ ชิ้นงานเซรามิกเบญจรงค์ให้เป็นจุดเด่นที่สุดของชิ้นงานอีกด้วย

บทที่ 4

ผลงานขั้นสุดท้าย

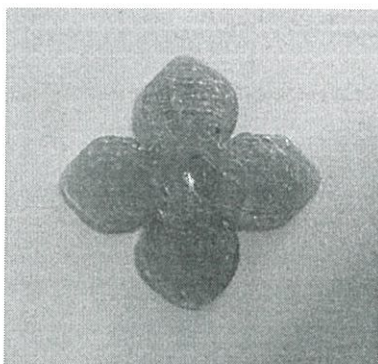
4.1 ขั้นตอนการผลิตและดำเนินงานชิ้นงานสุดท้าย

4.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 1 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับ ชุดไทยพระราชนิยม มีชิ้นงานเซรามิกที่ใช้ในการประกอบเป็นเครื่องประดับเบญจรงค์มีทั้งหมด 3 รูปแบบโดยทั้งหมดใช้แนวทางการออกแบบแม่ลายไทย ลายประจำยาม แตกต่างกันว่า รูปทรง สัดส่วน และขนาด แบ่งเป็น ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ใช้เครื่องพิมพ์สามมิติในการผลิต

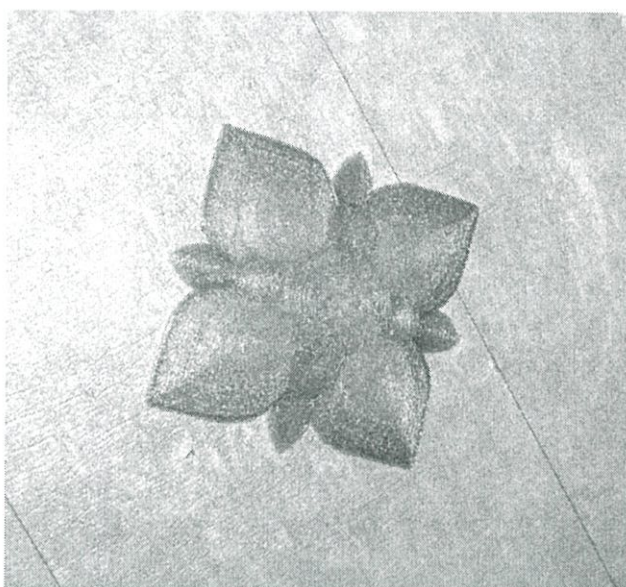

รูปที่ 4.1 พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ

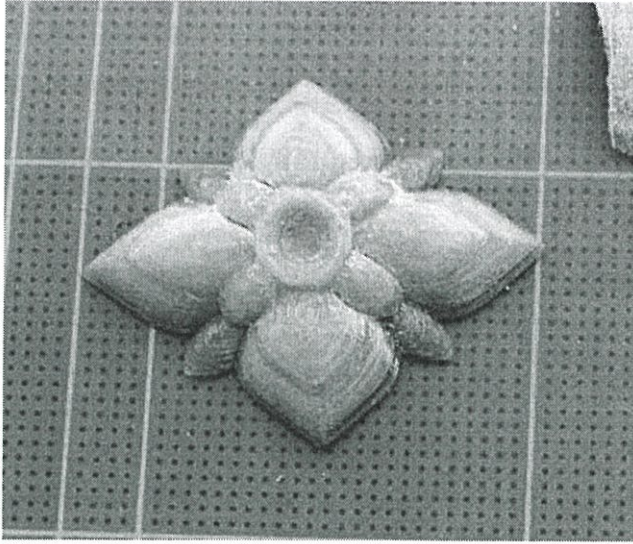
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.2 ตันแบบลายประจิม ขนาดเล็ก
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยซื่อ

รูปที่ 4.3 ตันแบบลายประจิม ขนาดกลาง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยซื่อ

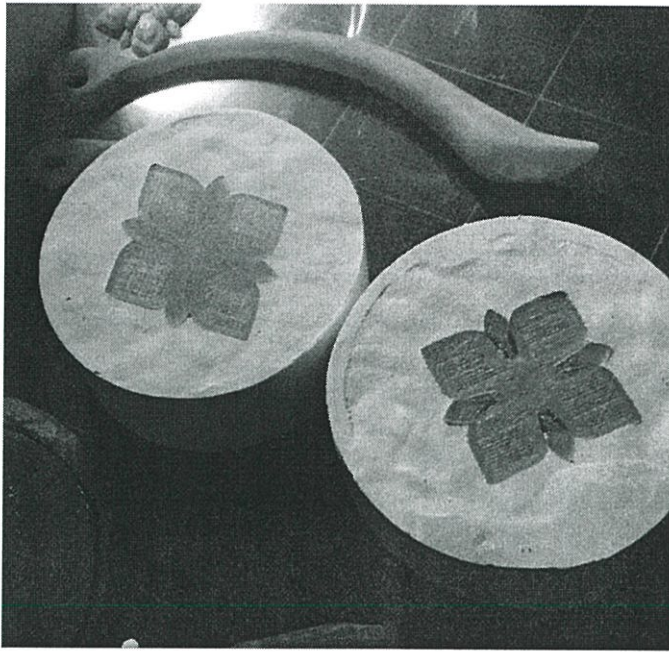

รูปที่ 4.4 ดินแบบลายประจําขนาดใหญ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

เมื่อได้ดินแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติจะลองนำมาเทียบขนาดสัดส่วนของเครื่อง
ประดับ และเพื่อขนาดหลังหดตัว จากนั้นนำดินแบบไปหล่อแม่พิมพ์ปูนเพื่อที่จะผลิตชิ้นงานในขั้น
ต่อไป

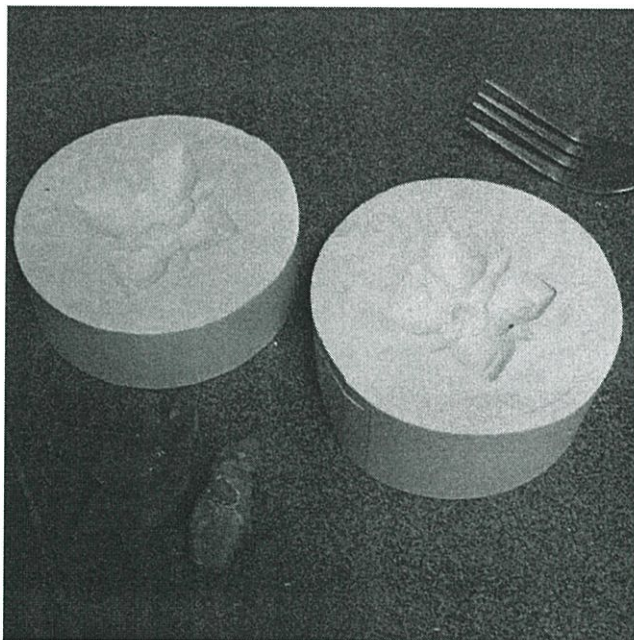

รูปที่ 4.5 จำลองขนาดของดินแบบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

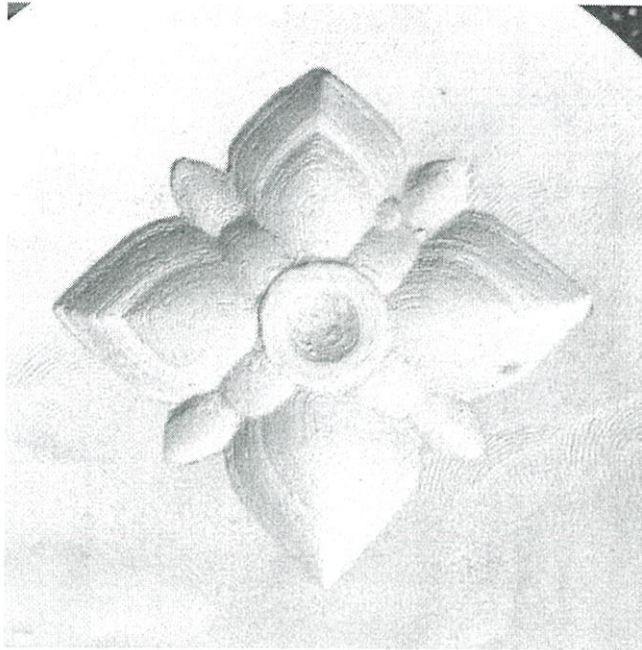
รูปที่ 4.6 หล่อแม่พิมพ์ปูน

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

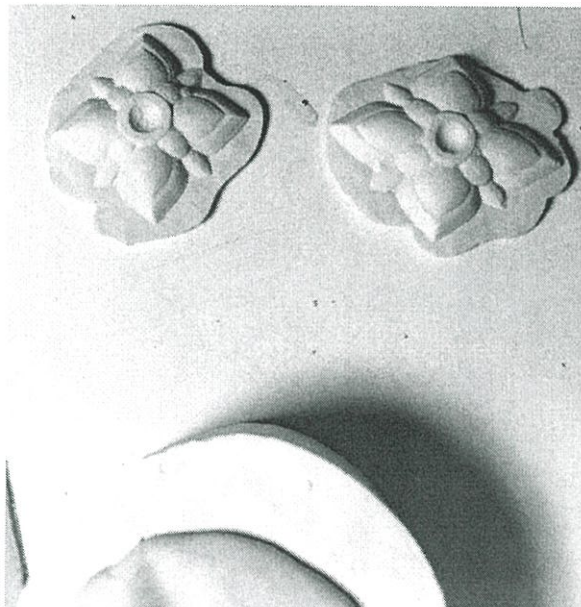

รูปที่ 4.7 ดึงต้นแบบออกจากพิมพ์โดยใช้ความร้อน

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

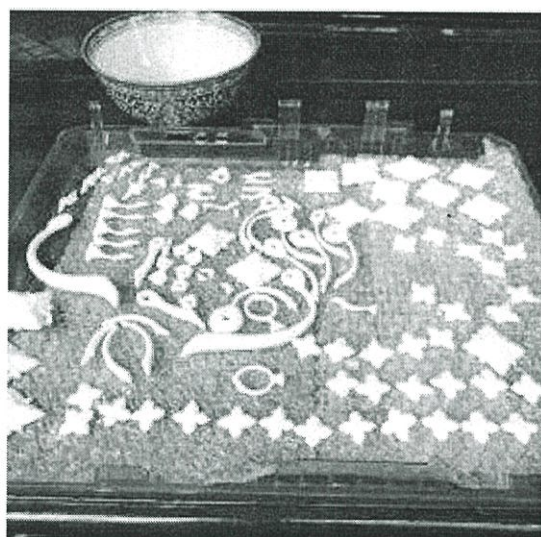
รูปที่ 4.8 พิมพ์ปูนที่ได้จากต้นแบบที่ผลิตด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

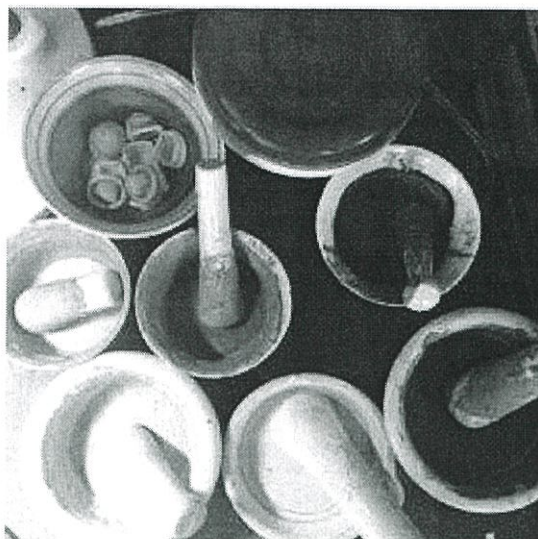
รูปที่ 4.9 อัดดินทำต้นแบบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.10 ชิ้นงานเผาดิบ เตรียมเคลือบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.11 ชิ้นงานเคลือบสำเร็จ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

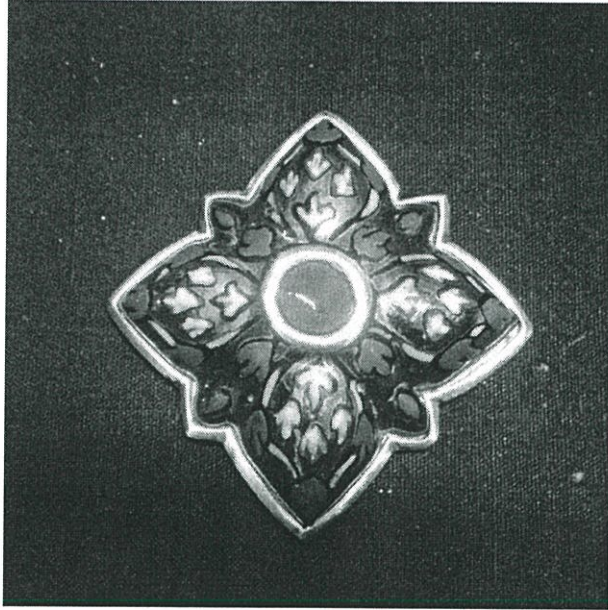
รูปที่ 4.12 สิบนเคลือบที่ใช้เขียน

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

รูปที่ 4.13 การถมสีและทองคำ

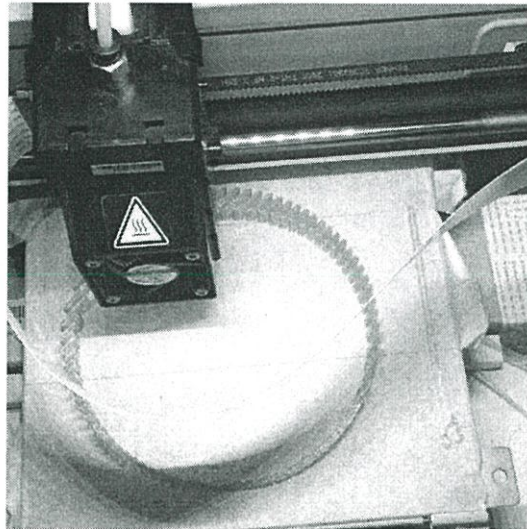
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

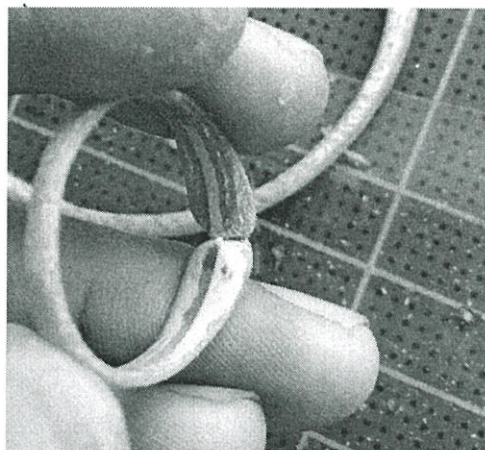
รูปที่ 4.14 การถมสีและทองคำ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

4.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับ ชุดผ้าไทยประยุกต์ มีชิ้นงาน เซรามิกที่ใช้ในการประกอบเป็นเครื่องประดับเบญจรงค์มีทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยทั้งหมดใช้แนวทางการออกแบบแม่ลายไทย ลายกนก แตกต่างกันตามประเภทของเครื่องประดับ ประกอบด้วย สร้อยคอ 2 รูปแบบ ต่างหู 2 รูปแบบ กำไลข้อมือ 1 รูปแบบ แหวน 1 รูปแบบ

รูปที่ 4.15 การขึ้นดินแบบด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

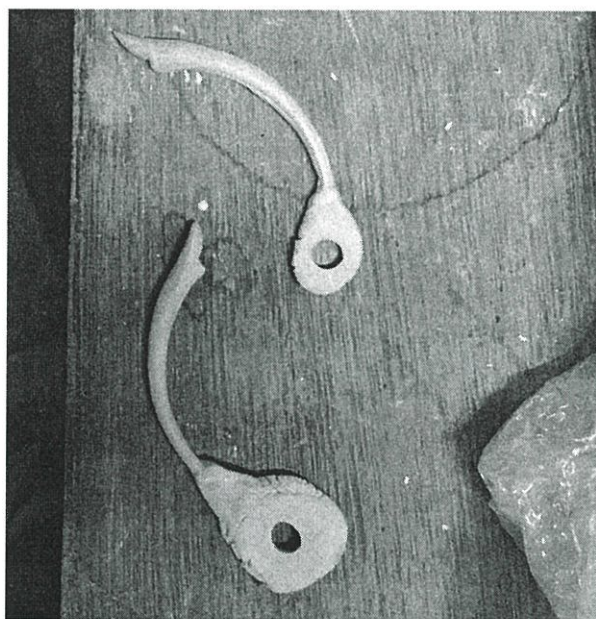

รูปที่ 4.16 โป้วสีและขัดเพื่อให้ผิวของชิ้นงานเรียบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.17 หล่อดันสร้อยคอ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

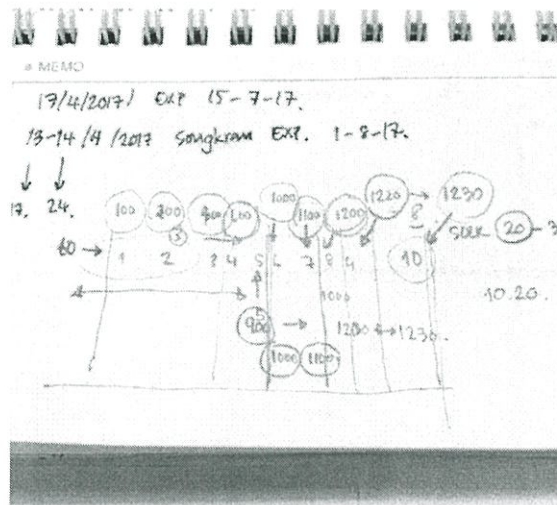
รูปที่ 4.18 ชิ้นงานดินดินกัไลข้อมือ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

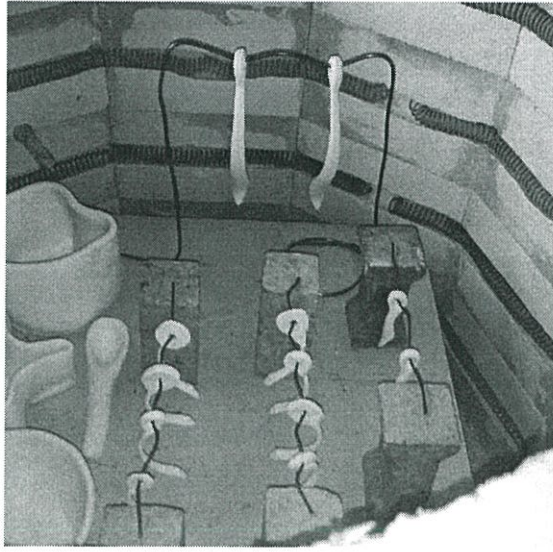

รูปที่ 4.19 ชิ้นงานเผาดิบ เตรียมเคลือบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

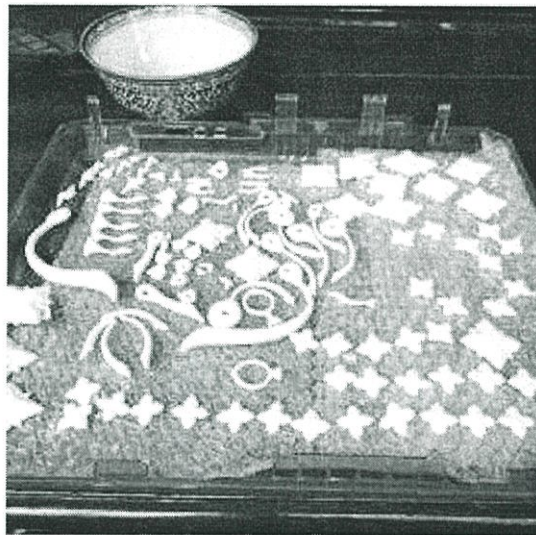
การเผาเคลือบเนื่องจากมีการแขวนเผาและมีรูปทรงที่เสี่ยงต่อการบิดเบี้ยวจึงกำหนดให้อุณหภูมิในการเผาเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆและต่อเนื่องและเผาให้มีรอยแตกเล็กน้อยทำให้ความร้อนไม่คงที่จึงเพิ่มระยะเวลาในการคงอุณหภูมิ 1230 องศาไว้ที่ 20 นาทีก่อนดับไฟ

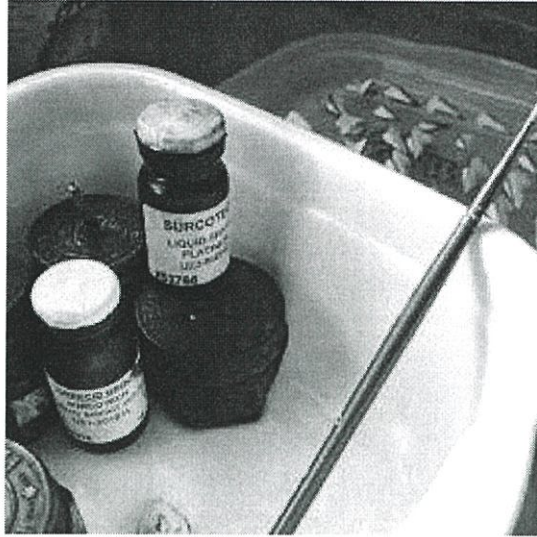
รูปที่ 4.20 ตารางเวลาการเผาและการเร่งอุณหภูมิ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอชิกร เปียชื่อ

รูปที่ 4.21 การแขวนชิ้นงานขณะเผาเคลือบ
ที่มา : แพ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

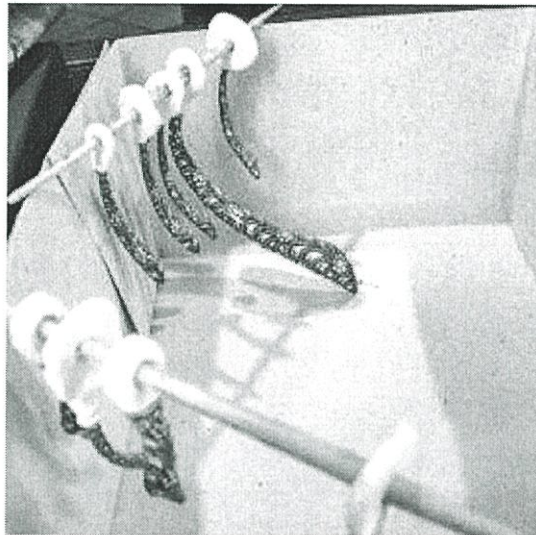

รูปที่ 4.22 ชิ้นงานเคลือบสำเร็จ
ที่มา : แพ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

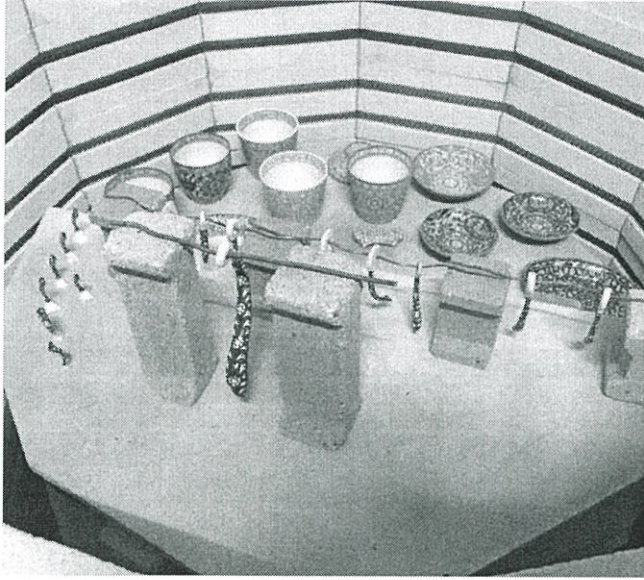
รูปที่ 4.23 ทองและทองคำขาว

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

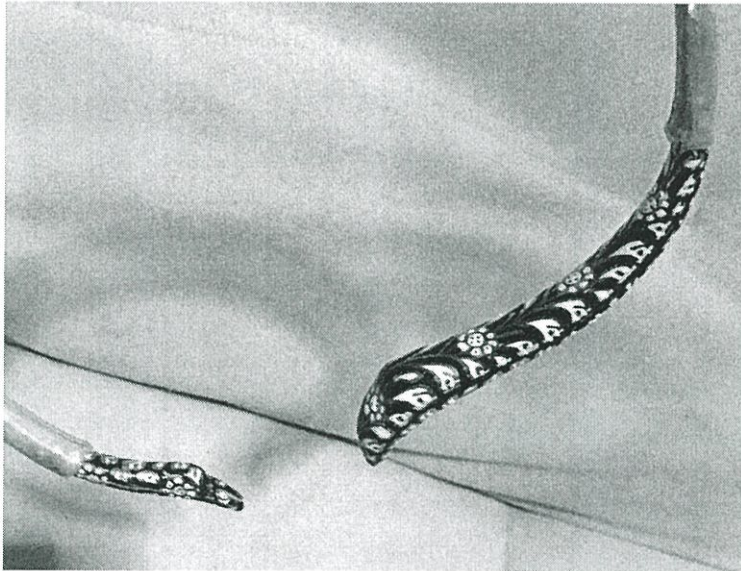

รูปที่ 4.24 ชิ้นงานเขียนลายเรียบร้อยรอกเฟาสีบนเคลือบ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

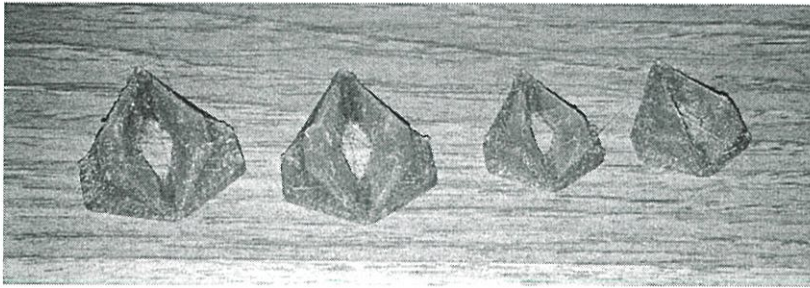

รูปที่ 4.25 โหลดชิ้นงานเขวนลงเตาเผาตีบนเคลือบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

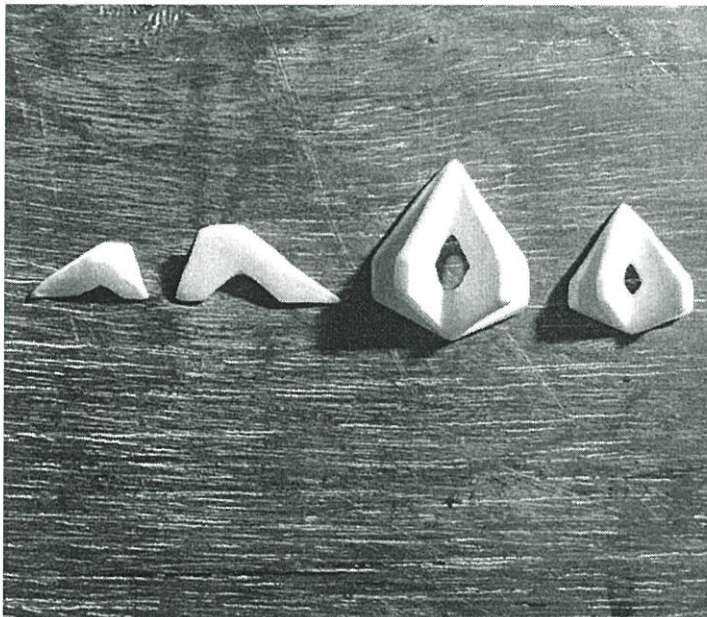

รูปที่ 4.26 ชิ้นงานสำเร็จเข้าเรือนเครื่องประดับ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

4.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 เครื่องประดับเบญจรงค์สำหรับ ชุดสูทกล่อง มีชิ้นงานเซรามิกที่ใช้ในการประกอบเป็นเครื่องประดับเบญจรงค์มีทั้งหมด 5 รูปแบบโดยทั้งหมดใช้แนวทางการออกแบบแม่ลายไทย ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ แตกต่างกันตามประเภทของเครื่องประดับ ประกอบด้วย สร้อยคอ 1 รูปแบบ ต่างหู 1 รูปแบบ กำไลข้อมือ 1 รูปแบบ แหวน 2 รูปแบบ

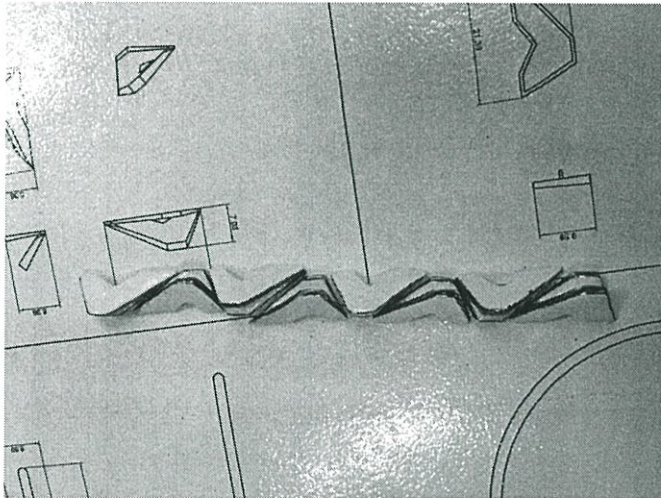
รูปที่ 4.27 พิมพ์ต้นแบบพลาสติกจากเครื่องพิมพ์สามมิติ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

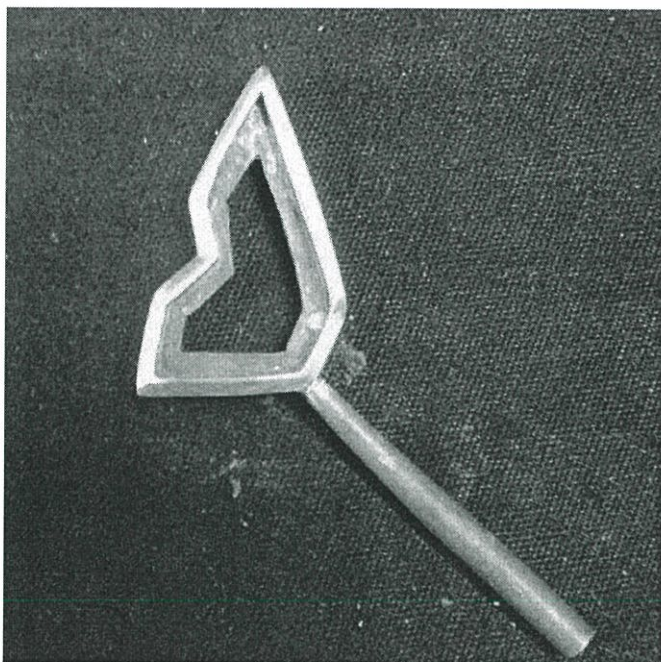
รูปที่ 4.28 เสาเคลือบชิ้นงานแนวทางการออกแบบที่ 3
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

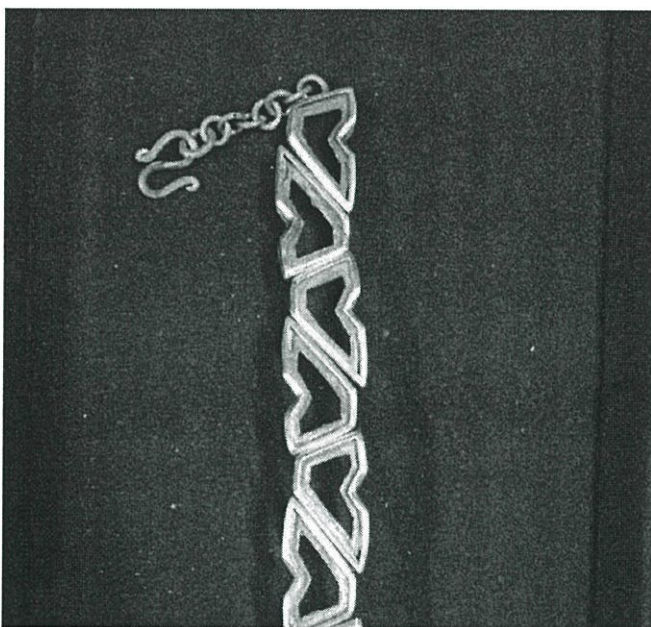
รูปที่ 4.29 การเขียนเส้นทองคำขาว
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

รูปที่ 4.30 ชิ้นงานเซรามิกสีฉิ่ง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

รูปที่ 4.31 ต้นแบบกระเปาะผึ้งหุ้มโลหะเพื่อนำไปหล่อ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

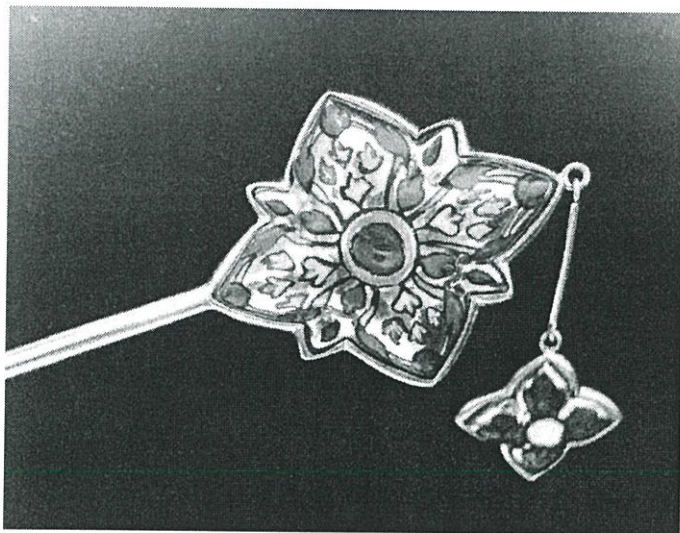

รูปที่ 4.32 นำชิ้นส่วนโลหะมาประกอบเป็นเครื่องประดับเตรียมชุบ
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

รูปที่ 4.33 ภาพเข้าเรือนชิ้นงาน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

4.2 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม

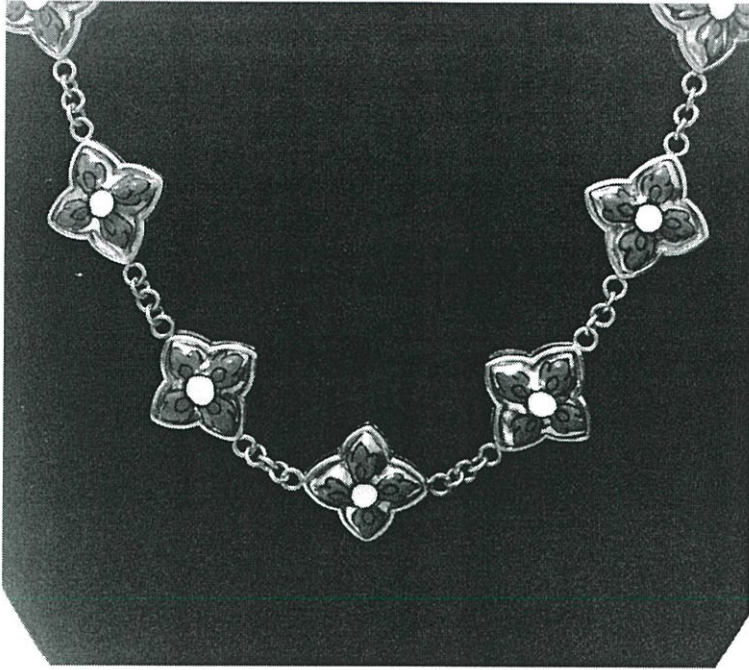
รูปที่ 4.34 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื่อ

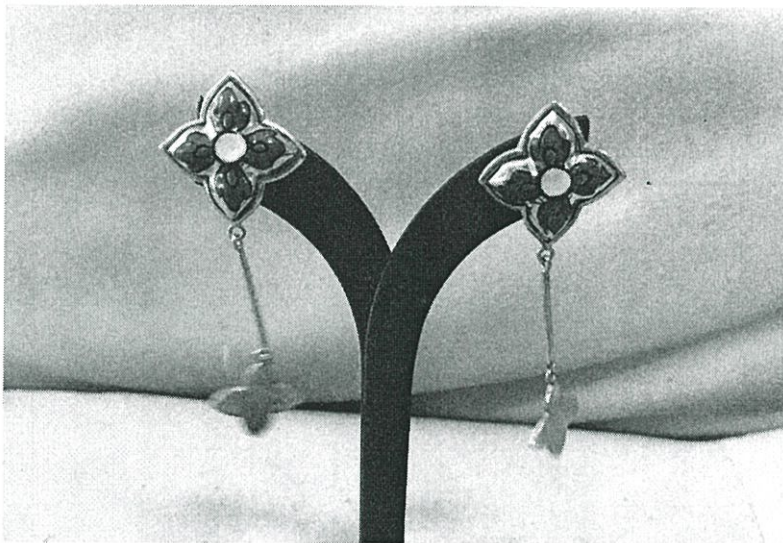

รูปที่ 4.35 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม

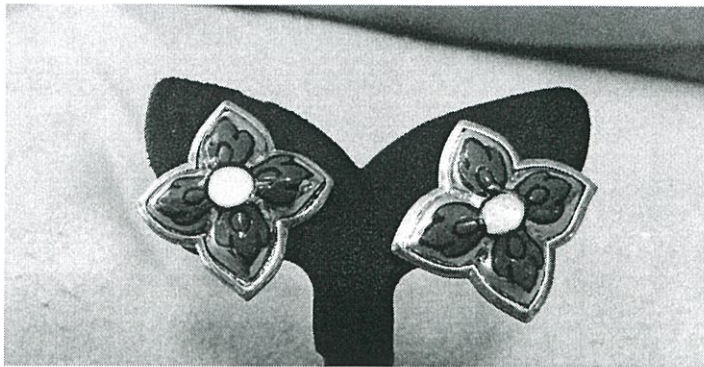
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื่อ

รูปที่ 4.36 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชานิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

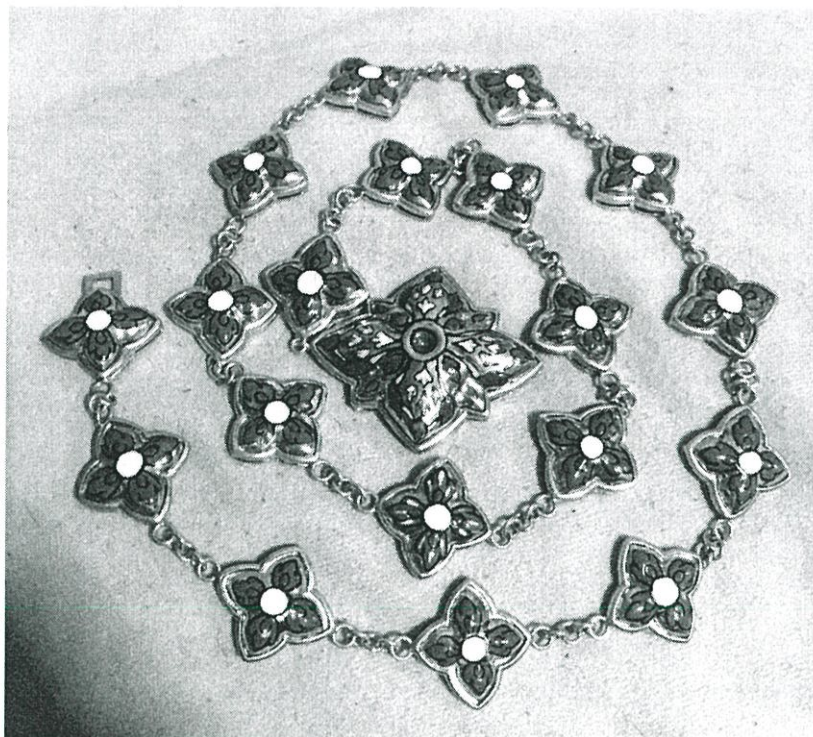
รูปที่ 4.37 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชานิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

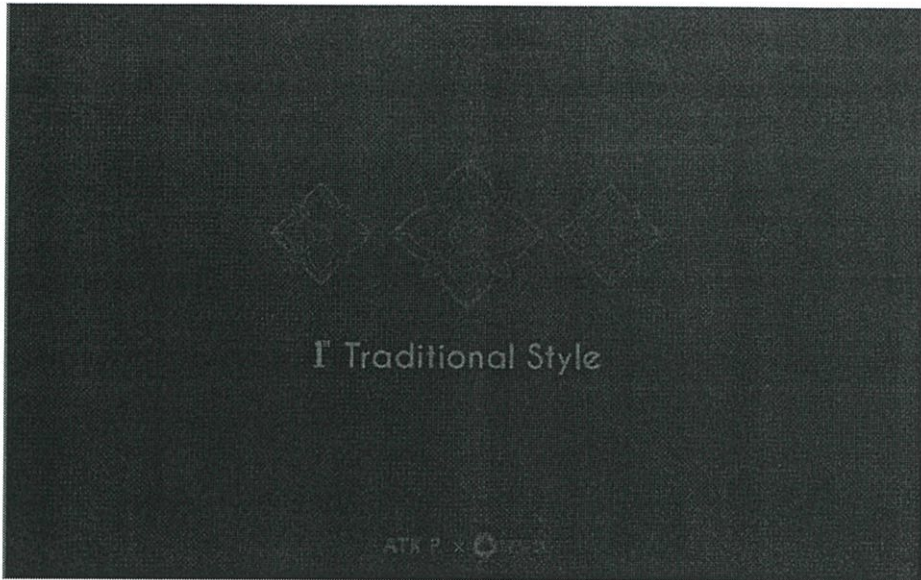
รูปที่ 4.38 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.39 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

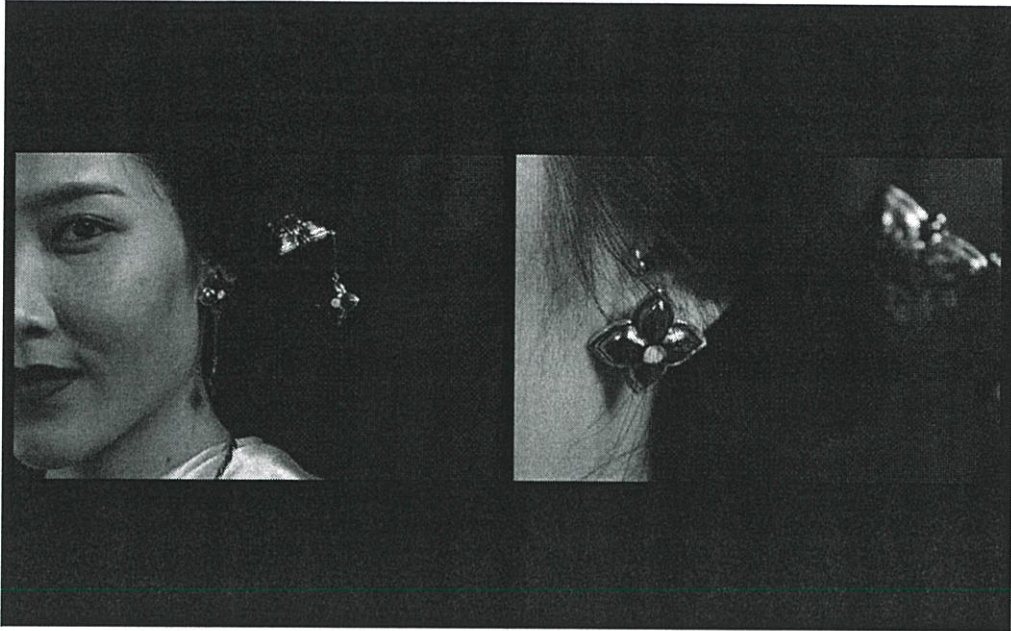
รูปที่ 4.40 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

รูปที่ 4.41 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.42 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

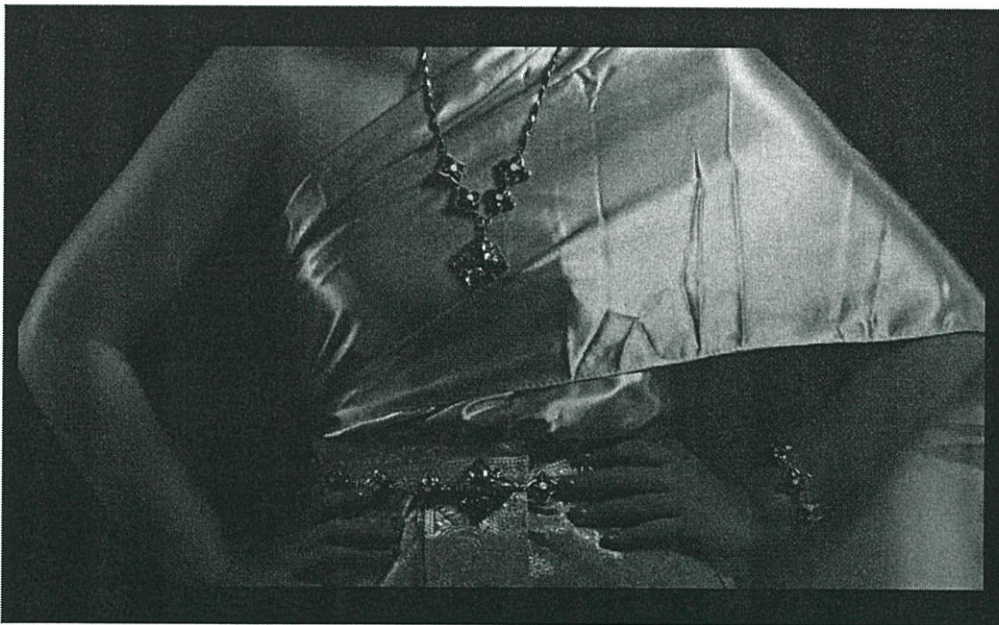
รูปที่ 4.43 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.44 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.45 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.46 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

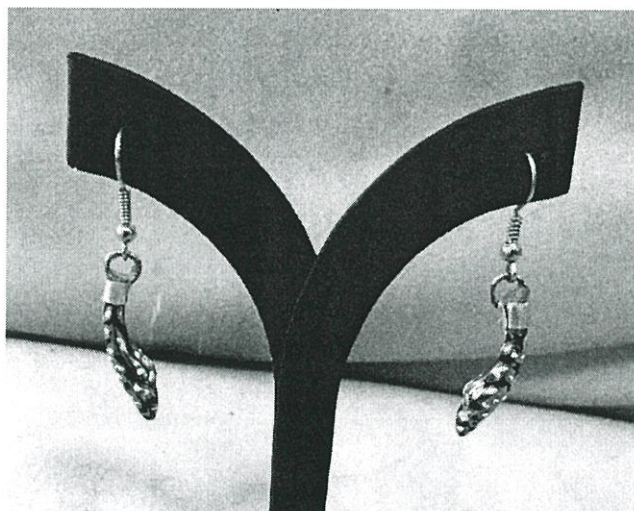
รูปที่ 4.47 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชนิยม

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอธิการ เปียชื่อ

4.3 เครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

รูปที่ 4.48 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

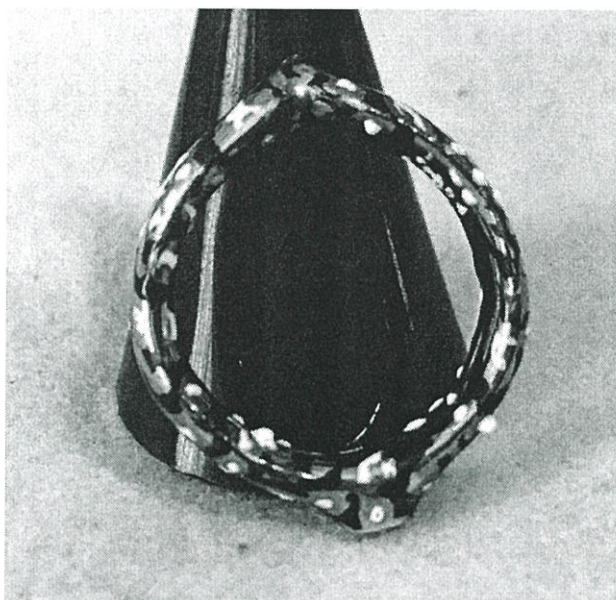

รูปที่ 4.49 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เปียชื้อ

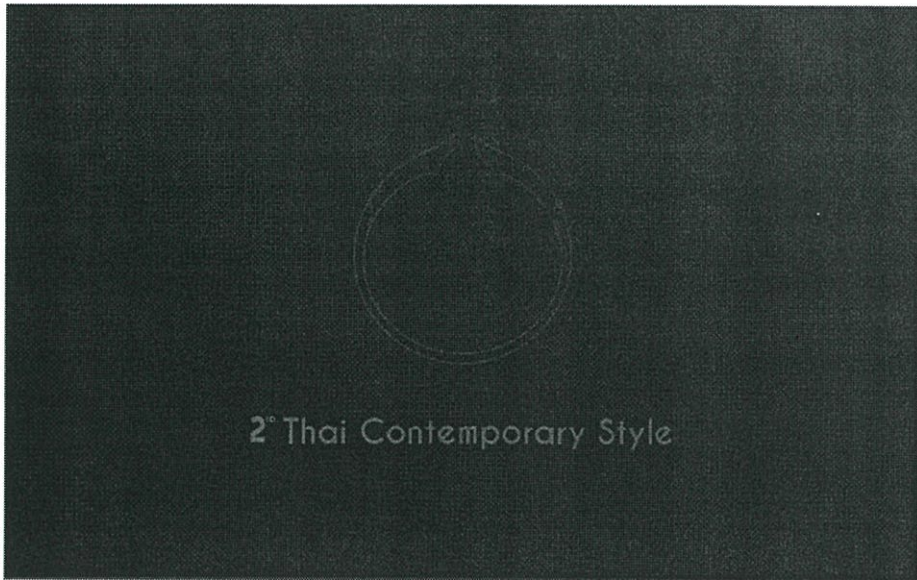

← photoshop

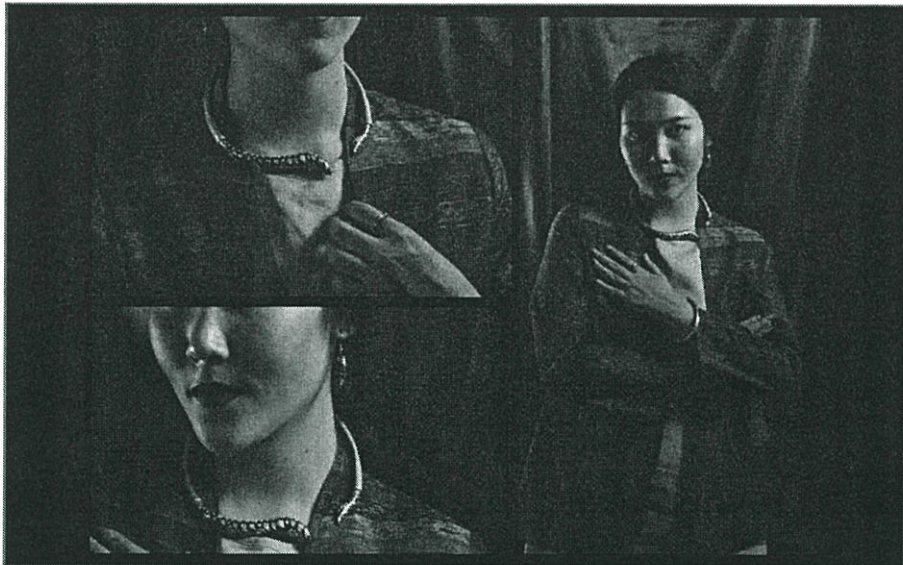
รูปที่ 4.50 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.51 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.52 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

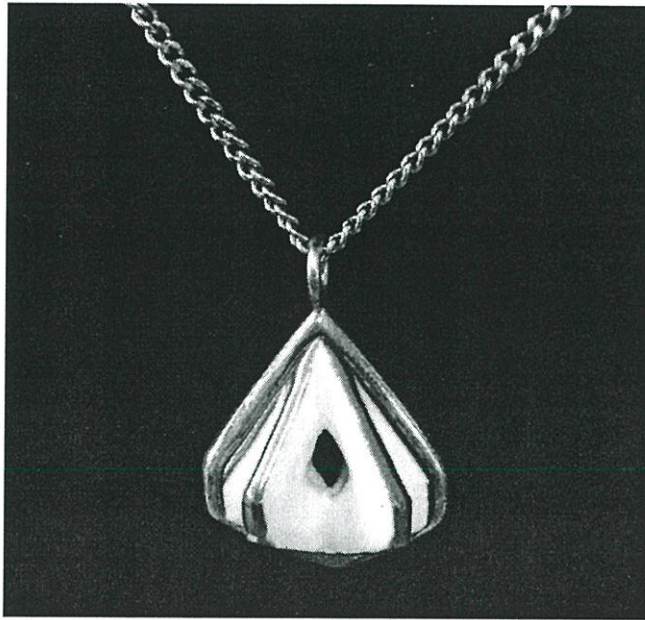
รูปที่ 4.53 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

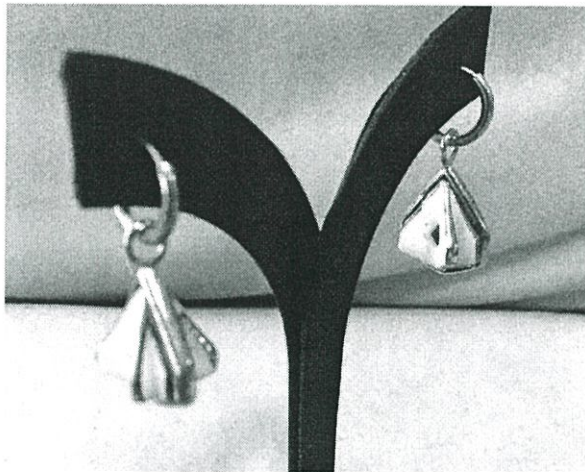
รูปที่ 4.54 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

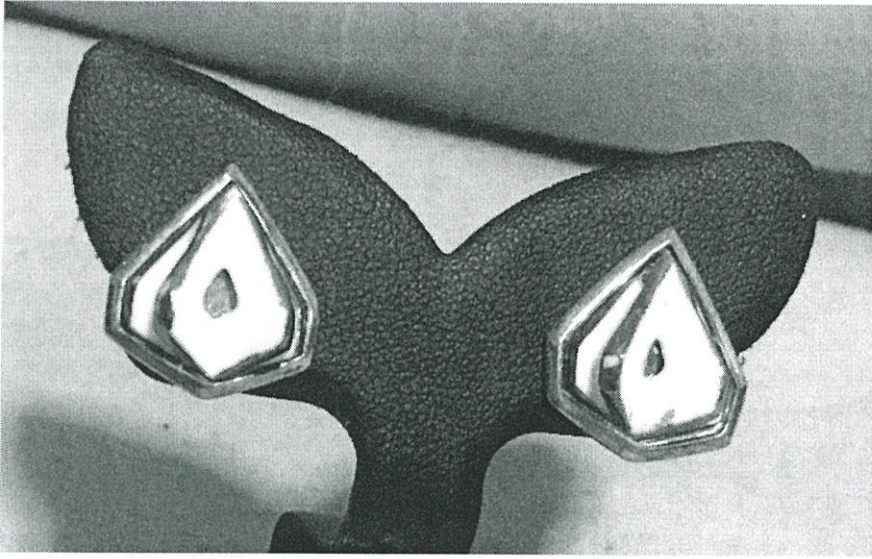
4.4 เครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง

รูปที่ 4.55 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

รูปที่ 4.56 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

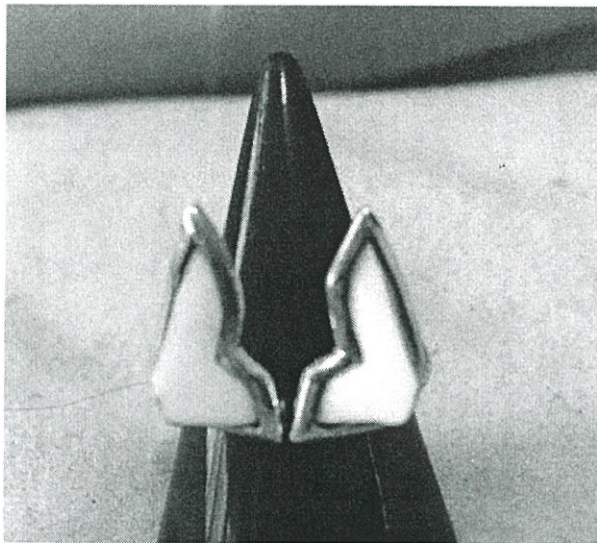
รูปที่ 4.57 ต่างหูเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

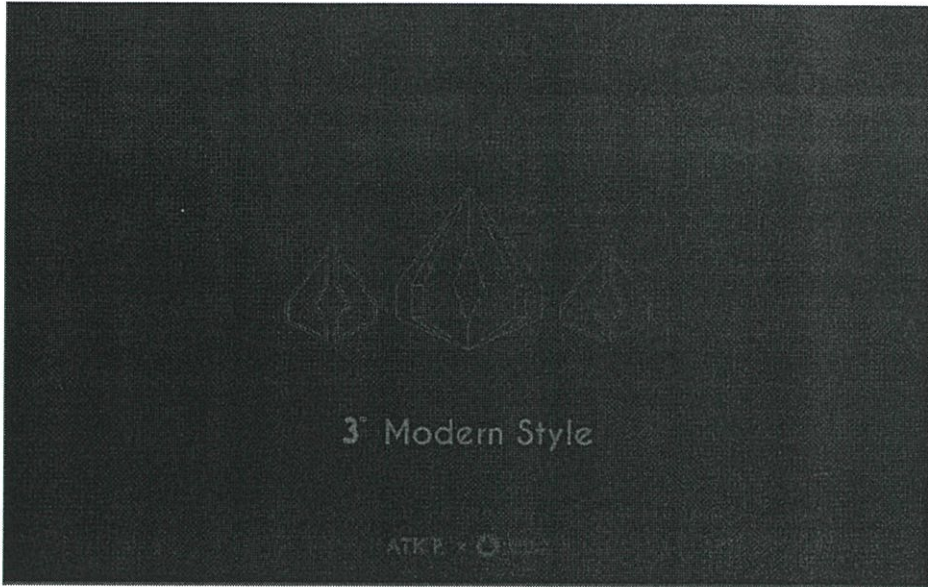
รูปที่ 4.58 สร้อยข้อมือเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.59 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

รูปที่ 4.60 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

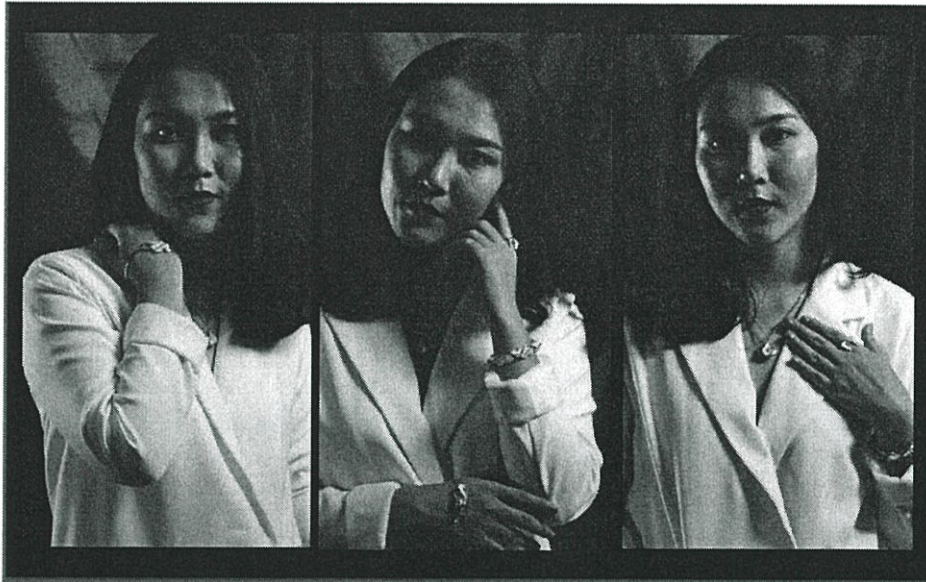
รูปที่ 4.61 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.62 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.63 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.64 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื้อ

รูปที่ 4.65 ผลงานสำเร็จเครื่องประดับเบญจรงค์ สำหรับชุดสูทลำลอง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล นายอริการ เป็ยชื่อ

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการออกแบบ

5.1.1 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา โครงการออกแบบเครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์สำหรับปีนสุวรรณเบญจรงค์ เพื่อเป็นการเปิดช่องทางการขายใหม่ เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ที่แตกต่างจากตลาดเบญจรงค์ในปัจจุบัน เพื่อเป็นเครื่องยืนยันความเป็นที่หนึ่งในตลาดเบญจรงค์ ของปีนสุวรรณเบญจรงค์ ซึ่งทั้งหมดเป็นกลุ่มลูกค้าระดับสูง ที่มีกำลังซื้อ โดยจะแบ่งออกเป็น 3 ชุด ตามรูปแบบการแต่งกายดังนี้

5.1.1.1 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับชุดไทยพระราชานิยม (Thai traditional)

- เครื่องประดับชุดไทยพระราชานิยม แบบลำลอง

สร้อยคอ ลำลอง	1	จีน	1	รูปแบบ
ต่างหูแป้น	2	จีน	1	รูปแบบ
สร้อยข้อมือ	1	จีน	1	รูปแบบ

- เครื่องประดับชุดไทยพระราชานิยม แบบทางการ

ปิ่นปักผม	1	จีน	1	รูปแบบ
สร้อยคอพร้อมจี้	1	จีน	1	รูปแบบ
ต่างหูระย้า	2	จีน	1	รูปแบบ
สร้อยข้อมือ	1	จีน	1	รูปแบบ
เข็มขัด	1	จีน	1	รูปแบบ

5.1.1.2 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับชุดผ้าไทยประยุกต์ (Thai Contemporary)

สร้อยคอแข็ง	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
สร้อยคอพร้อมจี	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
ต่างหูแบน	2	ชิ้น	1	รูปแบบ
ต่างหูระย้า	2	ชิ้น	1	รูปแบบ
สร้อยข้อมือ	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
กำไลข้อมือ	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
แหวน	1	ชิ้น	1	รูปแบบ

5.1.1.3 เครื่องประดับเซรามิกเบญจรงค์ สำหรับชุดสุทล้าลอง (Thai modern)

สร้อยคอพร้อมจี	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
ต่างหูแบน	2	ชิ้น	1	รูปแบบ
ต่างหูห่วง	2	ชิ้น	1	รูปแบบ
กำไลข้อมือ	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
สร้อยข้อมือ	1	ชิ้น	1	รูปแบบ
แหวน	1	ชิ้น	1	รูปแบบ

โดยกลุ่มลูกค้าระดับสูงของปีนสุวรรณชื่นชอบและต้องการสินค้าที่แตกต่างจากคนอื่นๆทั่วไป และสินค้ากลุ่มเครื่องประดับเริ่มเป็นที่นิยมมีลูกค้าให้ความสนใจ ถาพหาถึงรูปแบบต่างๆ จึงสรุปการออกแบบ ตามรูปแบบการแต่งกาย เพื่อให้เครื่องประดับแต่ละชุดสามารถใช้งานได้จริงตาม โอกาสในการสวมใส่ของชุดนั้นๆ

5.1.1.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา ผลงานสุดท้ายยังมีจุดบกพร่องบางประการ เช่น การเข้าเรือนโลหะกับชิ้นงานเซรามิก โดยชิ้นงานโลหะที่ต้องหล่อขึ้นรูปจะไม่พอดีกับชิ้นงานเซรามิกเนื่องจากการหดตัวของดินที่ไม่เท่ากัน วิธีแก้ สามารถทำได้โดยตกแต่งชิ้นงานโลหะหลังจากการหล่อแต่หากใช้เวลานาน และการแขวนชิ้นงานในการเผาเคลือบไฟสูงในขณะที่กำลังเผาขึ้น

งานจะถูกดึงลงตามแรงโน้มถ่วงทำให้รูปทรงเพี้ยนไปจากแบบ สามารถแก้ไขด้วยการหาจุดตาม เพื่อลดการดุ้งจากน้ำหนักของตัวชิ้นงาน และทำการมสึบนเคลือบทับจุดตามที่ไม่มีเคลือบเพื่อปกป้องปกรอย โดยหลีกเลี่ยงการเขียนทองหรือทองคำขาวทับจุดที่ไม่ได้เคลือบเพราะจะทำให้ทองหรือทองคำขาวมีผิวด้าน

5.1.2 สรุปลผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของอาจารย์ การตกแต่งของเครื่องประดับชุด สุธลตอง ยังไม่มีเอกลักษณ์ของป็นสุวรรณเบญจรงค์ ควรเติมลวดลายเล็กน้อยที่มีความเกี่ยวข้องกับ ป็นสุวรรณเบญจรงค์และ รูปแบบของตะขอโลหะเครื่องประดับชุดสุทธลตอง สามารถทำให้ดูทันสมัยเข้ากับแนวทางการออกแบบได้มากยิ่งขึ้นกว่านี้ และอาจเพิ่มทางเลือกสีของเครื่องประดับว่าสี ของป็นสุวรรณเบญจรงค์ ที่มีหลากหลาย สามารถสวมใส่กับเสื้อผ้าโทนไหนได้บ้าง

รูปที่ 5.1 โทนสีของป็นสุวรรณเบญจรงค์
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล นาย อธิการ เป็ยชื่อ

บรรณานุกรม

อ.เสน่ห์ หลวงสุนทร. 2555. ศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ. :วาดศิลป์

Anne Richter. 2010. The Jewelry of Southeast Asia. London. : Thames&Hudson.

คณะกรรมการพิพิธภัณฑ์ผ้า ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. 2555. ราชศิลป์พัสดรา
ภรณ์. กรุงเทพฯ. : พิพิธภัณฑ์ผ้า ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ศศ.ดร.ฤดี นิยมรัตน์. 2554. อัตลักษณ์ลวดลายเบญจรงค์ไทย.

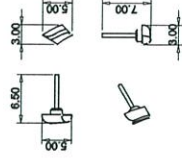
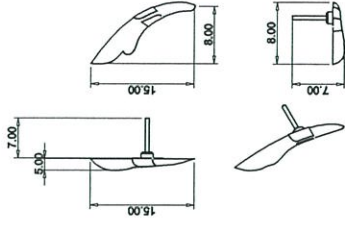
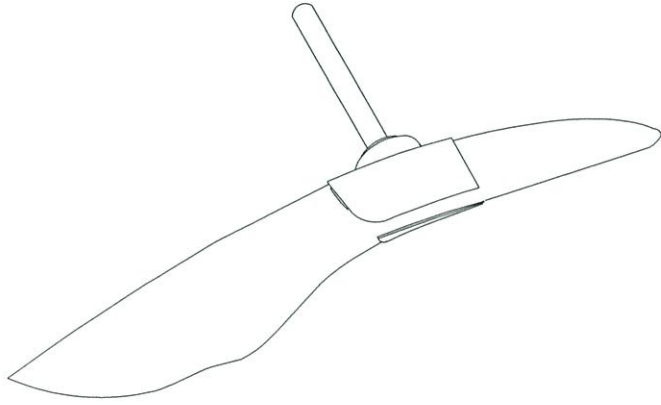
บรรณานุกรม

อ.เสน่ห์ หลวงสุนทร. 2555. ศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ. :วาดศิลป์

Anne Richter. 2010. The Jewelry of Southeast Asia. London. : Thames&Hudson.

คณะทำงานพิพิธภัณฑสถาน ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. 2555. ราชศิลป์พัสดรา
ภรณ์. กรุงเทพฯ. : พิพิธภัณฑสถาน ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ผศ.ดร.ฤดี นิยมรัตน์. 2554 อัครลักษณ์ลวดลายเบญจรงค์ไทย.

02 ภารกิจ

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Faculty of Architecture
Department of design Major of Industrial design
Design : Atikan Piaseu

02 ຕ່າງຫຼັກ

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Faculty of Architecture

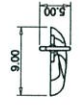
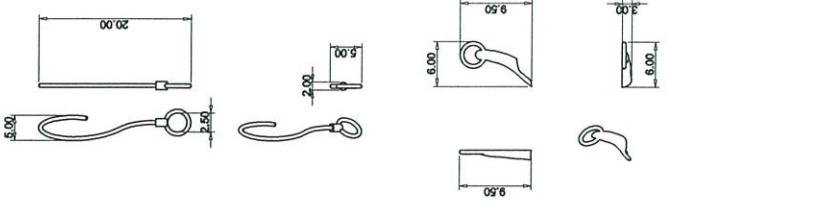
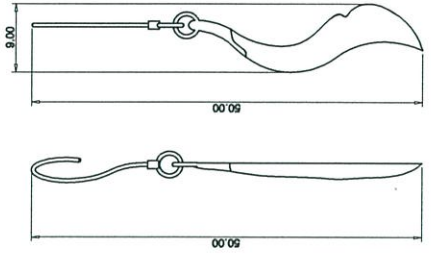
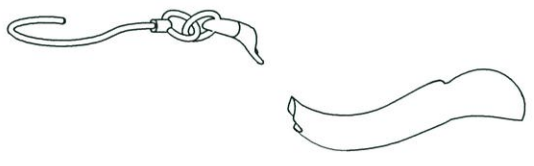
Department of design

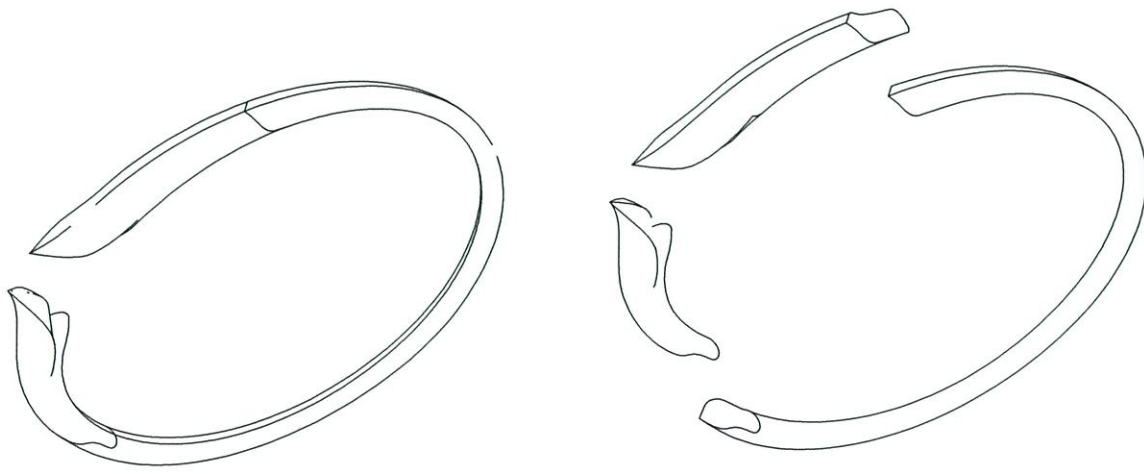
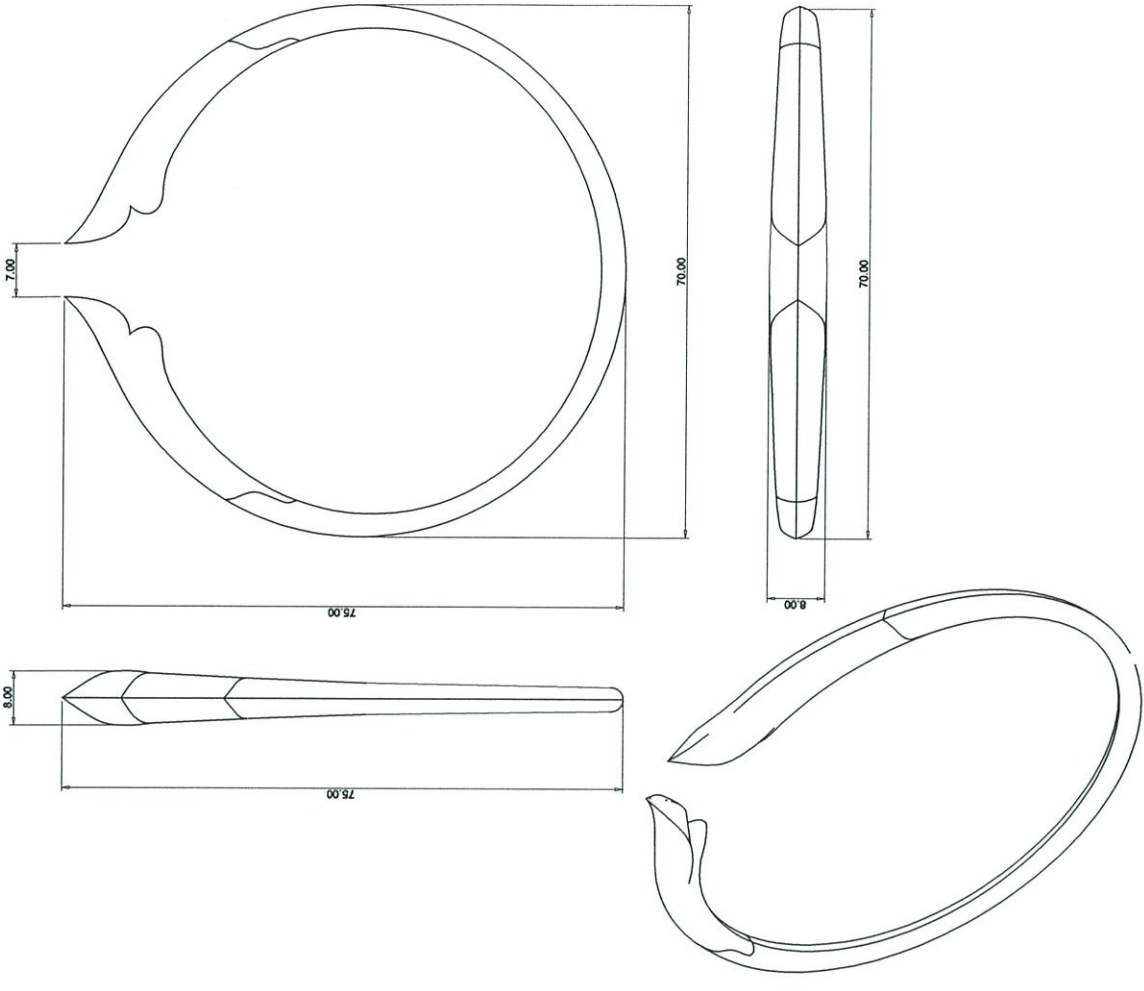
Major of Industrial design

Design : Atikan Piaseu

1.1.14 : 1.1.14

1.1.14 : 1.1.14

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Faculty of Architecture

Department of design

Major of Industrial design

Design : Atikan Piaseu

Page 1 of 1

02 กำไล

02 ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

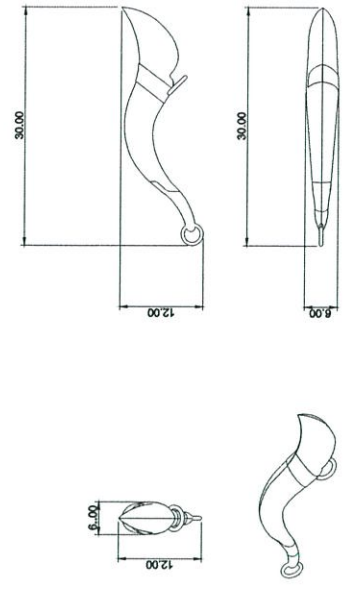
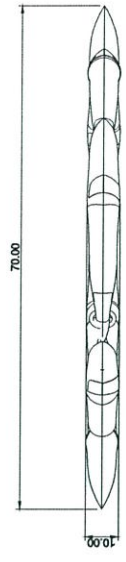
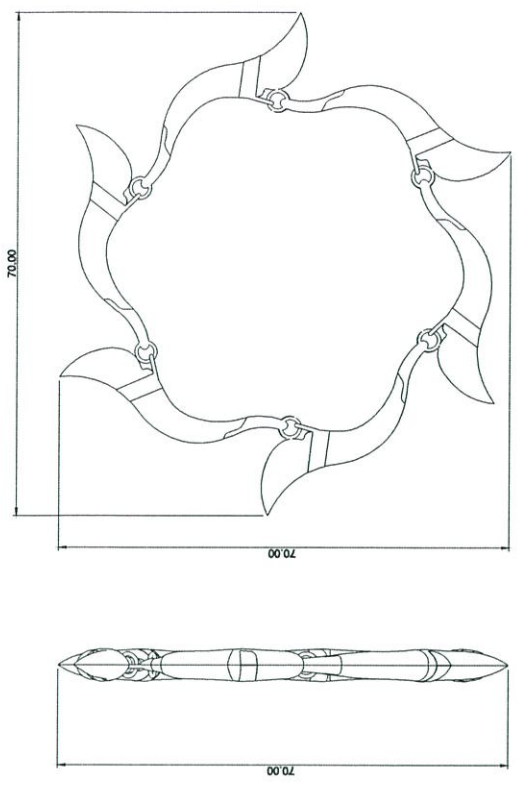
Faculty of Architecture

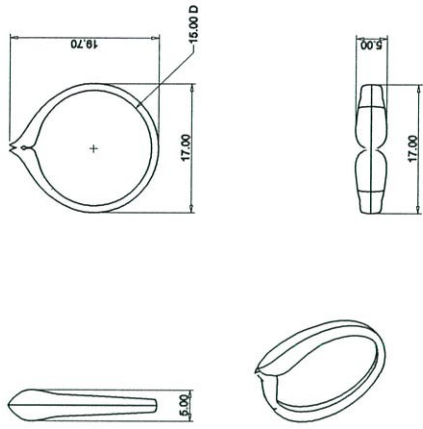
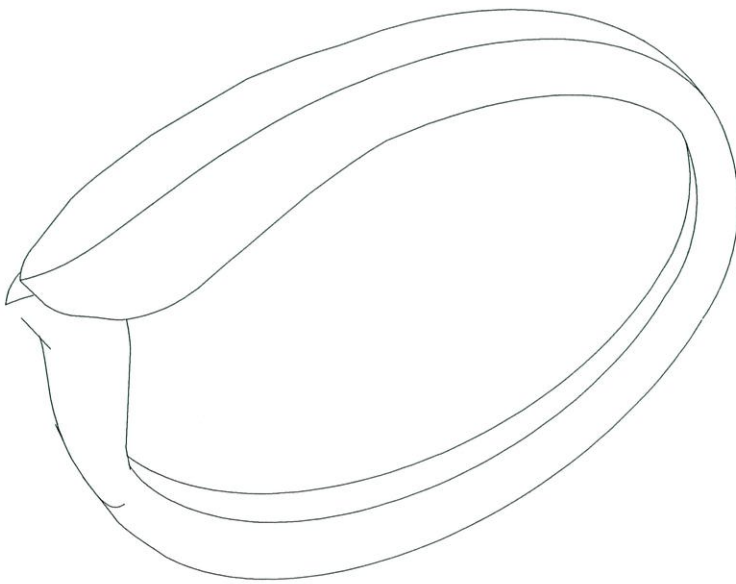
Department of design

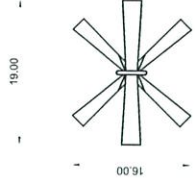
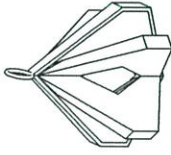
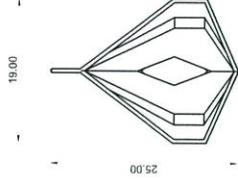
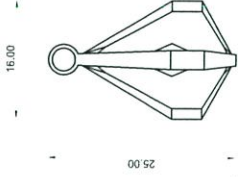
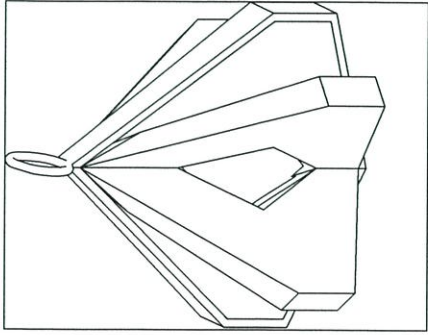
Major of Industrial design

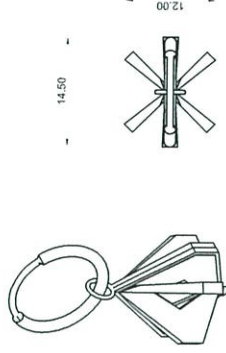
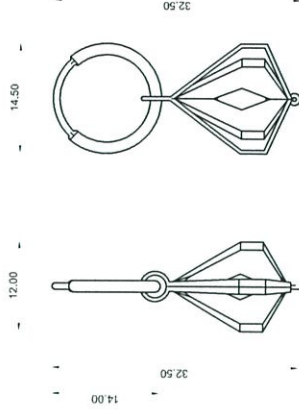
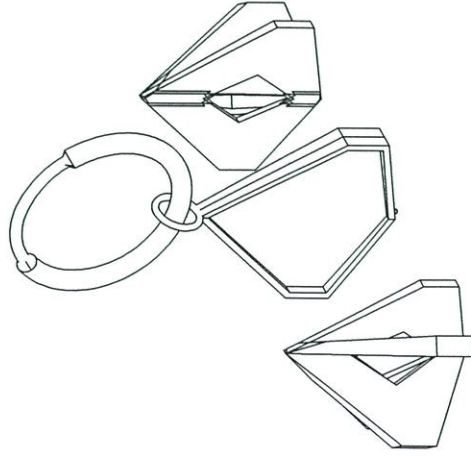
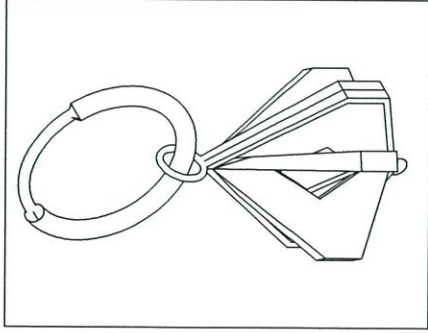
Design : Atikan Piaseu

11/11/24 . 11:11:11

03 တံဆိပ်

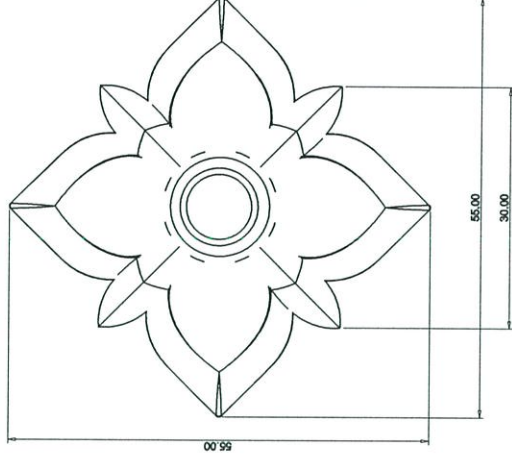
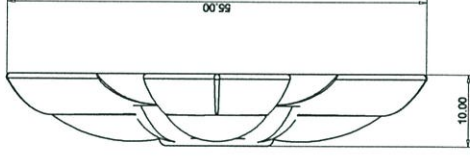
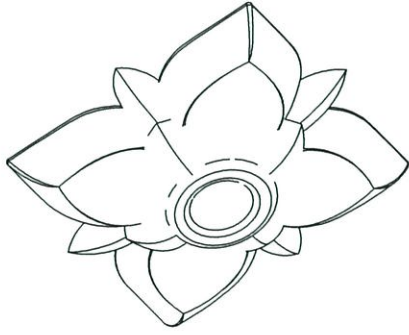
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Faculty of Architecture

Department of design Major of Industrial design

Design : Atikan Piaseu

scale : 1 : 1

03 ឆ័ន្ទប័ណ្ណ

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Faculty of Architecture

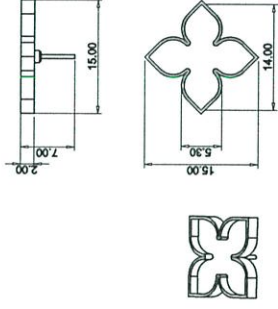
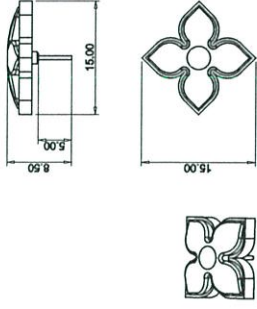
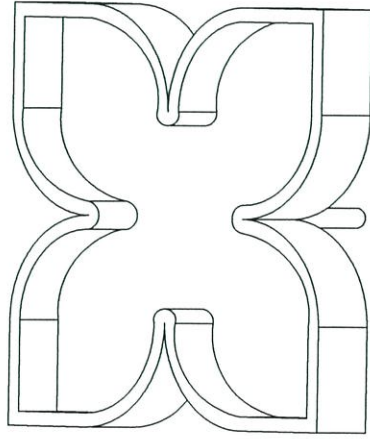
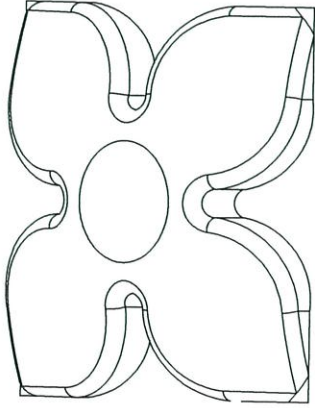
Department of design

Major of Industrial design

Design : Atikan Piaseu

11/11/21

scale : 1 : 1

03 ព័រទេត

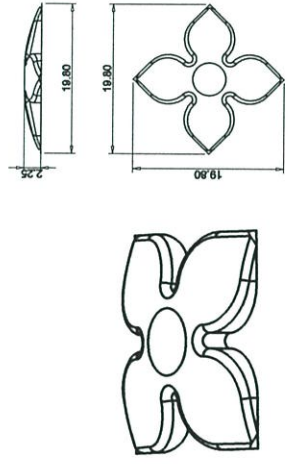
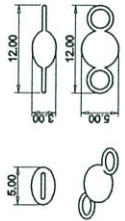
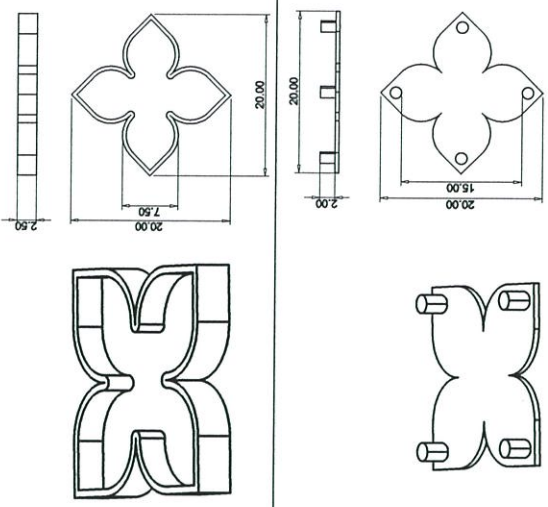
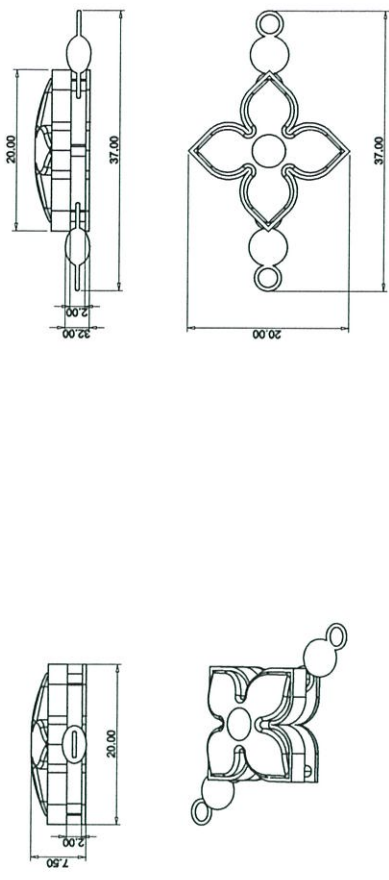
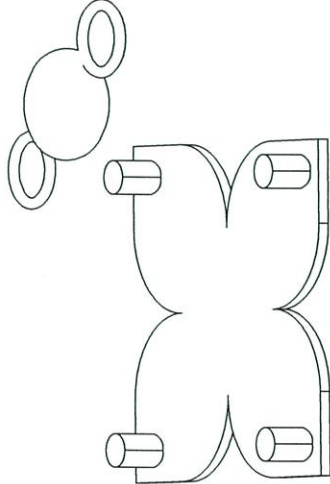
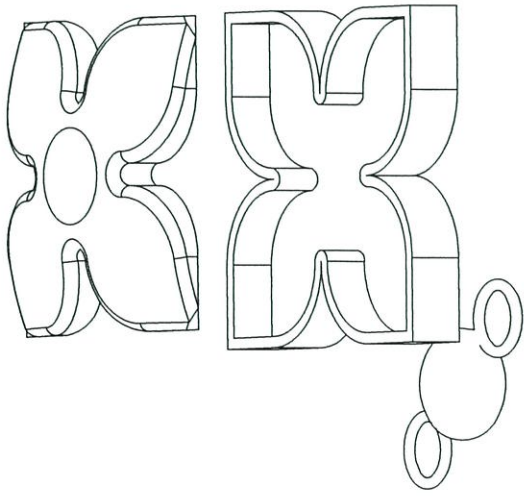
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

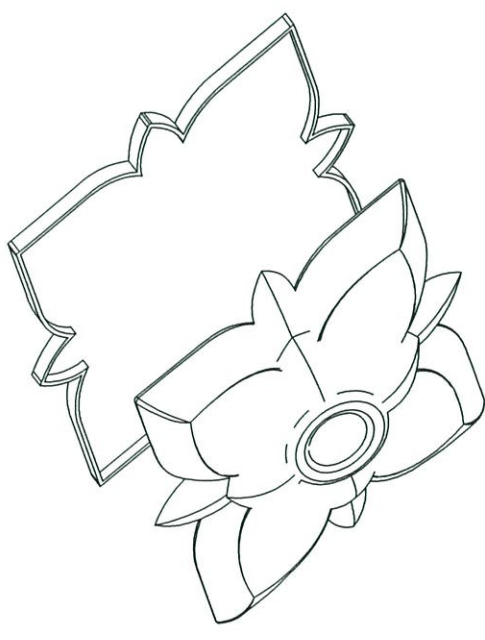
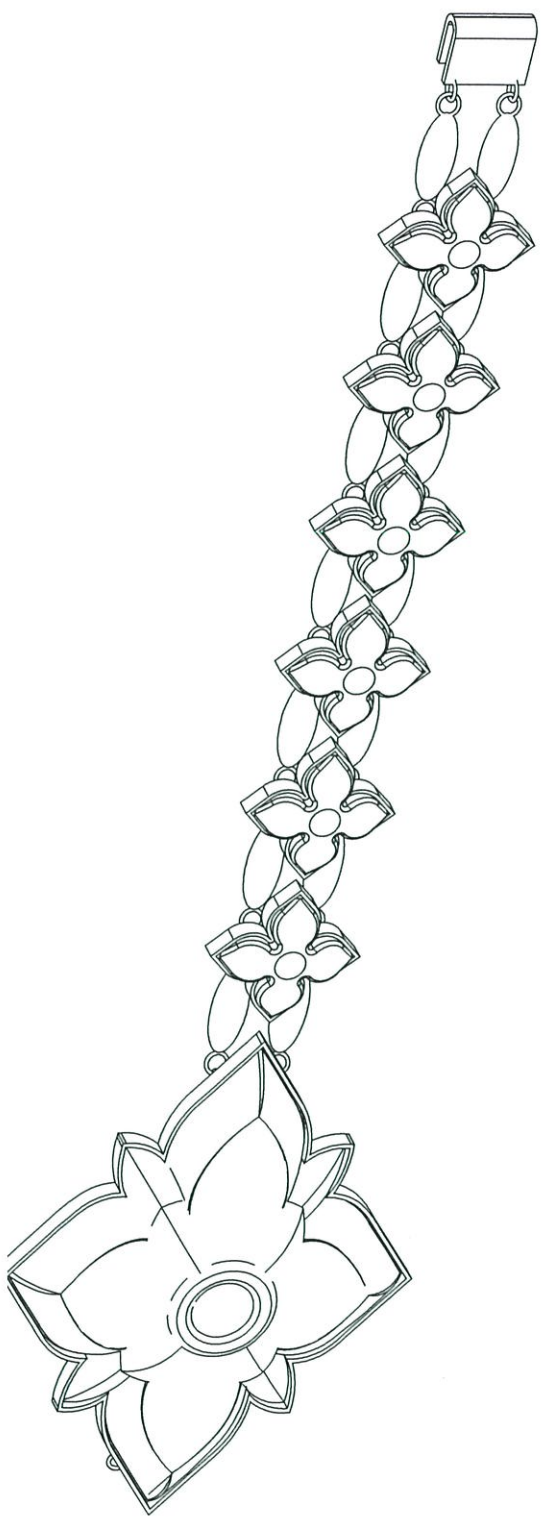
Faculty of Architecture

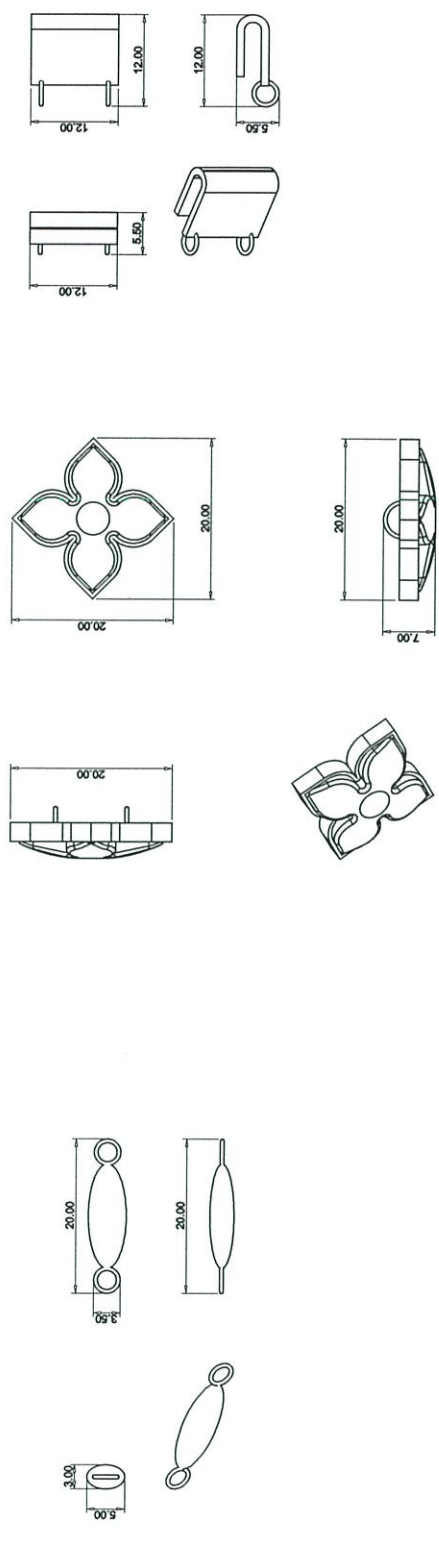
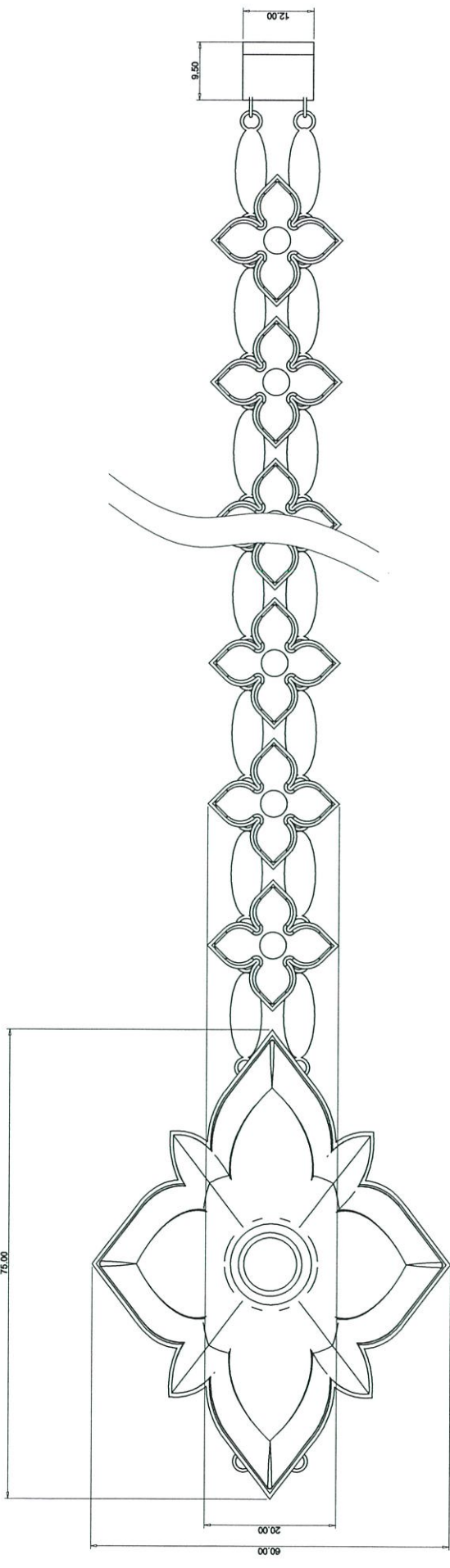
Department of design

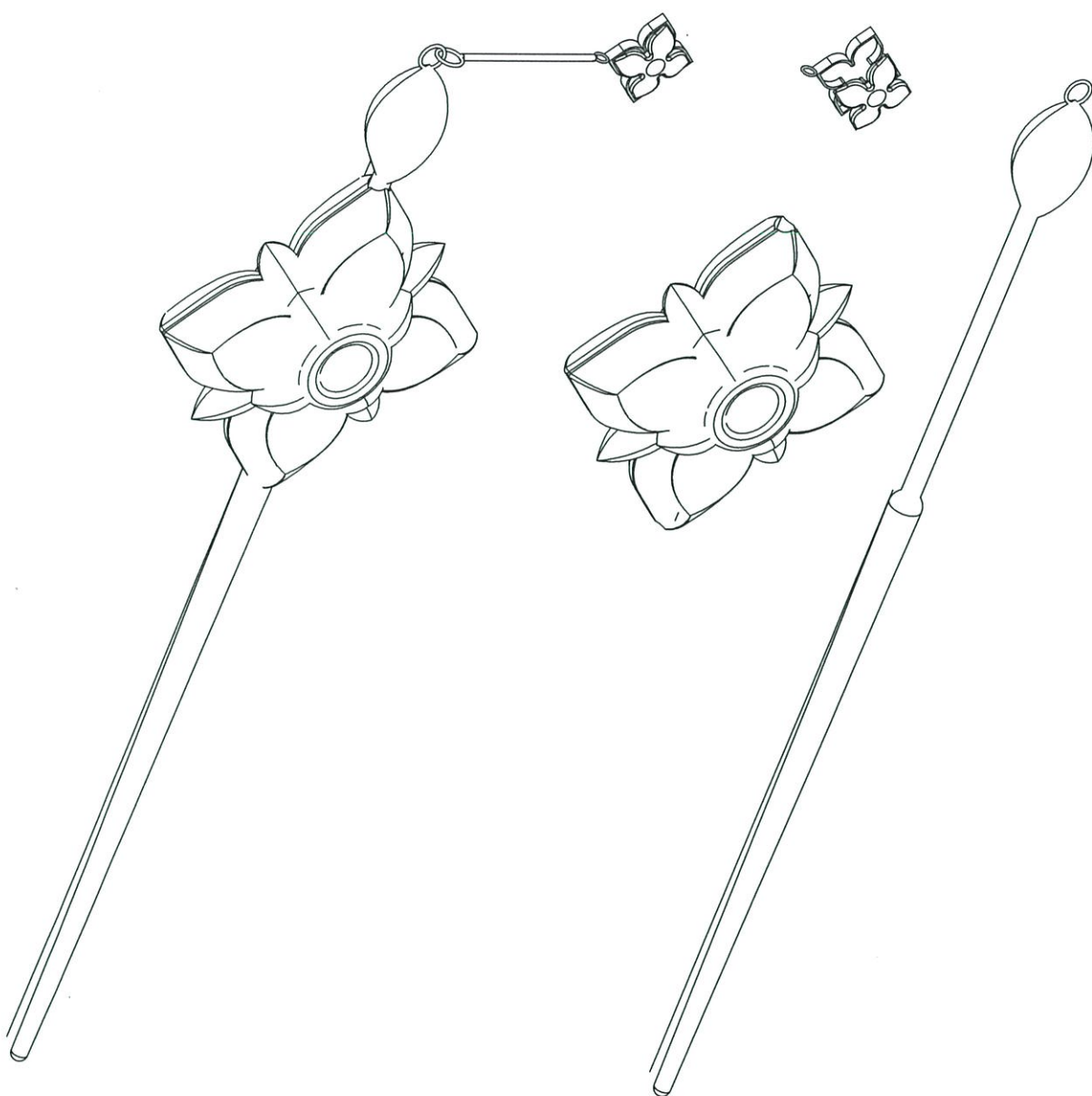
Major of Industrial design

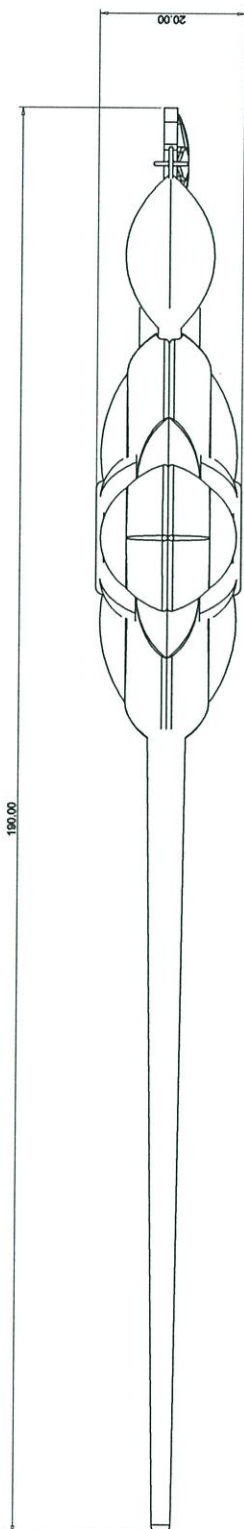
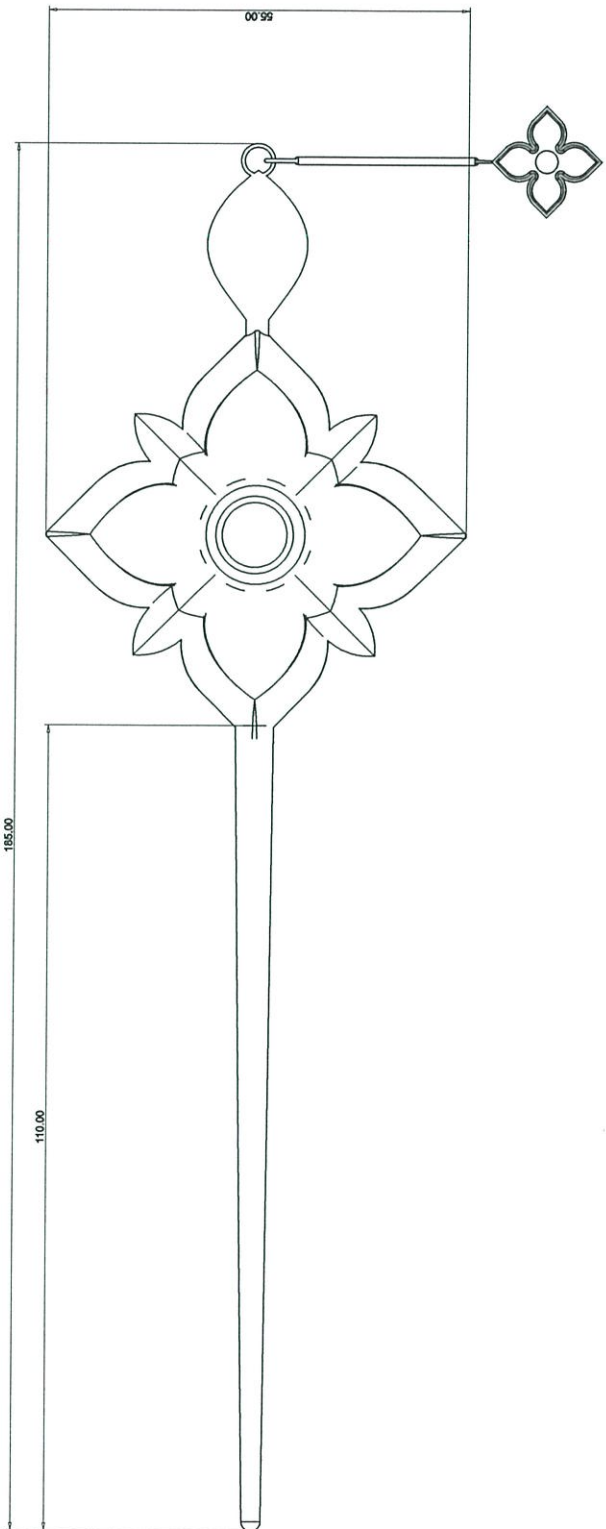
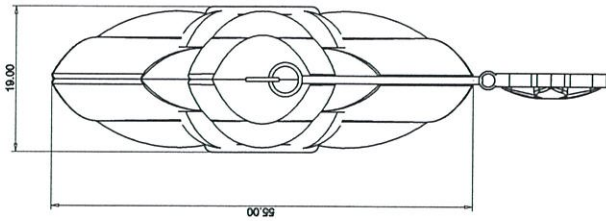
Design : Atikan Piaseu

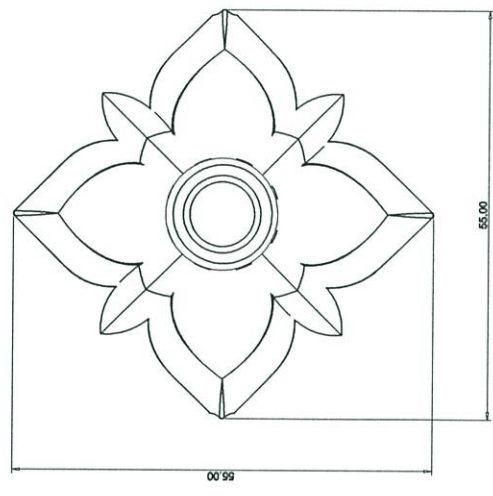
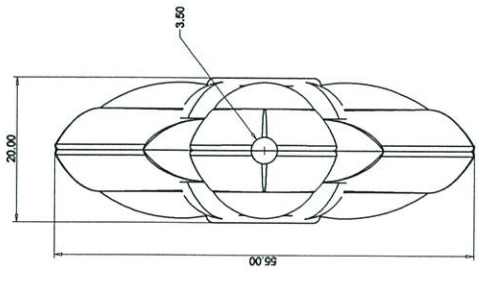
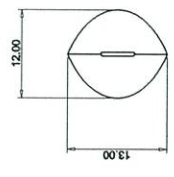
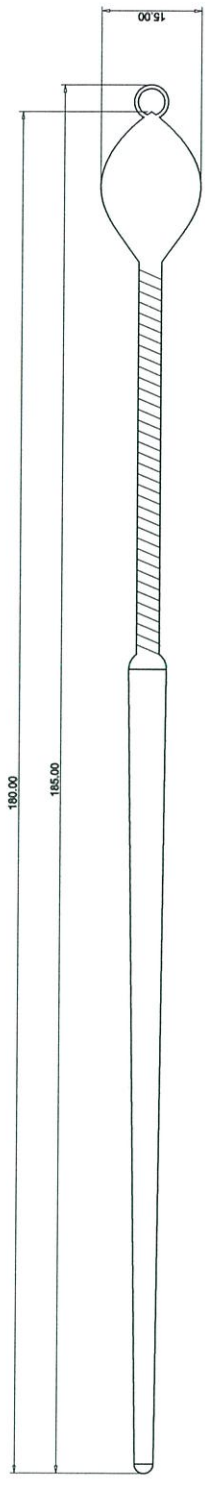

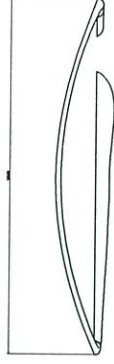
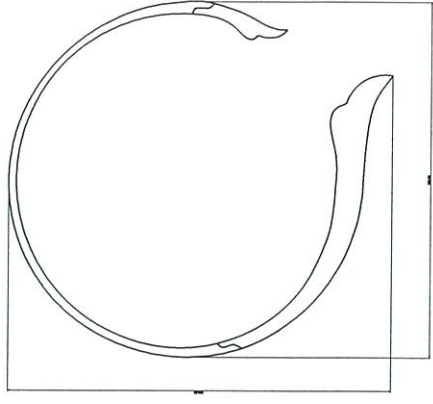
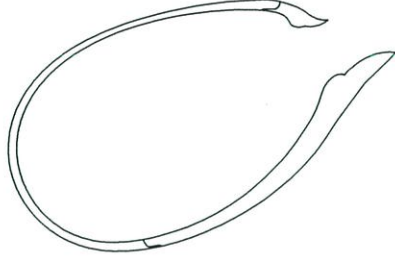
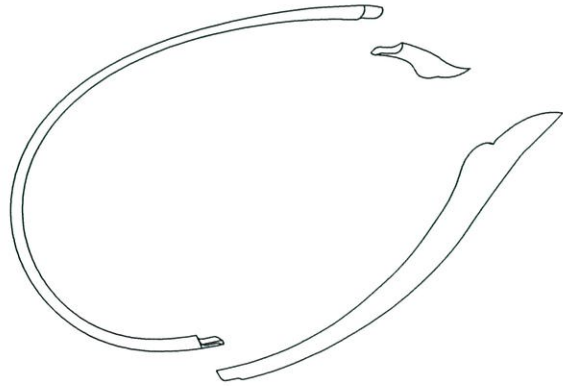
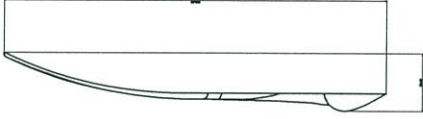
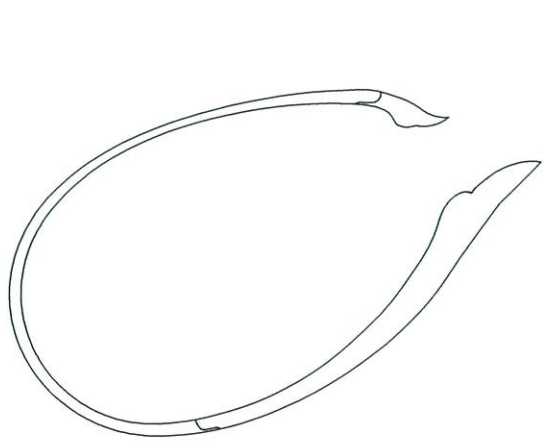

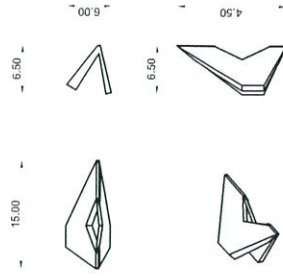
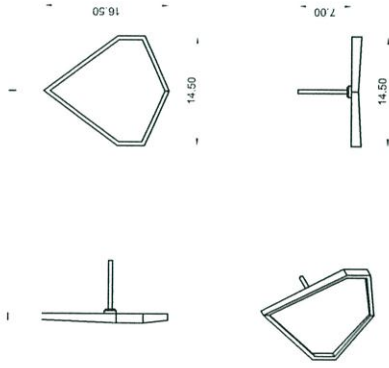
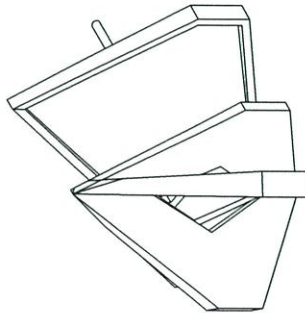
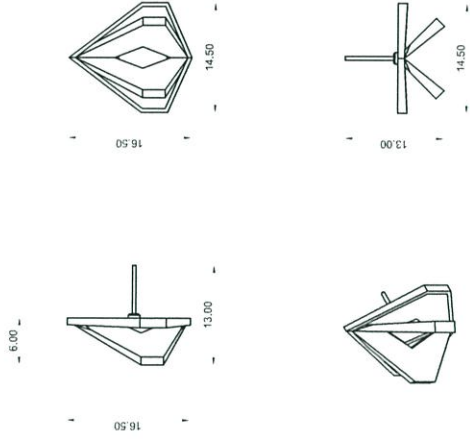
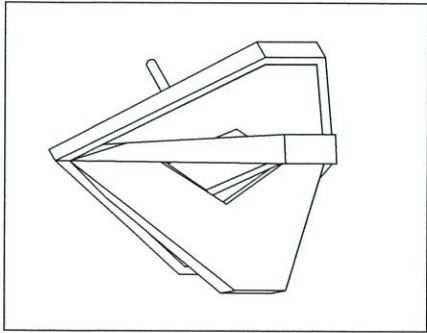

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
 Faculty of Architecture
 Department of design
 Design : Atikan Piaseu

03 ๒๒

03 ๓ำงค้

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Faculty of Architecture

Department of design

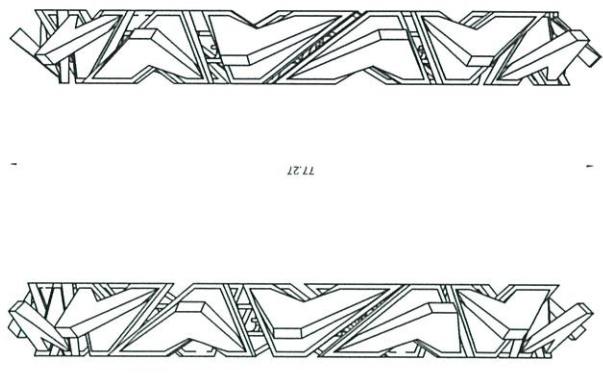
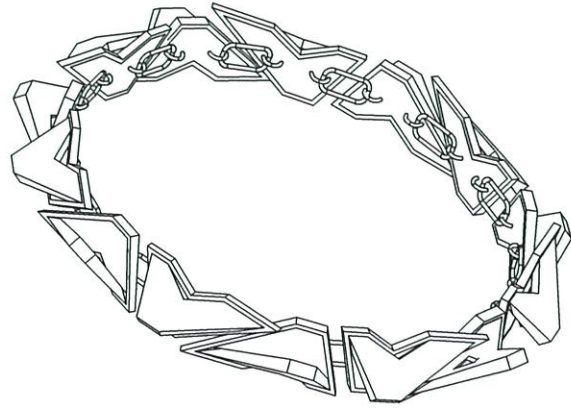
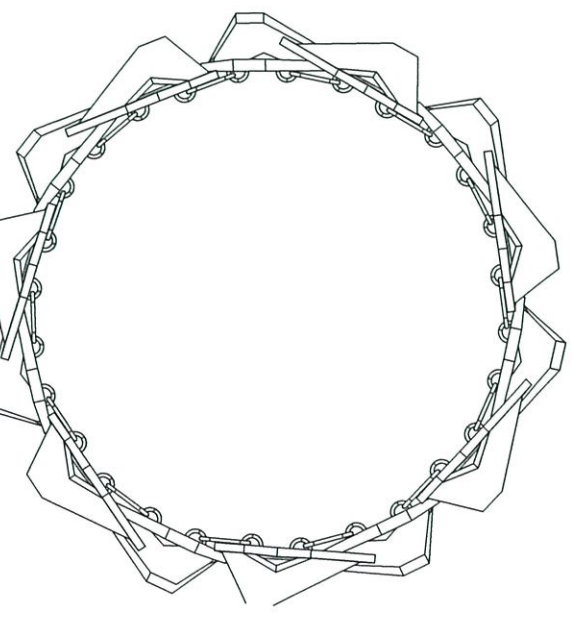
Major of Industrial design

Design : Atikan Piaseu

03 ឥរិយាបថ

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Faculty of Architecture
Department of design
Major of Industrial design
Design : Atikan Piaseu

หน้า 4

9.59

21.38

9.59

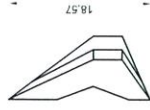

21.36

9.59

18.57

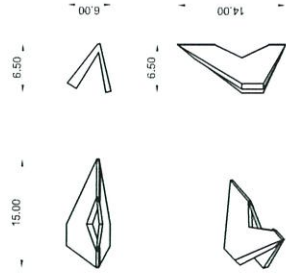
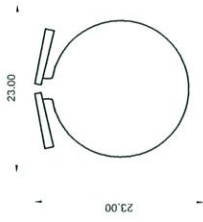
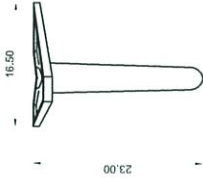
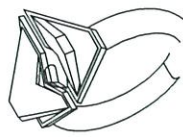
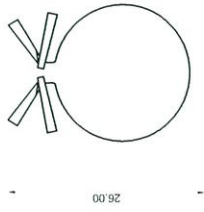
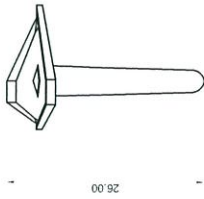
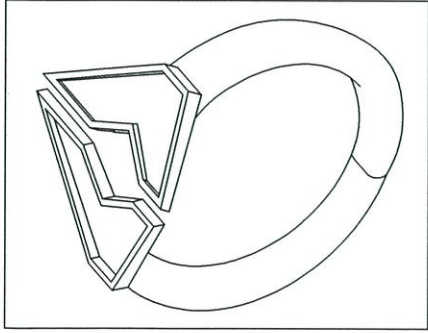
8.36

18.57

8.36

7.03

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายอชิกร เปียชื่อ
วันเดือนปีเกิด 28 กันยายน 2536
ที่อยู่ 199 อ่อนนุช 27 สุขุมวิท 77 แขวงสวนหลวง เขตสวน
หลวง กรุงเทพฯ 10250
เบอร์โทรศัพท์ต่อ 081308172
E-mail projectnot09@gmail.com
ประวัติการศึกษา 2011 - 2017 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2005 - 2011 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา